

Domoznanski oddelek

35

HAJDINČAN

2000

KNJIZNICA IVANA POTRCA PTUJ

352(061)

6005761,3

COBISS

HAJDINČAN

MITRA 101 LETO

Leto II, št. 3, 10. 2000

GLASILO OBČINSKEGA SVETA OBČINE HAJDINA

MITRA 101 LETO

*Prijazno vabljeni na
2. praznik OBČINE HAJDINA!*

*Župan
Radoslav SIMONIČ*

P • E • T • L • J • A

d.o.o.

Ob Dravi 3a, 2250 Ptuj

Tel.: 02/788-00-10, faks: 02/788-00-20

E-mail: petlja@petlja.si

● PE VELEPRODAJA

Slovenja vas 76, Hajdina, tel.: 02/788-00-34, faks: 02/788-00-35

▲ Prodajni center PETOVIA

Ob Dravi 3a, Ptuj, tel.: 02/788-00-23

-oddelek papirnice, tel.: 02/788-00-25, faks: 02/788-00-26

■ Nakupni center PANORAMA

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-40

● Gastronom C&C

Špindlerjeva ul. 3, Ptuj, tel.: 02/747-00-41, faks: 02/747-00-43

■ Market SOLID

Dornava 81c, Dornava, tel.: 02/755-48-31

◆ Market STOTIN

Hardek 17a, Ormož, tel.: 02/740-15-38

● Market CENTER

Kraigherjeva 19a, Lenart v Slovenskih goricah
tel.: 02/729-02-40, faks: 02/729-02-41

INŠTRUKCIJE HARMONIKE IN KLAVIATUR (SYNTHESEIZER)

- ZA OTROKE
- ZA ODRASLE

NOVO!
tudi na domu

— OZVOČEVANJA
(obletnice, poroke, prazniki, pikniki...)

David MATJAŠIČ

Telefon: 02 796 20 41

GSM: 041 412 310

DOMINO CENTER

Miran KUŠAR s.p.

Trstenjakova ul. 5, 2250 PTUJ, Tel.: 02 778 42 41

Izbirate lahko med svetovno znanimi blagovnimi znamkami
za šport in prosti čas.

GOSTILNA
ANICE CELAN

V SLOVENJI VASI 30,
OB CESTI MARIBOR-PTUJ,
tel.: 02 788 56 00

POSLOVNA
SKUPINA

Hardek 34g
2270 ORMOŽ
SLOVENIJA

OKNA *** VRATA *** SENČILA
*** ZIMSKI VRTOVI ***

Telefon: 02 741 13 80, Fax: 02 741 13 81

Predpraznični pogovor z županom Radoslavom Simoničem

"Proračun imamo večji za blizu 60 MIO tolarjev"

Utrip v občini Hajdina je v oktobru podoben utripu marsikatero občine na Slovenskem. Odpri se le nekatere manjše investicije, veliko stvari urejajo v posameznih vaseh, prireditve se vrstijo na vseh koncih in občina Hajdina je v pričakovanju praznovanja 2. občinskega praznika. Občinski svet na čelu z županom Radoslavom Simoničem bo na prvi izredni seji sprejemal odločitve, nujne za nemoteno delo v občini, ki pa je v prvem polletju letošnjega leta bilo po besedah prvega moža izredno dobro in tudi uspešno. V predprazničnem pogovoru smo za bralce Hajdince naredili kratko bilanco, ko smo se dotaknili vprašanja o napredku v občini, o načrtovanih investicijah, o trenutnih problemih in seveda o letošnjem 2. občinskem in 5. Martinovem prazniku.

Gospod župan, kako bi ocenili delo občine Hajdina do današnjega dne?

Župan Radoslav Simonič: "Ocenil bi ga dokaj uspešno. Tu mislim predvsem na delo Občinskega sveta, na sprejemanje raznih manjkajočih odlokov in na sprejem proračuna za leto 2000. Sprejeli smo ga v višini okrog 240 milijonov tolarjev in jih porazdelili na dejavnosti, kot jih predpisuje zakon o lokalni samoupravi. Še bolj zadovoljen sem z delom od meseca julija naprej, kajti v prvih mesecih so se v občini odvijala bolj vzdrževalna dela, dela na vaških in društvenih domovih, medtem ko je postal delovni zagon le nekaj mesecev nazaj mnogo večji.

Na področju infrastrukture smo naredili kar nekaj modernizacij občinskih cest, veliko je bilo postorjenega na novih hidrantih, saj s tem zagotavljamo boljše mrežo za požarno varnost. Urejali smo tudi razsvetljavo po naših vaseh, saj ta še marsikje manjka, dela pa potekajo tudi v oktobru. Zaključili smo razpis za oddajo del prvega dela kanalizacije na Spodnji Hajdini, v izdelavi imamo projekt za celotno občino Hajdina vključno s Kungoto. Projekt naj bi bil zaključen do januarja prihodnjega leta. Do zamika pri izdelavi načrta, ki ga občina potrebuje za kanalizacijo, vodovarstvo in nasploh za okoljevarstvo, je prišlo zaradi pritožbe enega od ponudnikov. V teku so tudi investicije na hajdinskem pokopališču, kjer tlakujemo stari del pokopališča, dokončana sta vodovod in elektrika na obeh delih pokopališča, urejamo parkirišče ob pokopališču in

zastekli bomo zunanji - odprti del mrliske vežice.

V letošnjem letu smo že sofinancirali vse tisto, kar je bilo potrebno pri OŠ Hajdina, naši 9-letni šoli, financirali smo tudi področje športa, kulture, požarno varnost in še mnoge druge dejavnosti, ki so bistvenega pomena za življenje in delo ljudi v naši občini."

Tako sta župan Radoslav Simonič in župnik Marijan Fesl 7. oktobra v dežju pričakala prihod konjenice

Na izredni seji tudi o grbu in zastavi

Hajdinski svetniki ste se letos večkrat sestali na rednih sejah in opravili mnogo pomembnega, sprotnege dela. Koliko sej ste imeli in katere so bile bistvene točke, ki so vam morda vzele tudi največ časa za razpravo?

Župan Radoslav Simonič: "V dosedanjem mandatnem obdobju smo imeli 16 rednih in prvo izredno sejo. Na dnevnem redu smo imeli nekaj pomembnih točk, ki jih moramo rešiti v čim krajšem času, naj omenim samo nekatere: potrdili smo kriterije delitvene bilance z MO Ptuj, iz katere smo se odcepili ob koncu leta 1998, sprejeli občinska simbola - grb in zastavo. Oba krasi bog Mitra iz I. mitreja na Sp. Hajdini, saj je Hajdina po njem že sedaj prepoznavna daleč naokrog. Upam, da bo našim občanom ob drugem prazniku slovesno zaplapolala nova zastava, svoje mesto pa bo našel tudi grb. Za začetek si ju lahko ogledate na tokratni naslovnici, kaj predstavljata, pa boste izvedeli iz njegovega opisa v poročilu o delu Občinskega sveta."

Katere bistvene naloge ste v letošnjem letu še opravili in katere so tiste najpomembnejše odločitve, ki jih je sprejel Občinski svet?

Župan Radoslav Simonič: "Ena od glavnih odločitev Občinskega sveta je bila potrditev rebalansa proračuna, oziroma odlok o spremembi proračuna za leto 2000, kjer prehajamo na lastna proračunska sredstva (dohodnina, nadomestila za stavbna zemljišča ...), tako da ne bomo več "dotirani" iz države. Proračun smo na zadnji seji zaradi uvedbe nadomestila za stavbna zemljišča iz 240 MIO tolarjev povečali na blizu 295 milijonov. Ob tem moram povedati, da so vse pravne osebe v naši občini odločbe že prejele, upam pa, da nam bo uspelo ob vsem delu do konca leta poslati odločbe in položnice tudi ostalim občanom. Ta prispevek iz naslova občanov bo veliko manjši, sprejemljiv bo za vse občane, imamo pa tudi kriterije olajšav in druge možnosti znižanj. S tem se bo ukvarjala posebna komisija, ki smo jo že določili. Pred koncem leta predvidevam, da bomo imeli še en rebalans, seveda z manjšim popravkom proračuna, vsekakor pa lahko pričakujem, da bomo prišli na 300 MIO tolarjev, morda še kak milijon več."

"Največ dela ima odbor za finance in premoženje"

Delo Občinskega sveta ste ocenili za zelo dobro, kako pa poleg tega ocenjujete še delo odborov in komisij?

Župan Radoslav Simonič: "Zadovoljen sem z delom odborov in komisij, veliko dela imajo za sabo. Največ ga ima vsekakor Odbor za finance in premoženje, ki ga sestavljajo tudi vsi predsedniki vseh ostalih odborov, razen Odbora za komunalno infrastrukturo. Upam, da bomo to kmalu uredili in da bo poslej tudi predsednik tega telesa sodeloval na sejah našega najpomembnejšega organa. S tem bo koordinacija veliko lažje tekla kot doslej. Na splošno pa bi rekel, da vsi odbori uspešno delajo in se njihovi člani dobro pripravijo za posamezne seje."

Omenili ste že nekatere letošnje investicije, tudi take, ki še potekajo. Kaj pa ostale, ki so prav tako omembe vredne?

Župan Radoslav Simonič: "Veliko investicij je še, na katere bi bilo dobro spomniti. Bistvena naloga v modernizaciji in urejanju so domovi po vseh naseljih, o tem sem že nekajkrat govoril. Vseh naložb na področju komunalne infrastrukture bo letos za dobrih 100 milijonov tolarjev, seveda pa se na nove investicije tudi že pripravljamo."

Katere so po vašem mnenju največje težave, s katerimi se ta čas sooča hajdinska občina?

Župan Radoslav Simonič: "Vedno poskušam predlagati Občinskiemu svetu in odboru, da naj gredo naložbe, predvsem v komunalni infrastrukturi, v tiste vasi, ki so najbolj nazadovale. Tukaj mislim na probleme, ki so ponekod že zelo stari, tudi 30 in več let, nekatere pa smo iz Mestne občine Ptuj prenesli tudi že kot nove investicije. Omenil bi morda še problem, ki se toliko ne navezuje na sam občinski prostor, temveč na dodatne prostore, ki bi jih ob občinski zgradbi nujno potrebovali. Potrebovali bi manjšo zgradbo, v kateri bi uredili prepotrebne "občinske" garaže, poleg tega pa bi potrebovali tudi nek manjši avto, predvsem pa takega, ki nam bi v prvi fazi služil za nekatera manjša dela v komunalni infrastrukturi. S tem bi lahko po posameznih naseljih veliko sami postorili, ne bi se bilo vedno znova treba posluževati uslug podjetij, še posebej Cestnega podjetja Ptuj. Vendar je to že investicija za prihodnje leto, v katero bomo morali vključiti tudi ureditev arhiva. Primerne prostora za to nimamo na voljo, arhiv pa bi vsekakor moral biti urejen po posebnih predpisih."

Razvoj občine je zamišljen na vseh področjih, k tem lahko prištejemo tudi področje drobnega gospodarstva, obrti, podjetništva, kmetijstva in nenazadnje tudi turizma. Kako občina vzpodbuja razvoj teh gospodarskih panog?

Župan Radoslav Simonič: "Razvoj teh področij pospešujemo enako kot vse ostale občine z ugodnimi krediti oziroma s subvencioniranjem obrestnih mer. Žal na področju drobnega gospodarstva in kmetijstva v naši občini za to ni bilo preveč zanimanja, čeprav smo jim ponudili možnost najetja pri najugodnejši banki – tokrat je to Nova ljubljanska banka. Verjetno bomo morali drugo leto drugače gledati na razvoj obeh panog. V kmetijstvu smo se letos morali soočiti še s problemom suše. Komisija je imela veliko dela in predsedniku komisije Ivanu Brodnjaku bi se ob tej priložnosti prav lepo zahvalil za obsežno opravljeno delo, ki pa še ni dokončno zaključeno. Pohvala gre tudi občinski upravi, ki veliko dela na tem področju, saj si vsi želimo, da bi prvi tolar iz tega naslova za sanacijo posledic suše pritekel v občino Hajdina čimprej. Kmetijstvo pa subvencioniramo še drugače, po posebnih za to sprejetih pravilih."

Načrti o turizmu in varstvu okolja

Tudi turizem bi lahko imel dosti pomembnejšo vlogo v občini Hajdina...

Župan Radoslav Simonič: "Turizem naše občine predstavlja v tem trenutku predvsem dokaj dobra gostinska ponudba. Veliko pa razpravljamo tudi o drugih možnostih, zato bi bilo bi prav, da bi ob pripravi pro-

računa za prihodnje leto razmišljali tudi o ureditvi kakšnega kmečkega turizma in to podprli s strani občine. Naša občina namreč leži ob precej prometni cesti, v bližini imamo golf igrišče, v Hajdošah hotel, kartodrom, I. Mitrej na Spodnji Hajdini... Turizem bi lahko dosti bolj izkoristili, žal pa smo pri tem šele na samem začetku."

Gospod župan, bi rekli, da se je v zadnjem obdobju spremenilo na bolje tudi v urejenosti okolja, v skrbi za čistejše okolje?

Župan Radoslav Simonič: "Mislim, da je šlo na bolje. Dosti dela je imel odbor za okolje in prostor, kjer smo tudi načrtovali organiziran odvoz starih avtomobilov, ki so v občini ležali kjerkoli. Letos smo naročili in plačali odvoz, saj druge rešitve nimamo, finance pa smo vzeli iz občinskega proračuna. Pripravljamo tudi predloge za primerne lokacije za ločeno zbiranje odpadkov, v vsaki vasi naj bi imeli vsaj dve, s čimer bi rešili veliko problemov. Ločeno zbirajo odpadke zaenkrat samo v vasi Draženci, drugod pa se bodo naši občani tudi navadili. Še zmeraj pa sem zelo nezadovoljen z odlaganjem odpadkov na nedovoljena – črna odlagališča. Nimamo jih sicer veliko, a tudi teh ne potrebujemo. Jezi pa me tudi, ker občani odpadke vozijo v kontejnerje pri pokopališču, ki služijo drugemu namenu."

Kmalu 2. občinski praznik

Pred vami je 2. občinski praznik. Kako ga boste proslavili v občini? Kaj boste na osrednji slovesnosti povedali občanom in občankam?

Župan Radoslav Simonič: "Drugi občinski praznik bomo praznovali nekaj dni, praznovali ga bomo športno – kulturno, nepogrešljiva pa bo tudi naša prireditve "Iz mošta vino, pridi na Hajdino!". S praznovanjem bomo zaključili 12. novembra, ko bo žegnanjska – Martinova nedelja in ko bomo zaprli kulinarično razstavo naših kmečkih žena in gospodinj iz vseh štirih društev in razstavo fotografij vzpona na Triglav, avtorja Viktorja Markoviča."

Ob prazniku bom povedal tudi kaj od tistega, kar sem že zapisal v prejšnji številki Hajdinčana. V občini ne bomo delali nobenih uradnih otvoritev za opravljena dela. Razmišljamo predvsem o tem, kaj vse nam še manjka na poti razvoja. Občanom bi se ob tej priložnosti že vnaprej zahvalil za dosedanje in bodočo pomoč. Rad bi dejal, da dokaj dobro sodelujemo, prav tako pa tudi ostali zaposleni v občinski upravi. Za opravljeno delo bi se zahvalil tudi svetnikom, članom komisij in odborov ter vsem sedmim vaškim odborom z društvi in organizacijami. Vsem občankam in občanom pa ob prazniku želim zdravja in ustvarjalnega elana na naši poti proti tretjemu občinskemu prazniku v letu 2001."

Tatjana Mohorko

Uvodnik urednice

Danes za jutri, ob spominih na včeraj

Narava se pripravlja na počitek. Opazujem našo lipo, kako se iz dneva v dan otresa svojega zlato rumenega oblacila.

Prihaja prvi november. Radi bi ga prehiteli z našim petim obiskom pri Vas, radi bi Vam prinesli še kanček pole-tja, tople jeseni in lepih spominov ter misli za čas, ki prihaja s koledarjem. Ob počitku narave boste nekoliko izpregli tudi Vi in se ob listanju po tem, kar smo izvedeli za Vas in zaradi vseh nas, povrnil v čase naših dragih, ki so ustvarjali našo preteklost...

Minljivost življenj, ki živijo z nami, bo še posebej oživela ob grobovih, ki jih bomo zasuli s cvetjem, tisočermi plamenčki, tudi grenkimi solzami ... Črpajoč moč iz njihovih izkušenj, nasvetov, tudi strogih besed in kdaj pa kdaj ukazov stopamo naprej in si prizadevamo, da bo nekoč, čez, upam, mnogo let, vsaj kdaj pa kdaj še kdo razmišljal tudi o nas, ki sedaj pomenimo ta čas. "Iz roda v rod duh išče pot".

Ko bomo ob martinovanju nazdravili ob drugi svečki naše mlade občinske družine, bomo kakšno rekli tudi o skupno prehojenih, dokaj smelih korakih.

To je popotnica našemu petemu novorojenčku, s katerim Vam odstiramo pogled nazaj, tokrat s pomočjo Hajdošana. Tudi zato, da bi jasneje videli pot naprej... In nenazadnje zato, da bi lažje in lepše živeli že danes.

Silvestra Brodnjak,
odgovorna urednica

Z zasedanja Občinskega sveta

Dve redni in ena izredna seja

V mesecu juliju se je Občinski svet sestel na 15. seji, ki je bila 6. julija 2000 ob 19. uri v prostorih Občine Hajdina.

Seznanjamo vas s sklepi, ki so bili sprejeti na seji:

SKLEP za oblikovanje območja s posebnimi razvojnimi problemi in ustanovitev regionalne razvojne agencije ZRS Bistra Ptuj, z naslednjima dvema dopolnitvama:

– pri tabeli 1 se v 4. kriteriju – razvojno omejevano območje vključi med občine upravne enote tudi občina Hajdina,

– pri tabeli 6 – načrtovane investicije se vključi pri občini Hajdina "vse načrtovane investicije, vsebinsko in vrednostno".

SKLEP, da se pričnejo aktivnosti za povečanje varnosti na regionalni cesti R2-432 tako, da se v Kidričevem pod nujno in takoj poglubi cestišče pod železniškim nadvozom.

SKLEP, da občina Hajdina ne pristopa k ustanovitvi Konzorcija občin SV Slovenije in ustanovitvi gospodarske družbe za realizacijo projekta termične obdelave odpadkov.

SKLEP, da se ne izdajo soglasja za prodajo nepremičnin, ker med novonastalimi občinami še ni sklenjen sporazum o delitvi premoženja.

SKLEP, da se zavezanecem, ki se ukvarjajo s poslovanjem in neposlovno kmetijsko dejavnostjo, na osnovi vloge za oprostitev plačila nadomestila stavbnega zemljišča iz kmetijske dejavnosti v letu 2000 v celoti oprosti plačilo nadomestila za stavbno zemljišče za gospodarska poslopja, namenjena izvajanju kmetijske dejavnosti.

SKLEP o imenovanju Komisije za oceno škode ob suši in elementarnih nesrečah

– V Komisijo za oceno škode ob suši in elementarnih nesrečah je vključenih osem članov, ki izhajajo iz vseh naselij občine Hajdina, in sicer:

1. Ivan BRODNJAK, Hajdoše	predsednik
2. Damjan PLETERSEK, Slovenja vas	član
3. Alfonz STRNAD, Hajdoše	član
4. Jože MEGLIČ, Skorba	član
5. Franc KANCLER, Sp. Hajdina	član
6. Jože KMETEC, Zg. Hajdina	član
7. Anton CESTNIK, Draženci	član
8. Martin DREVENŠEK, Gerečja vas	član

– **Sporazum o združevanju občin v pokrajino Spodnje Podravje**

– **SKLEP** o prenosu občinskega premoženja vaške mlekarne Vaškemu odboru Gerečja vas

– **SKLEP** o imenovanju skupnega predstavnika javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj. Za skupnega predstavnika javnega zavoda Zdravstveni dom Ptuj za občine na desnem bregu Drave je imenovana Marjana Forbici, stanujoča Strnišče 6.

V mesecu septembru je bila 16. seja, ki je potekala 12. 9. 2000 ob 18. uri v prostorih Občine Hajdina.

Seznanjamo vas z odlokom in sklepi, ki so bili sprejeti na seji.

– **Poročilo o izvrševanju proračuna za prvo polletje 2000.**

– **ODLOK** o spremembi Odloka o proračunu občine Hajdina za leto 2000.

– **Kriteriji za oprostitev plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za pravne osebe**, kjer so opredeljene točke, ki se upoštevajo za delno ali popolno oprostitev plačila.

– **Kriteriji za oprostitev plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča za občane**, kjer so omenjeni pogoji za oprostitev plačila in osnova za ugotavljanje oprostitve.

– **ODLOK** o priznanjih občine Hajdina, ki določa vrsto priznanj, postopek, način podeljevanja priznanj in način vodenja evidence podeljenih priznanj.

– **SKLEP** o finančni pomoči občini Juršinci za ureditev Puhovega muzeja.

– **SKLEP** o imenovanju Komisije za pripravo 2. občinskega praznika, ki jo sestavljajo vsi člani Občinskega sveta, predsednik Zveze kulturnih društev, predsednik Športne zveze, poveljnik Občinskega gasilskega poveljstva in predsednik Vaškega odbora Skorba

V mesecu oktobru pa se je Občinski svet občine Hajdina sestel na prvi izredni seji, ki je bila 12. 10. 2000 ob 18. uri v prostorih Občine Hajdina.

Na seji so bili sprejeti:

– **SKLEP** o kriterijih za sporazumno delitev premoženja Mestne občine Ptuj na dan 31. 12. 1998.

– **SKLEP** o grbu občine Hajdina

Opis grba – splošno

Grb občine HAJDINA je upodobljen na ščitu poznogotskega stila; ščit deli zlati tram v zeleno in modro polje, v katerem je pet srebrnih valovnic. Na zelenem polju je upodobljen v zlato oblačilo odet in z zlato kapuco pokrit korakajoči mož, ki na svojih plečih tovari srebrnega bika, držeč ga za zadnji dve nogi.

Predstavitev grba – BLAZON

Grb občine Hajdina je upodobljen na ščitu poznogotskega stila, sanitske oblike s tem, da ga zlato, pod sredino ščita spuščeni tram deli v zeleno in modro polje; na zlatem tramu korači v črnih sandalih, v zlato oblačilo z zlatimi hlačnicami odeti, črnolasi, z zlato kapuco pokriti mož, ki na svojih plečih tovari srebrnega rogatega bika z nazaj zavihanim repom tako, da ga na svojih ramenih drži za zadnje noge, prvi nogi bika pa tik za možem dosegeta tla.

Modrino drugega polja preprega pet srebrnih valovnic, od katerih ima zgornja dva polovična in dva cela vala.

Zlati trak, ki ga nosi ščit ob svojih zunanjih robovih, lahko služi le kot grbovni okras.

Upodobitev grba v narisu, črno-belem odtisu, v miniaturni pečatni grafiki, v heraldični šrafuri in v barvah skupaj z barvnimi kodami je sestavni del mape z občinsko istovetnostno simboliko, ki je lahko priloga tega odloka.

– **SKLEP** o zastavi občine Hajdina

Opis zastave – splošno

Zastava občine HAJDINA je ruмена z zelenim križem, ki ima vertikalni steber trikrat širši od horizontalnega ramena tako, da z njim tvori kvadratno polje; to polje nosi atribut iz občinskega grba: rimljanskega boga Mitro z belim bikom na svojih plečih.

Obvestilo staršem otrok v vrtcih

V mesecu avgustu smo rešili glavnino, v prvi polovici septembra pa še preostanek vlog za znižano plačilo vrtca za otroke s stalnim prebivališčem v naši občini, ki so z novim šolskim letom prvič vstopili v vrtec.

Obveščamo vas,

da bomo oktobra pričeli z zbiranjem vlog za znižano plačilo vrtca za naslednje leto.

Vloge bomo zbiral v času uradnih ur (ponedeljek, sredo in petek med 8. in 12. uro, ob sredah še med 13. in 16.), in sicer od 11. oktobra do vključno 15. novembra 2000.

Obvestilo velja za VSE starše, katerih otroci obiskujejo vrtec in želijo uveljaviti znižano plačilo.

Starši, ne pozabite, da je **15. november 2000** skrajni rok za oddajo vlog za znižano plačilo vrtca za leto 2000.

V kolikor starši med 11.10. in 15.11.2000 ne bodo vložili vlog, jim bo s 01.01.2001 določeno polno plačilo vrtca, ki znaša 80% cene programa, ki ga obiskuje otrok.

V kolikor ne gre za specifičen primer, kjer pridobivamo še dodatna dokazila, v postopku uveljavljanja znižanega plačila vrtca (zveza: Pravilnik o plačilih staršev za programe v vrtcih, Ur. list RS, št. 44/96 in 1/98) za leto 2000

potrebujete:

- dosledno izpolnjeno vlogo za znižano plačilo vrtca - obrazec VRT/1;
 - dokazila o bruto dohodkih v letu 1999 (odločbo o odmeri dohodnine za leto 1999 oziroma za zasebnike odločbo o odmeri davka od dohodka dejavnosti, v kolikor je zaposlitev staršev trajala vse leto 1999, v nasprotnem primeru pa potrdilo sedanjega delodajalca o višini bruto plače v zadnjih treh mesecih pred vložitvijo vloge, oziroma v primeru brezposelnosti dokazilo pristojne območne enote Zavoda RS za zaposlovanje o statusu iskalca zaposlitve in morebitnih prejemkih iz naslova denarnega nadomestila za čas brezposelnosti,
 - prejemniki denarne pomoči (po Zakonu o socialnem varstvu) odločbo pristojnega centra za socialno delo o upravičenosti do te pomoči (ta kategorija vlagateljev je na osnovi vložitve vloge za znižano plačilo vrtca edina oproščena plačil le-tega);
 - za otroke, ki živijo le z enim od staršev, je potrebno priložiti dokazilo (sklep) o uveljavljeni preživnini.
- Hvala za razumevanje!

Občinska uprava

Opis zastave

Zeleno-rumena zastava občine HAJDINA je krojena v razmerju višine "V" proti njeni dolžini "L", je ena proti dve celi in pet desetini oziroma "V" : "L" = 1 : 2,5.

Rumeno zastavino ruto krasi sredinski zeleni križ tako, da ima njegovo rame tretjinsko širino (V/3) višine zastavine rute "V", steber križa pa ima širino enako višini zastavine rute, s čimer tvori zeleni kvadrat, v katerega se iz desne in leve barvno izlivata oba kraka križevega ramena; sredinski kvadrat nosi atribut iz občinskega grba tako, da v zelenem polju korači v črnih sandalih, v rumenem oblačilu z rumenimi hlačnicami odeti, črno lasi, z rumeno kapuco pokriti mož; le-ta na svojih plečih tovari belega, rogatega bika tako, da ga na svojih ramenih drži za zadnje noge, pri čemer naj bi njegovi prvi nogi tik za možem dosegali tla.

Velikost celotnega atributa ne sme biti višja od 9/10 (devet desetini) višine zastavine rute in ne nižja od 7/10 (sedem desetini) imenovane višine.

Detaljni prikaz razmerij zastavinih polj in kode njenih barv so sestavni del mape z občinsko istovetnostno simboliko, ki je lahko priloga tega odloka.

Horizontalna oblika zastave je tista, ki ima na vodoravno položeni zastavini ruti sredinsko zeleni križ v vodoravni legi, atribut na njegovem sredinskem kvadratu pa stoji v svojem naravnem pokončnem položaju.

Horizontalno zastavino ruto izvešamo na vertikalni drog oziroma njegovo sidrno vrv. Drogi je lahko tudi nagnjen, vendar kot med drogom in ravnino (horizontalo) ne sme biti manjši od 45 kotnih stopinj. Če je zastavina ruta horizontalne zastave napeta ali pripeta poševno, kot med njenim spodnjim kotom in ravnino (horizontalo) ne sme biti večji od 45 kotnih stopinj.

Vertikalna oblika občinske zastave je tista, ki ima na vertikalno obešani zastavini ruti tudi zeleni sredinski

Županov poziv občanom

V občini Hajdina se intenzivno ukvarjamo s projektom kanalizacije. Vljudno prosim vse občane, ki so lastniki zemljišč, preko katerih poteka trasa kanalizacije, da z razumevanjem sprejmejo iskalce odstopnih izjav, pooblaščenih s strani Občine. V Komisiji za izdajo soglasja bodo predstavniki izvajalca projektne dokumentacije, predstavnik občinske uprave in predsednik VO za posamezno naselje. Iz predhodno navedenega sledi, da je za uspešno izvedbo projekta in kasnejše izvedbe nujno maksimalno sodelovanje občanov – lastnikov, kajti brez ustreznih soglasij, se zadeva projektiranja ustavi na škodo vseh zainteresiranih občanov. Menim, da bi se lahko že v tem desetletju v občini Hajdina večino gospodinjstev priklopilo na kanalizacijsko omrežje. Ureditev kanalizacije je večdesetletna izvedba, zato vsako nesoglasje posameznikov podaljša rok izvedbe in povzroči dodatne težave za posamezno naselje.

Vse parcele, po katerih bo izvedena trasa, bodo v naravi vzpostavljene v prejšnje stanje.

Za izvedbo tega projekta bo potrebno veliko sodelovanja vseh občanov. Prišlo bo do prekopov cest, parcel itd. Kanalizacija je namreč projekt, ki se izvaja izključno v zemlji, druge variante ni.

Župan Radoslav Simonič

križ postavljen vertikalno, atribut na njegovem sredinskem kvadratu (Mitra) pa stoji v svojem naravnem pokončnem položaju. Torej je atribut napram prejšnjemu zaobrnjen za devetdeset kotnih stopinj. Zgornjemu primerna je tudi njena uporaba, sicer analogna uporabi horizontalne zastave.

Poročilo pripravila Valerija Šampri

Program prireditev ob 2. prazniku Občine Hajdina

Sobota, 28. oktober 2000

- Ob 9.00** Občinsko prvenstvo v namiznem tenisu (telovadnica OŠ Hajdina)

Torek, 31. oktober 2000

- Ob 8.00** Občinsko prvenstvo v tenisu – dvojice (GOYA center Hajdoše)

Petek, 3. november 2000

- Ob 17.00** Občinsko prvenstvo v malem nogometu – veterani (telovadnica OŠ Hajdina)

Ponedeljek, 6. november 2000

- Ob 14.00** Občinsko prvenstvo v Golfu, Texas – Scramble na 9. luknjah (Golf igrišče)

Četrtek, 9. november 2000

- Ob 18.00** Glasbeni večer za mlade občane občine Hajdina z ansamblom Čuki (v šotoru pred Občino)

Petek, 10. november 2000

- Ob 17.00** Občinsko prvenstvo v malem nogometu – člani (v telovadnici OŠ Hajdina)
- Ob 18.00** "PRAZNUJMO S PESMIJO" Srečanje pevcev in godcev občine Hajdina (v šotoru pred Občino)

Sobota, 11. november 2000

- Ob 13.30** Začetek prinašanja belega in rdečega vina (od 13.30 do 15. ure) ter vpis prinašalcev v krstno knjigo za leto 2000
- Ob 13.30** Ztvoritev razstave, jedi in pijač "SKOZI ČAS", v organizaciji
- Društva žena in deklet občine Hajdina – jedi in pijače iz dobe Rimljanov
 - Društva žensk Hajdoše – jedi in pijače izpred 100 let
 - Društva gospodinj Draženci – jedi in pijače danes
 - Društva žena in deklet Gerečje vasi – jedi in pijače jutri
- (Kulturno prosvetna dvorana Hajdina)
- Ob 13.45** Otvoritev foto-razstave vzpona na Triglav "NA VRHU MOJE DOMOVINE" (Kulturno prosvetna dvorana Hajdina)

- Ob 15.00** Prihod kletarja letnika 2000 s konjsko vprego, v spremstvu kletarjev prejšnjih 4 letnikov in pričetek 5. tradicionalne prireditve "IZ MOŠTA VINO, PRIDI NA HAJDINO!" v farni cerkvi sv. Martina s kulturnim programom in imenovanjem kletarja letnika 2000

- Ob 16.30** – Osrednja prireditev ob 2. prazniku občine Hajdina s slavnostnim govorom župana in podelitev pokalov tekmovalcem za športne dosežke in priznanja župana ter
- pogostitev občanov in gostov (v šotoru pred Občino)

- Ob 19.00** Tekmovanje v vlečenju vrvi med ekipami vaških skupnosti občine Hajdina ter podelitev pokalov (v šotoru pred Občino)

- Ob 20.00** Družabno srečanje občanov občine Hajdina z ansamblom "ŠTAJERSKI BARONI", za gostinske storitve bo poskrbel organizator iz Skorbe

Nedelja, 12. november 2000

- Ob 10.00** Slavnostna maša ob prazniku Sv. Martina z blagoslovitvijo barvnih vitraž in oken
- Ob 11.30** Zaključek razstav s pokušino dobrot (Kulturno prosvetna dvorana Hajdina)

Vaja Slovenske vojske

Operativno poveljstvo Slovenske vojske Celje je obvestilo Občino Hajdina, da bo Slovenska vojska od 7. do 10. novembra izvedla načrtovano vojaško vajo "Odločen odgovor 2000". Vaja je sestavljena iz niza poveljniških vadbenih aktivnosti na vseh ravneh poveljevanja 3. operativnega območja Slovenske vojske, ki se odvijajo že od letošnje pomladi in se bodo sklenile s skupno taktično vajo v mesecu novembru. Na tej vaji bo angažiranih največ pripadnikov vojne sestave doslej. Po letu 1994 je to najobsežnejša vaja vojnih poveljstev Slovenske vojske. Vajo bo vodil brigadir Alojz Završnik, poveljnik 3. OPPSV.

Vaja bo potekala na območju med Celjem, Mariborom in Ptujem, s težiščem na območju občin Hajdina, Kidričevo, Majšperk, Podlehnik, Slovenska Bistrica in Videm pri Ptuju. Zaključne aktivnosti STV bodo potekale 10.11.2000 v območju vojaškega poligona v Apačah.

9-letka ima nekatere prednosti v primerjavi z dosedanja šola

Tako razmišljamo vsi pedagoški delavci in tudi večina staršev učencev prve generacije, ki je nadvse uspešno zaključila minulo šolsko leto. Po dobro opravljeni spremeljavi pouka, po mnogih srečanjih s starši in naših strokovnih srečanjih s predstavniki Zavoda za šolstvo OE Maribor ugotavljamo, da je 9-letka zelo dobro sprejeta v 1. razredu, nekaj več argumentiranih pripomb pa smo imeli na uveljavljanje novega programa v 7. razredu. Ob koncu šolskega leta, ko smo izpeljali poizvedovalno anketo z vsemi sodelujočimi v novem projektu, pa vendarle ugotavljamo, da je prednost 9-letke predvsem v dobrem počutju učencev, boljšem učenčevem uspehu, lažjem pridobivanju novega znanja, pouku drugega tujega jezika, večjem sodelovanju s starši in še bi lahko naštevali. Največja prednost 9-letke pa je po našem že trdnem prepričanju v prvi triadi – učenci 1. razreda bodo na njim primeren način preko igre in z delom v igralnih kotičkih in osvojili tudi začetno opismenjevanje, prve računske izraze in še veliko drugih učnih ciljev.

Po prvem letu dela po novih in obnovljenih učnih načrtih smo si tudi učitelji pridobili veliko delovnih izkušenj in drugačnih stališč, ki jih bomo upoštevali za delo v letošnjem šol. letu.

Trdno smo prepričani, da je 9-letka na dobri poti. Zato nas in staršev naših učencev niso vznemirile medijske polemike ob začetku šolskega leta. Boljše strokovno delo,

največja skrb za naše učence, dobro počutje nas vseh, dobro sodelovanje s starši, skrb za zdravo in urejeno šolsko okolje, to so naši prioritetni cilji za naprej.

Ravnatelj Jože Lah

Prvi šolski dan je bil za novo generacijo prvošolčkov tudi prvo srečanje z možem postave, ki jim je prijazno povedal, kaj vse preži na njih na cesti in kako se pred nevarnostmi obvarovati.

Teden otroka na OŠ Hajdina

Prvi teden v oktobru daje vedno priložnost našim najmlajšim. Prisluhniti našim otrokom pomeni, dati jim možnost, da spregovorijo o svojih željah in potrebah ter se izkažejo v svojih dejavnostih. Za to smo poskrbeli tudi na OŠ Hajdina. Na sam praznik, mednarodni dan otroka, ki ga praznujemo 2. oktobra, smo jih v radijski oddaji seznanili z nekaterimi možnostmi, ki jih lahko izkoristijo, da tudi sami prispevajo k lepšemu in boljšemu jutri. Tako je vzporedno potekala akcija Društva za cerebralno paralizo Sonček "Novčič za sončni jutri", ki bo z zbranimi kovanci lahko koga prijetno presenetila, na otroškem parlamentu so s svojimi idejami sodelovali učenci vseh razredov in ugotovitve zapisali na plakat, ki krasi šolsko avlo, učenje brez ocen in spraševanja je v tem času naša stalna praksa, vrhunec vsega pa je bila petkova prireditev. Predmetna stopnja se je z izjemnimi rezultati atletov merila na medobčinskem krosu (prvo mesto: Miha Lešnik; drugo mesto v svojih kategorijah Monika Cestnik in Maja Skaza ter tretje mesto Polona Škrebliin; na Kros dela v Velenje sta se tako uvrstili M. Cestnik in P. Škrebliin), neatleti pa so uživali ob jesenskih barvah na pohodu po Haloški planinski poti od Cirkulan do Borla.

In kako so si popestrili petkovo praznovanje mlajši?

Na kosanjev piknik in delavnice so povabili starše in bili z njimi ustvarjalni v izdelovanju lutk, pri risanju po asfaltu, umetnostih v pesku, ob pravljicnih junakih in v filmski videoteki. (S.H.)

Mladi likovniki so ustvarjali na asfaltu. (Posnetek: Jože Lah)

Počitniške dejavnosti na Hajdini

Tako so nastajali plakati z vabili (Posnetek: D.Serdinšek)

V mesecu avgustu so se na Hajdini pričele počitniške dejavnosti, katerih pobudnik je bil letos Odbor za družbene dejavnosti Občine Hajdina. Prav gotovo ni naključje, da se je spet največ dejavnosti odvijalo v dvorani Prosvetnega društva Hajdina, kjer te potekajo že tretje leto. Prve in druge je uspešno vodila dosedanja predsednica kulturnega društva Stojadinovičeva, letos pa je pokroviteljstvo nad njimi prevzela osnovna šola Hajdina.

Že v juniju smo se z mentorji dogovorili za organizacijo in način obveščanja. Tako so mladinci ob idejni zamisli Petre Kampl izdelali plakate, kjer so predstavili dejavnosti, ki smo jih letos ponudili. Ker pa smo želeli obuditi te dejavnosti tudi po drugih krajih naše občine, smo jih razpršili še po ostalih dvoranih in šoli. Z veliko vneme in dobre volje je zaživela predvsem likovna dejavnost pod mentorstvom Petre Kampl, plesna dejavnost ob plesalki Moniki Zajšek ter zaključni planinski izlet na Kobiljak pod mentor-

20 let društva MLADI GASILEC na OŠ Hajdina

Med ognjem in naravo bodimo mi!

Mesec požarne varnosti je na OŠ Hajdina letos imel posebej svečan prizvok. 20-letnico društva MG smo obeležili na našem 4. dnevu šole. Tako smo 26. oktobra izvedli in prikazali dejavnosti, ki so vsa ta leta navduševale gasilski podmladek. Pod pokroviteljstvom naše občine so se nam pridružili člani PGD občine Hajdina, ki so se s svojo opremo na šolskem dvorišču predstavili širši javnosti in ob pomoči učiteljev z otroki izvedli evakuacijo šole in gasilsko vajo. Hajdoške "zlate" gasilke so učencem predstavila nekaj gasilskih veščin, ti pa so se pomerili v tekmovanju trojk. Ob predavanjih in ogledu filma so lahko udeleženci svoje znanje izpopolnili ob razstavi dokumentacije društva MG. Hkrati pa si lahko ogledajo rezbarska dela avtorja Janeza Fureka, nekdanjega učenca naše šole.

Vsako leto v dejavnosti ob mesecu požarne varnosti privabimo tudi nečlane, ki z literarnimi in likovnimi prispevki dopolnijo našo bero priznanj. Na kulturni prireditvi, ki je sledila, smo se zahvalili mentorici **Anici Vidovič**, ki se ob tem jubileju tudi pripravlja na novo poslanstvo veteranke.

Mentorico MG smo povprašali, kaj jo je vzpodbudilo, da se je predala tako humani dejavnosti z mladimi in jo gojila neprekinjeno 20 let?

Anica Vidovič: "V tistih davnih časih sem bila mentorica takratne pionirske organizacije na naši šoli. Na pobudo Zveze gasilskih društev občine Ptuj smo v okviru pionirskega odreda "Stane Petrovič" 19. decembra 1980 ustanovili PD "Mladi gasilec". Za strokovno delo se je ponudil Janez Vidovič, član GD Hajdoše. V novo društvo na šoli se je vpisalo 90 učencev, ki so pričakovali neko novo dogajanje na šoli. Člani društva so

se izobraževali, spoznavali vzroke požarov in načine, kako jih preprečiti. Predavanja je vodil gasilec Alojz Klemen (današnji poveljnik OP Hajdina) s svojimi pomočniki. Že naslednje leto je 82 učencev osvojilo bronasto značko "Preprečujemo požare". Tudi sama sem se začela izobraževati. Opravila sem tečaj za gasilskega častnika, sodnika in pridobila naziv "mentorja". Ker se je število članov v društvu večalo, sploh nisem pomislila, da bi to dejavnost prekinila. Pridobila sem moje nekdanje članice, da so mi pomagale pri izobraževanju mlajših članov in tako sem lažje pripravljala starejše člane oziroma trojke za občinska in republiška tekmovanja.

Velikokrat se je bilo treba tudi izkazati. Kje ste dosegali najboljše rezultate?

Anica Vidovič s svojimi občinskimi prvaki iz leta 1993. Od leve proti desni: Jernej Sagadin, Dejan Horvat in Emil Ogrizek.

Anica Vidovič: "Že tretje leto našega obstoja smo v Ribnici na srečanju pionirjev gasilcev Slovenije zasedli 1. mesto, nato v Velenju 3. mesto in ponovno v Sežani, Krajski gori in v Dobu 1. mesto. Naše trojke so se po večini uvrščale v prvo polovico lestvice udeleženeh ekip. Tekmovali smo tudi na občinskih tekmovanjih v Ptuj, kjer smo največkrat tudi zmagali med starejšimi pa tudi mlajšimi pionirji. Za uspeh pa štejem tudi, da so učenci s svojim protipožarnim znanjem v 20. letih osvojili 304 bronaste, 121 srebrnih in 77 zlatih značk "Preprečujemo požare" in 12 značk za kronista."

Katere lepe trenutke bi nam rada zaupala?

Anica Vidovič: "V teh 20. letih smo skupaj doživljali včasih tudi težke trenutke, saj nam ni vedno šlo tako, kot smo se pripravljali. Nikoli pa nisem od tekmovalcev zahtevala brezpogojne zmage. Vzajala sem jih v duhu, da je važno sodelovanje, spoznavanje novih prijateljev ter naše prelepe Slovenije. Moram pa vseno priznati, da sem bila zelo ponosna na svoje tekmovalce iz marsikomu neznanе Hajdine, če so dosegli najvišji uspeh. Za vedno se mi je vtisnil v spomin kviz znanja v Ribnici leta 1982, ko je mojim štajerskim tekmovalcem šlo za nohte pri izrazih in tekmovalka (danes učiteljica slov. jezika) je v boju s časom, ki je bil predviden za odgovor na vprašanje, kar zakrčala: "No, ročnik zaškrnemo na cev!" Seveda je komisija odgovor priznala za pravilnega, čeprav so se člani najprej čudno spogledali.

Zelo lepo smo se imeli na izletih, ki so jih pripravili organizatorji srečanj v različnih delih Slovenije. Za vsa ta doživetja pa se moram zahvaliti gasilskemu društvu, ki so nas popeljala v ta čudovit svet."

Silva Hajšek

stvom dolgoletnega izkušenega vodiča Karla Fridla. Ponudili smo še lutkarsko dejavnost in računalništvo v šoli ter literarno dejavnost s fotografskim mentorstvom v Skorbi, vendar je bil tu odziv skromen.

Nastale izdelke in fotografije smo predstavili na 1. občnem zboru kulturne sekcije v Hajdošah, za kar se jim zahvaljujem, ugotavljali pa smo enotne težnje po združitvi in organizaciji takih dejavnosti s skupnimi močmi.

Še enkrat bi se rada zahvalila pobudniku teh dejavnosti Janku Mercu, ravnatelju OŠ Hajdina Jožetu Lahu, mentorjem in soustvarjalcem programa Petri Kamp, Moniki Zajšek, Karlu Fridlu, Cvetki Zajc, Danici Serdinšek, Nataši Štumberger, Vesni Mesarič, Leni Simonič in Irmi Brodnjak ter drugim, ki so kakorkoli pripomogli, da so te dejavnosti stekle. (S.H.)

Razmišljanja soorganizatorice

Verjetno si vsakdo želi, da bi v svojem kraju lahko delovalo kar največ uspešnih dejavnosti, ki bi bile ponos kraja in občine, v kateri živi. Tako smo tudi sami letos upali na bero dejavnosti in njihovih rezultatov.

Hajdina, kraj s prekrasno lego ob stičišču gričevnatega haloškega sveta in panonske ravnice, nudi ob povezavah z mariborskimi kot predvsem ptujskimi kulturnimi trendi zanje še toliko več možnosti. Vendar nas ponos sili v svoje samozaverovanje in samospoštovanje. Zaman je trud mentorjev, ki imajo voljo in se želijo v dopustniškem času posvetiti dejavnostim, ki bi sosedske odnose zblížali ali jih vsaj obudili. Veliko premalo je le želja, osvestiti sovaščane

za aktivnosti, ki bi prinesle širše poglobljene in aktivne počitniške dni, saj ni tistih, ki bi želeli sodelovati. Pa ne da je krivda le na udeležbi. Morda bi se morali v bodoče tudi drugače organizirati. Šele julijska pobuda za počitniško druženje je bila verjetno res nekoliko pozna. Morda tudi sistem in organizacija nista bila prava. Vendar bi kot soorganizatorica želela ugotoviti, ali je preobremenjenost šolskih programov resnično tako velika, da si osnovnošolska pa tudi srednje- in višješolska mladina želi le oddiha in sprostitve po uspešno prehojeni "učni poti". Morda pa se kdo boji spet strogo šolsko naravnane pristopa? Morda je kriva slovenska okostenelost, ki nas prevečkrat ovira pri javnem nastopanju ali sploh izpostavljanju pred sovrstniki.

Upam, da temu ni tako. Prav gotovo ne želimo, da bi se tu srečevali zato, da bi izkazovali svojo moč, temveč je naše malo odmevno prepričanje v tem, da bi z druženjem postorili tisto, kar nas resnično veseli in kar bi lahko predstavilo naše spretnosti in znanja in s tem poosebljalo nas same in naš kraj. Morda bi bilo dobro razpisati paleto dejavnosti, ki bi jo lahko še z idejami dopolnjevali. Še bolje bi bilo, poiskati najprej mentorje ali krog idealistov, ki verjamejo v delovno vnetje in idejne projekte ter se z njimi dogovoriti za realizacijo plana. Morda pa imate več idej sami, dragi bralci. Jaz verjamem, da ste pripravljeni kaj narediti tudi za to, da bi nam bilo lepše skupaj ob ustvarjalnih delavnica. Zato se obračam tudi na vas in vas vabim, da se oglasite na uredništvu Hajdincev ali pa poveste željo znancu, ki vam bo pripravljen pomagati.

Silva Hajšek

Aktivne počitnice in izlet na Kopitnik

Letos smo se v Aktivnih počitnicah imela lepo. Udeležili smo se plesnih in likovnih delavnic. Vpisali smo se tudi za izlet na Kopitnik. Pri plesnih delavnicah smo se pod vodstvom mentorice Monike Zajšek učili plesati. Pri tem smo se tudi veliko zabavali.

Pri likovnih delavnicah smo sodelovali s Petro Kampl in bili zelo ustvarjalni. Izdelovali smo čestitke, barvali svilo, steklo in majice. Zelo zanimivo pa je bilo oblikovanje iz gline.

17. 8. smo se pod vodstvom gospoda Karla Fridla odpeljali izpred Občine z avtobusom na izlet na Kopitnik pri Celju. Peljali smo se iz Zg. Hajdine mimo Apač, Ptuijske Gore, Majšperka, Makol, Mestinja, Šentjurja in Celja. Avtobus je ustavil pred planinsko kočjo. Najprej smo si ogledali cerkev Sv. Jurija, potem pa smo odšli do kočje na Kopitniku. Hodili smo uro in pol. Okrepčali smo se z vročim čajem, kot je navada vsakega planinca. Vodič nas je po krajšem postanku povabil do končnega cilja. Pot je bila ponekod strma in kar nevarna. Med potjo smo opazovali naravo in se zabavali. Ustavili smo se na višini 915. m. Razgled je bil zelo lep. Z vrha smo občudovali druge strmine in dolino ob reki Savinji. Z smo se vrnili k planinski kočji, smo bili še kaki dve uri tam, nato pa smo se spustili do avtobusa. Z njim smo se

Z izleta na Kopitnik bodo še dolgo ostali živi spomini na lepo naravo in čudovit razgled, ki ga ne vidiš vsak dan. (Posnetek: C. Zajc)

odpravili proti domu. Zadnji postanek je bil v McDonaldsu, potem pa smo se zares peljali na Hajdino.

Barbara Zajc, 7/9 in Dolores Ljubec,
5. razred OŠ Hajdina

25 let je bila Hajdinčanka iz Skorbe

Ste jo prepoznali? Srečali sva se, ko si je na ramo oprtala popravljen škropilnico. "Orodje je treba takoj pripraviti za delo, da ga lahko vzameš v roke, ko ga potrebuješ," je pomoderovala. Še pred nekaj dnevi je sedela za računalnikom in s telefonom v roki odpravljala stranke, ki so si podajale roke pisarne na Občini Hajdina. "Zdaj je to že preteklost," pravi Jožica Šijanec, dolgoletna tajnica Krajevne skupnosti Hajdina in zadnji dve leti vodja pisarne na Občini Hajdina. "Odslej bom počela vse tisto, za kar je v vseh 35. letih moje delovne dobe zmanjkovalo časa in priložnosti. V prvi vrsti se bom še bolj kot doslej posvečala svojim štirim vnukom, saj vem, da moji hčerki, tako kot nekoč jaz, težko zmoreta službo in vse obveznosti, ki jih od zaposlene žene terjajo vsakdanjik. Preostali čas pa

bom porabila za obisk vinogradniško sadjarske šole v Mariboru, saj se želim tudi sama dodobra usposobiti za delo v vinogradu, kamor z možem uhajava vselej, ko imava vsaj malo prostega časa. Veliko bom v naravi, ukvarjala se bom z zeliščarstvom, ki je moj konjiček še iz otroških časov. Nekaj več priložnosti pa bo tudi za srečanja z mojimi sorodniki."

Jožica, hvala za 25 let zvestobe Hajdini in Hajdinčanom ter vaščanom vseh ostalih vasi! Radi smo prihajali k Vam v pisarno, saj nikoli niste pokazali slabe volje, čeprav verjetno tudi Vaše življenje ni bilo vedno brez problemov. Trudili ste se, da bi stvar izpeljali tako, da bi bili zadovoljni obe strani. In tega ne bomo pozabili!

Silva Brodnjak

Skupščina športne zveze Hajdina

V petek, 15. septembra 2000, je bila v prostorih Hotela Roškar v Hajdošah organizirana redna letna skupščina Športne zveze Hajdina. Na njej so bili prisotni predstavniki posameznih športnih društev in klubov iz občine Hajdina, svetniki občine Hajdina in pa ostali ljubitelji športa iz občine Hajdina. Po uvodnem pozdravu gostov s strani predsednika Športne zveze Hajdina je sledil obvezni protokol na rednih skupščinah zvez oz. društev, in sicer so poročila o delu v letu 1999 oz. 2000 podali predsednik SZ Hajdina Stanko Glažar, sekretar in blagajnik Sandi Mertelj in predsednik nadzornega odbora Srečko Glodež. Vsa poročila so bila v predloženi obliki soglasno tudi sprejeta.

V razpravi po poročilih sta bili podani mnenji oz. razmišljanja podžupana občine Hajdina Viktorja Markoviča, kakor tudi predsednika Odbora za družbene dejavnosti Janka Merca. Oba sta predvsem pohvalila delo Športne zveze v minulem obdobju, hkrati pa upata, da bo zveza svoje poslanstvo na področju športa v občini Hajdina opravljala korektno še nadalje.

Na skupščini so člani UO SZ Hajdina sprejeli v članstvo Športne zveze Tenis klub Skorba, ki je v predpisanem roku dostavil vso potrebno dokumentacijo, s svojo dejavnostjo na področju tenisa pa je dokazal, da tudi tenisu pripada določeno mesto na področju športa v občini Hajdina. Vzporedno s članstvom se klubu dodeli tudi en glas v Upravnem odboru Športne zveze Hajdina.

Tajnik Športne zveze Hajdina, Sandi Mertelj

Ustanovljena Zveza kulturnih društev občine Hajdina

23. 6. 2000 je bila ustanovljena Zveza kulturnih društev občine Hajdina, v katero se povezujejo trenutno štiri prosvetna društva, v katerih delujejo vsi, ki jih veseli dramska, pevska, instrumentalna, likovna in še kakšna dejavnost. Prejšnji teden, so poleg predsednika Francija Mlakarja dobili še tajnika Ivana Ogrinca iz Skorbe. Seznanili pa so se tudi z osnutkom Statuta in programskimi usmeritvami. V decembrski številki pa kaj bolj konkretnega s strani nove "kulturne oblasti." (S.B.)

Polepšali so jim dan

Ko sem jih ulovila v objektiv moje Minolte, je bil za njimi dogodek, ki je marsikomu orosil oko. Tistim, ki so sedeli med občinstvom in tudi nastopajočim. 28. junija so namreč pevci in pevke Društva upokojencev Hajdina, mladi članici Prosvetnega društva Klavdija Auer in Sanja Muršec ter tajnica društva Cvetka Zajc pripravili pristrčen kulturni program, s katerim so se predstavili oskrbovancem ptujskega doma ostarelih. Ganljivi so bili tudi trenutki po nastopu, ko so se srečali z varovanci iz naše občine. Ni potrebno veliko, da lahko nekoga osrečiš. Našemu omizju je to zelo uspelo. (S.B.)

Ličkanje na "ročni pogon" za naše otroke

V septembru so članice Društva žena in deklet občine Hajdina pod "komando" gospodinje (predsednice) Marte Sitar ob neutrudnem sodelovanju občinskega svetnika Franca Cartla (na posnetku nadomešča svojo ženo Frančko, prizadevno tajnico društva, ki je takrat za trgače koruze pripravljala večerjo) in pevcev DU Hajdina (njihov član Maks Kampl je idejni avtor zamisli) pripravili prikaz "kožuhanja" koruze v starih časih. Vse dogajanje je za začetek amatersko posneto na video kaseti (Za montažo iskrena hvala Andreju Pulku!), ki pomeni ohranjanje dokazov iz naše bližnje preteklosti, z namenom, da bi se iz njih nekaj naučili naši otroci, pa morda tudi zato, da bi takrat, ko bomo imeli svojo turistično društvo, obiskovalcem občine Hajdina znali pričarati in ponuditi poleg kulturnih spomenikov in gostinskih uslug tudi kanček naše bogate narodne zapuščine. Prepričana sem, da je v spominih (predvsem v tistih z že malce osiveli lasmi) še ogromno idej, ki bi jih bilo le potrebno zbrati in iz njih narediti nekaj za jutri. Uredništvo Hajdinčana vabi vse, ki se spomnite kakšnih podobnih množičnih opravil, da nas o tem obvestite. Več ljudi več! Prehitimo čas, da nam ne uidejo vsi živi pričevalci bogate preteklosti!

Hvala glavnim "krivcem" na posnetku in vsem preostalim 60 "kožuhačem" za spontano vrnitev v mladost. Prihodnje leto upravičeno pričakujemo "revanš" mladih. (Fotografija in videozapis: Silvestra Brodnjak)

Kurenti in motorji – največji ljubezni mladega Borisa

Hajdinski kurenti bodo naslednje Pomlad prebujali sami. Njihovi zvonci pa žal ne bodo obudili neumornega pobudnika za ustanovitev sekcije kurentov pri PD Hajdina, Borisa Bušljeta. Vzela jim ga je njegova druga ljubezen – motorno kolo. Njegova mladostna zagnanost in vsestranskost pa bosta tisti nepozabni spomin neštetim njegovim mladim prijateljem, ki jih bo gnal, da bodo nadaljevali delo tam, kjer je Boris mnogo prerano moral odnehati. (S.B.)

Boris s svojim nečakom v naročju.

Obiskala nas je konjenica

Turoben deževen dan v soboto, 7. oktobra, ni preprečil konjenikom, da ne bi zajahali pravih (ne motornih) konjčkov in prijezdili na svoji poti po vaseh naše in sosednjih občin tudi do hajdinskega župana in župnika, ki sta jih pričakala "pod skupno marelo". (Posnetek: M. Brodnjak) S.B.

Po 35 letih so skoraj vsi Abrahami

Prav ste prebrali. Komaj 35 let je preteklo in že so srečali Abrahama. Ni matematična napaka, le rodili so se 15 let prej. In v vmesnem času končali Osnovno šolo na Hajdini. Kaj vse so počeli od leta 1965 do danes, so si na srečanju, ki je bilo 20. oktobra pri Čelanovih v Slovenji vasi, povedali nekdanji sošolci in sošolke, rojeni v letu 1950. Silva Šeruga Klinčar in Renata Žagar sta jih "zvabili" tja. (S.B.) (Posnetek: M. Brodnjak)

Odšla je najstarejša vaščanka Skorbe

21.9.2000 smo nameravali kot najstarejšo vaščanko Skorbe obiskati Marijo Meglič, roj. Rodošek in z njo poklepetati o vsem, česar se je kljub častitljivim letom zelo dobro spominjala. Namesto srečanja ob torti, kot je bilo lansko, ob okrogli 90- obletnici, ko so bile z njo še vse štiri njene zveste prijateljice iz mladih let, Rozalija Malger, Ana Grula, Marija Galun in Marija Hazimali, (sedijo od leve proti desni, jubilančka pa na sredini), smo jo dan prej za vedno pospremili k njenemu možu Martinu. Pridemo 1. novembra, draga Megličeva mama. (S.B.)

Generalka uspela – premiera bo ob martinovanju

19.8.2000 so Vaški odbor, Športno društvo Skorba ter članice Društva žena in deklet občine Hajdina iz Skorbe pripravili tradicionalni vaški praznik v Domu krajanov in na nogometnem igrišču. Obiskovalci so si lahko po nastopu skupine pevk iz Skorbe ogledali skrbno pripravljeno razstavo kuharskih dobrot in seveda tudi poskusili različne vrste peciva, potic in kruhov. Dragica Meglič, ki je bila gonilna sila ženskega dela priprav, je povedala, da je to generalka pred letošnjim občinskim praznikom in martinovanjem, ko bo kletarstvo nad vinskim letnikom 2000 prevzel vinogradnik iz Skorbe.

Na nogometni tekmi so se pomerili mladi nogometni upi Skorbe in Hajdine, v vaških igrah pa udeleženci večernega piknika. Seveda pa ne smemo pozabiti ekspedicije, ki je krenila na pot "po rani maši" in se je popoldne utrujena in zadovoljna vrnila s kolesarske ture. (S.B.)

Ne bo jih več strah

Vožnja skozi gozd je neprijetna že v mraku, kaj šele ponoči. Tudi če se pelješ z avtomobilom, se ne počutiš prijetno, saj ne veš, kje te lahko pusti na cedilu. To so si dolga desetletja izkušali vaščani Zgornje Hajdine na drugi strani železniške proge. Odslej bo tudi zanje mnogo boljše. Posnetek smo naredili v trdi temi. (M.B.)

Hajdinsko pokopališče dobiva novo podobo

Vse kaže, da se županove napovedi v julijski številki Hajdinčana v celoti uresničujejo. Zasteklena mrliška vežica izgleda tako, kot vidite na posnetku, voda teče tudi takrat, ko je na pokopališču veliko svojcev, ki želijo zalivati cvetje, glavne poti na starem delu pokopališča so tlakovane. Pa tudi parkirni prostor (četudi še ni asfaltiran) je dobrodošla rešitev za vse motorizirane obiskovalce grobov. (M.B.)

Slovesna predaja novega gasilskega avtomobila v Slovenji vasi

6. avgust 2000 bo v Slovenji vasi in še posebej v njenem Prostovoljnem gasilskem društvu ostal v nepozabnem spominu. To ni bila navadna nedelja, ampak dan, ko smo gasilci predali svojemu namenu novi kombinirani gasilski avtomobil. Za tako veliko prireditev se je bilo potrebno še posebej pripraviti, saj smo nanjo povabili veliko gostov in gasilcev iz sosednjih društev. Svečanost se je začela s prihodom ešalona 60-ih uniformiranih gasilcev in predaje raporta domačega poveljnika županu občine Hajdina Radoslavu Simoniču. Zapel je pevski zbor Društva upokojencev

Slavkove gobe

"Silva, pridi za par minut k meni, videla boš nekaj, česar to poletje ne vidiš skoraj nikjer," me je na Jakobovo poklical nekdanji sosed in izjemno zaslužen vaščan Skorbe (z dušo in srcem pevec, nekoč član sveta KS, eden najbolj zvestih udarnikov ob gradnji vaškega doma in še marsikaj...), Slavko Polajžer. "Pa fotoaparati prinesi s seboj, mogoče bi to objavila v Hajdinčanu," je še dodal ob koncu.

Ni se oglasil, da bi dobil fotografije. Hotela sem mu jih odnesti v bolnico, a me je 14. 9. 2000 Nekdo prehitel. Ostale so v nepozaben spomin nanj vsem, ki smo ga imeli radi. (S.B.)

Poletna šola nogometa 2000

Športna zveza Hajdina je v sodelovanju s ŠD Hajdina uspešno organizirala Poletno šolo nogometa za otroke stare od 7 do 12 let. Šola je potekala od 3. do 7. julija 2000 na igrišču ŠD Hajdina, redno (vsak dan) pa jo je obiskovalo 24 otrok. Zaradi njihovega interesa so treningi potekali v dopoldanskem času. Strokovno vodstvo sta predstavljala Ivan Zajc in Franc Žitnik, ki sta se z veseljem ukvarjala z mladimi nogometnimi talenti na širšega območja občine Hajdina. Po vsakem treningu so bili udeleženci nogometne šole deležni osvežilnih pijač, zadnji dan šole (petek, 7. julija) pa je bil organiziran še skupinski piknik z jedačo in pijačo. Udeleženci šole so v trajno last prejeli še majice z napisom o udeležbi v Poletni šoli nogometa 2000, seveda pa ni manjkalo tudi spominsko fotografiranje za zgodovino.

Komentarji otrok udeležencev in njihovih staršev so bili vsi po vrsti zelo pozitivni, kar pomeni, da je prireditev popolnoma dosegla svoj namen.

Potrebno je poudariti, da večina otrok – udeležencev (natančno 14) z osnovami prilagajanja na nogometno igro in osnovami tehnike ter taktike nogometa še nadaljuje in to v NK Skorba, ki je trenutno edini klub v občini Hajdina, v katerem se ukvarjajo s selekcijo najmlajših otrok (od 7 do 10 let). Rezultati so delno že vidni, saj so se v letošnji jesenski sezoni cicibani NK Skorba uspešno kosali s svojimi vrstniki iz NK Aluminij in NK Pragersko. Velika napaka bi seveda bila, da bi se pri tako mladi selekciji

opirali predvsem na rezultate, prioriteta naloga trenerjev, ki se ukvarjajo z mlajšimi selekcijami, mora biti predvsem vzgoja in učenje igralcev, tako v oblikovanju pozitivne osebnosti otroka, kakor tudi v osvajanju prvin nogometne igre.

Že sedaj pa velja povabiti mladim, da se udeležijo čimveč tako organiziranih nogometnih šol, ki jih bo SZ Hajdina v prihodnje še organizirala, oz. da se čimprej vključijo v procese treningov, ki jih organizirajo posamezni klubi iz občine Hajdina.

Seznam udeležencev Poletne šole nogometa 2000 (po abecednem vrstnem redu):

Žiga Bezjak	Nejc Nedeljko
Tomaž Dovečar	Matjaž Ogrinc
Sašo Fišer	Nejc Ogrinc
Jernej Gojkovič	Rok Potočnik
Tadej Horvat	Davor Repec
Matjaž Kecek	Miha Skrbinišek
Mišel Kos	Niko Strelec
Alen Kosedlar	Jernej Šori
Mitja Krušič Šijanec	Sašo Vertuš
Marko Medved	Blaž Vogrinec
Mitja Medved	Izidor Zupanič
Peter Mertelj	Žiga Zupanič

Tajnik Športne zveze Hajdina
Sandi Mertelj

Bodoči tretje in drugoligaši

Hajdina. Predsednik gasilskega društva je nato pozdravil vse navzoče goste. Na govorniški oder je stopil predsednik GZMO Ptuj Franci Vogrinec in povedal nekaj besed. Slavnostni govornik je bil župan občine Hajdina g. Radoslav Simonič, ki je predal ključke novega gasilskega vozila poveljniku Francu Klemnu, ta pa jih je izročil vozniku Boštjanu Matjašiču. Voznik je obljubil, da bo za novi avtomobil odgovorno skrbel. Pogal je motor in vključil sirene, kar je bil dokaz, da je novo gasilsko vozilo pripravljeno za uporabo. Potem so duhovniki Marijan Fesl ter Ivan in Pavel Pucko blagoslovili novi gasilski avtomobil. V kulturnem programu je nastopil harmonikar Benjamin Matjašič. Ob koncu uradnega dela sta predsednik in poveljnik podelila zahvale za botrstvo, glavno botrstvo in sponzorstvo novemu gasilskemu avtomobilu. Za srečno vožnjo so vsi prejemniki zahval nazdravili s kozarcem šampanjca. Zabava pod šo-

torom z ansamblom Štajerski baroni je vse, ki imajo radi glasbo in dobro voljo, razveseljeval do ranih ur. Njihov odziv je velika pohvala našemu PGD, saj smo v organizacijo prireditve vložili veliko truda. V imenu PGD Slovenja vas bi se želel javno zahvaliti vsem, ki so prispevali za novi gasilski avto, še

posebej pa botrom, glavnim botrom in sponzorjem ter Občini Hajdina in našemu županu za razumevanje in pomoč pri nabavi gasilskega vozila kot tudi za prispevek pri slovesni predaji novega gasilskega vozila.

Damijan Pletershek, predsednik
PGD Slovenja vas

Botri, glavni botri in sponzorji ter vodstvo društva s častnimi gosti (Foto: Laura)

OBČINA HAJDINA

OBČINSKA UPRAVA, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina
telefon 02 788 30 30, telefax 02 788 30 31

OBČINA HAJDINA

Komisija za olajšave na vloge

za nadomestilo za stavbno zemljišče
Kriteriji za oprostitev plačila nadomestila za uporabo
stavbnega zemljišča za občane
(12. člen Odloka)

V celoti so plačila nadomestila oproščeni občani, ki izpolnjujejo enega od naslednjih pogojev:

1. prejemajo stalno socialno pomoč
2. prejemajo varstveni dodatek
3. prejemajo nadomestilo za brezposelnost
4. skupni povprečni mesečni prejemki ne presegajo zajamčenege osebnega dohodka na člana gospodinjstva
5. občani, katerih povprečni mesečni dohodek na člana gospodinjstva znaša manj kot 30% povprečne plače v zadnjem trimesečju

Osnova za ugotavljanje oprostitve je izplačani osebni dohodek v preteklem letu.

6. Pri občanah, katerih povprečni mesečni dohodek na člana gospodinjstva znaša med 30-50% povprečne plače v zadnjem trimesečju republike Slovenije, znaša oprostitev 50%.
7. Oprostitev plačila nadomestila v primeru nezgode se opravi na osnovi sklepa komisije za vsak primer posebej. Oprostitev je lahko delna ali popolna.

Popolna ali delna oprostitev plačila je možna največ za eno leto in jo zavezanec po poteku tega roka lahko ponovno zahteva.

Zavezanci za plačilo nadomestila morajo vloge za oprostitev plačila nadomestila posredovati občini Hajdina v roku iz pravnege pouka odločbe.

Zavezanci, ki niso izpolnili svoje obveznosti (niso podali izpolnjene prijave za odmero nadomestila), so pa dobili odločbo po podatkih občinske uprave, niso upravičeni do olajšav.

Številka: 423-06/2000

Datum: 12. 07. 2000

Predsednik, Martin Turk, l. r.

zavezanec ni upravičen do teh olajšav v naslednjih treh letih, prav tako se mu olajšava ne prizna za tekoče leto

5) olajšave na podlagi investicij v preteklem letu (osnovna sredstva, razen osebnih avtomobilov) se priznajo v višini 20% vlaganj, vendar največ v višini 50% nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča

Številka: 423-06/2000

Datum: 12. 07. 2000

Predsednik, Martin Turk, l. r.

Na podlagi Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 80/94, 45/97 - odločba Ustavnega sodišča 56/98) in 30. člena Statuta občine Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj št. 2/99) je Občinski svet občine Hajdina na 16. redni seji, dne 12. 09. 2000, sprejel

ODLOK

o spremembi Odloka o proračunu občine Hajdina za leto 2000

1. člen

V odloku o proračunu občine Hajdina za leto 2000 (Uradni list RS št. 14/00) se 2. člen spremeni tako, da se glasi:

Skupni prihodki občinskega proračuna za leto 2000 znašajo 346.914.000,00 SIT in sicer v

bilanci prihodkov in odhodkov:

- skupaj prihodki	346.914.000,00
- skupaj odhodki	357.363.406,00
- proračunski primanjkljaj	-10.449.406,00

Pregled prihodkov in odhodkov občinskega proračuna in njihova razporeditev sta zajeta v bilanci prihodkov in odhodkov, ki je sestavni del odloka.

2. člen

Ta Odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 403-01/2000

Datum: 12. 09. 2000

*Župan, občine Hajdina,
Radoslav Simonič, l. r.*

OBČINA HAJDINA

Komisija za olajšave na vloge za nadomestilo za stavbno zemljišče

Kriteriji za oprostitev nadomestila za uporabo
stavbnega zemljišča za pravne osebe in podjetnike
s sedežem dejavnosti na območju občine Hajdina

V skladu s 13. členom Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča se za delno ali popolno oprostitev upošteva jo naslednji kriteriji:

- 1) zavezance, ki bodo na območju občine Hajdina začeli z opravljanjem poslovne dejavnosti na novo, se za dobo enega leta popolnoma oprosti plačila nadomestila za uporabo stavbnega zemljišča
- 2) olajšave na podlagi zaposlitve novih delavcev za nedoločen čas se priznajo v višini 10% nadomestila za vsakega na novo zaposlenega delavca s stalnim ali začasnim prebivališčem izven občine Hajdina
- 3) olajšave na podlagi zaposlitve novih delavcev se priznajo v višini 25% nadomestila za vsakega novo zaposlenega delavca za nedoločen čas s stalnim prebivališčem v občini Hajdina
- 4) v kolikor pride do prekinitve delovnega razmerja delavcem, za katere je bila zavezanec priznana olajšava iz točke 2) in 3),

Na podlagi 16. člena Statuta občine Hajdina (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 2/99 in Uradni list RS št. 109/99) je Občinski svet občine Hajdina na svoji 16. redni seji, dne 12. 09. 2000 sprejel

ODLOK

**o priznanjih občine Hajdina
I. SPLOŠNE DOLOČBE**

1. člen

Ta odlok določa vrsto priznanj občine Hajdina, postopek, način podeljevanja priznanj in način vodenja evidence podeljenih priznanj.

2. člen

Občina Hajdina podeljuje priznanja občanom, drugim posameznikom, podjetjem, zavodom, društvom in skupinam, združenjem in drugim pravnim osebam za dosežke na področju gospodarstva, šolstva, kulture, znanosti, športa, ekologije, zaščite in reševanja ter na drugih področjih človekove ustvarjalnosti, ki prispevajo k boljšemu, kvalitetnejšemu in popolnejšemu življenju občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine Hajdina.

Priznanje je lahko podeljeno tudi posmrtno.

3. člen

Občina Hajdina podeljuje naslednja priznanja:

1. **ČASTNI OBČAN OBČINE HAJDINA** ima pomen priznanja za življenjsko delo posameznika.
2. **PRIZNANJE OBČINE HAJDINA** ima pomen priznanja za dosežke v več letnem obdobju.
3. **ZLATA PLAKETA OBČINE HAJDINA** ima pomen priznanja za pomembne enkratne dosežke na različnih področjih ustvarjalnosti v obdobju zadnjega leta.
4. **ZAHVALNA LISTINA OBČINE HAJDINA** ima pomen za posebne zasluge in dejanja na vseh področjih dela in življenja v občini.
5. **PRIZNANJE ŽUPANA OBČINE HAJDINA** ima pomen osebnega priznanja za dosežke na kulturno-prosvetnem, športnem in tudi na drugih področjih ustvarjalnosti v obdobju zadnjega leta.
6. **PRIZNANJE ZA NAJLEPŠE UREJENO VAŠKO SKUPNOST**
7. **PRIZNANJA ZA NAJLEPŠE UREJENE OBJEKTE**

4. člen

Najvišje častno priznanje občine Hajdina je ČASTNI OBČAN. Listina je priznanje posamezniku za njegovo življenjsko delo. Podeljuje se jo za tiste trajne dosežke na znanstvenem, ekonomskem, kulturnem, razvojnem, vzgojno-izobraževalnem, športnem, naravovarstvenem, humanitarnem ali še na katerem drugem področju dela posamezniku, ki je s svojim delovanjem tako prispeval k razvoju, ugledu in uveljavitvi občine Hajdina, da ima to trajen pomen.

Priznanje ČASTNI OBČAN se lahko podeli tudi drugemu občanu ali tujcu, vendar največ po en primer na leto.

Imenovano priznanje obsega umetniško izdelano listino v velikosti F = (najmanj) A3, na kateri je besedilo sklepa, s katerim je priznanje podeljeno. Krasi pa jo grb občine ter pečat občine. Priznanje ČASTNI OBČAN naj bo namenu primerno uokvirjeno.

5. člen

Drugo najvišje občinsko priznanje je PRIZNANJE OBČINE HAJDINA. Ta listina se podeljuje tistim posameznikom ali skupini ljudi, ki so dosegli izjemne uspehe in dosežke na družbeno-ekonomskem, znanstvenem, tehničnem, kulturnem in drugih področjih ustvarjalnosti dela v večletnem obdobju. Priznanje naj ima značaj vzpodbude občanom ali tujcem za takšno nadaljnje tvorno delo, ki ima poseben pomen za razvoj in napredek občine Hajdina.

Ta priznanja vsebujejo utemeljitev sklepa, s katerim je priznanje podeljeno. Listino krasi občinski grb s štampiljko ali pa pečatom, izdelana je umetniško na F = A3 in je namenu primerno uokvirjena. Podeljuje se lahko vsako leto, vendar v največ treh primerih.

6. člen

ZLATA PLAKETA OBČINE HAJDINA ima pomen priznanja za enkratne pomembne dosežke na že zgoraj imenovanih področjih. Zlata plaketa je pozlačena barvna kovinska plošča z natisnjenim ali vgraviranim besedilom utemeljitve, s katero je bila podeljena ter z občinskim grbom na njeni sredini. Njena velikost je 25 x 25 cm, preda se jo položeno v posebni šatulji. Spremlja jo odločba o priznanju. Zlato plaketo lahko prejmejo posamezniki, skupine občanov ali pravne osebe, podeli se lahko vsako leto, izjemoma največ v treh primerih.

7. člen

ZAHVALNA LISTINA ima pomen priznanja za posebne zasluge in dejanja na vseh področjih dela in življenja v občini.

To priznanje vsebuje utemeljitev sklepa s katerim je priznanje podeljeno. Listino krasi občinski grb s pečatom, izdelana je umetniško na F = A4 in je namenu primerno uokvirjena. Podeljuje se lahko vsako leto.

8. člen

PRIZNANJE ŽUPANA OBČINE HAJDINA ima pomen osebnega priznanja in pohvale po prvem človeku v občini. Podeljuje se posameznikom, mlajšim občanom, v posebnih primerih tudi ostalim, bodisi na občinskem prazniku bodisi priložnostno.

II. POSTOPEK PODELJEVANJA PRIZNANJ

9. člen

Pobudniki oz. predlagatelji za podelitev priznanj občine Hajdina so lahko občani, politične stranke, vaše skupnosti, podjetja, društva ter druge organizacije in skupnosti.

10. člen

Priznanja občine Hajdina se podeljujejo na podlagi javnega razpisa. Razpis za podelitev priznanj objavi župan na ustrezen način v javnih glasilih enkrat letno, najkasneje dva meseca pred občinskim praznikom za tekoče leto, v primeru podelitve za leto 2000 pa 15 dni pred občinskim praznikom.

Z razpisom se objavijo:

- kriteriji za podelitev priznanj,
 - podatki, ki jih mora vsebovati pobuda oz. predlog,
 - rok, do katerega morajo biti poslane pobude oz. predlogi.
- Kandidate za 5. stopnjo priznanja lahko izbere župan po lastni presoji.

11. člen

Pobuda mora biti pisna in mora vsebovati:

- naziv in ime pobudnika,
- ime in priimek predlaganega prejemnika priznanja ter osnovne osebne podatke,
- obrazložitev pobude,
- dokumente, ki potrjujejo dejstva v obrazložitvi.

12. člen

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja obravnava pobude za podelitev priznanj najkasneje v 30-tih dneh po prejemu pobude.

Komisija lahko:

- zahteva od pobudnika, da vlogo dopolni,
- pobudo zavrne, če predlog ni dovolj ali ustrezno utemeljen,
- zaprosi za mnenje ustrezne strokovne institucije, občinske organe ali druge ustrezne organizacije.

III. NAČIN PODELITVE PRIZNANJ

13. člen

Komisija sprejme ustrezen sklep o podelitvi priznanj in ga posreduje Občinskemu svetu v obravnavo in odločanje.

14. člen

Priznanja po tem odloku so enkratna, vendar se med seboj ne izključujejo. Praviloma jih izroča župan ali od njega pooblaščen oseba, skupaj s posebno listino, ki vsebuje besedilo sklepa o podelitvi.

Priznanja se izroči na svečani seji občinskega sveta, ob praznovanju občinskega praznika, lahko pa tudi na svečan način ob posebnih slovesnostih ali s svečanim sprejemom ob dogodkih in datumih, pomembnih za občino ali dobitnike priznanj na dan, ki je čim bližje takšnemu datumu.

IV. NAČIN VODENJA EVIDENCE PODELJENIH PRIZNANJ

15. člen

Strokovna in administrativna dela v zvezi s podeljevanjem priznanj opravlja Občinska uprava občine Hajdina. Celotno gradivo v zvezi s podelitvijo priznanj je javno in je na vpogled pri Občinski upravi.

16. člen

Priznanja se vpisujejo v evidenco posameznih priznanj kronološko in vsebujejo naslednje podatke:

- zaporedno številko,
- ime in priimek ali naziv ter osnovne podatke o prejemniku,
- datum seje, na kateri je bilo odločeno o podelitvi priznanja ter številka sklepa Občinskega sveta,
- datum izročitve priznanja.

17. člen

Sredstva za izvajanje tega odloka zagotovi občinski svet v proračunu za vsako leto posebej.

V. KONČNA DOLOČBA

17. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Številka: 015-04-2000

Datum: 12. 09. 2000

Župan občine Hajdina
Radoslav Simonič, l. r.

HAJDOŠAN

Lipa

*Krasna in mogočna sredi vasi
simbol Slovenstva našega si ti,
rodove mnoge preživela si,
a še vedno polna si moči.*

*Viharjem, ujmam kljubovala si,
pod težo tujih škornjev trepetala si,
videla krivice si, gorja,
pa tudi mnogo lepega.*

*Ko pomlad v poletje se nagiba,
sokovi v tebi oživijo
in pravljico nevesto iz tebe naredijo.
Cvetovi bujni, zlati omamno zadišijo,
čebele v goste priletijo.*

*Takrat klopi pod tabo oživele so,
in fantovski glasovi v tihi noči zadoneli so.
Starčki pod tabo modrovali so,
dekleta brhka okrog tebe zaplesala so.*

*Mirna in mogočna okrilje si nudila jim,
saj pod tabo srečen rod
mnogo let je živel toč.
Ponosen in močan kot ti
svojih korenin se je zavedal,
v slogi je živel
in sosed sosedu je srečo le želel.*

*A sedaj osamljena, pozabljena
žalostno steguješ se v nebo,
odsev preteklosti iščeš pod seboj.
A čas tako beži, preganja vse ljudi,
le lipov list z ekranov se blešči
in v nas ljubezen do rodne zemlje budi.*

*Ti, naša lipa še stojiš,
še zvon v kapelici pod tabo
večerni ave nam zvoni
in čaka, čaka dni,
da novo življenje
spet se prebudi.*

Olga Vidovič

Domači vzdevki, ki so še danes v uporabi v Hajdošah

1. Bahečvi	— Glodeževi
2. Barinvi	— Zupaničevi
3. Fričovi	— Repčevi
4. Frunkovi	— Tomaničevi
5. Hanini	— Žumrovi, Bonetovi
6. Jerenkovi	— Kacjanovi — Polančevi
7. Kodermanovi	— Glažarjevi
8. Kolarovi	— Bombekovi
9. Kovačovi	— Zajškovi
10. Krajni	— Gojkovičevi
11. Krajni	— Tementovi
12. Krajni	— Zupaničevi — Gojkovičevi
13. Laufarvi	— Pulkovi
14. Lončarovi	— Marčinkovi
15. Lubejvi	— Lubejevi
16. Mertinekovi	— Brodnjakovi
17. Mihetvi	— Turnškovi
18. Mlinarvi	— Galunovi
19. Palovi	— Habjaničevi
20. Pavrovi	— Krajnci
21. Pepekvi	— Merčevi
22. Pušnikvi	— Žumrovi
23. Rihtarvi	— Vidovičevi
24. Sražovi	— Jerenkovi
25. Šerugetvi	— Repčevi
26. Škorčovi	— Tementovi
27. Tomažetvi	— Vidovičevi
28. Tončkini	— Zajškovi
29. Žagarvi	— Hriberškovi
30. Žnidarvi	— Brodnjakovi
31. Žnidarvi	— Turkovi
32. Žumrovi	— Zupaničevi

Prva generacija mladih gasilk, ki je ponesla glas Hajdoš na olimpiado v Varšavo.

Kdor hoče Hajdošan bit', se mora pletarstva naučit... Tako je bilo nekoč; kako pa danes?

Dolga, razpotegnjena, pretežno ravninska vas na dravski terasi, ob regionalni cesti Ptuj - Maribor, ki se nadaljuje proti odvodnemu prekopu Hidroelektrarne Zlatoliče in leži v vzhodnem delu Dravskega polja, zahodno od Ptuja in 233 m nad morjem, nosi ime Hajdoše. Prvič je vas omenjena v pisnih virih leta 1320.

Ime vasi bi naj bilo povezano z ajdo, ki je bila mnoga leta zelo važen pridelek na tem področju, spet drugi pa trdijo, da so temu "krivi" ajdi - pogani, ki so kot staroselci tukaj živeli kar dolgo časa.

Skozi Hajdoše je speljan odvodni kanal HE Srednja Drava I s strojnico v Zlatoliču. Ob izgradnji je bil pretrgan normalni tok podtalne vode (globina podtalnice je od 2,6 do 3,7 m), ki priteka s Pohorja. Vodnjaki v vasi so usahnili in vaščani so dobili pitno vodo iz črpališča v Skorbi, ki predstavlja edino vodno zajetje na tem območju. Pod nekdanjo dravsko teraso izvira potok Studenčnica, ki je bil nekoč dobro vodnat, saj je imel več izvirov podtalne bistre vode, bogate z ribami in racami. Danes je to le še majhen potoček zastajajoče vode, ki nikoli ne usahne in se pod Ptujem izliva v dravski rovak.

Na vzhodnem delu vasi so ob stari dravski strugi travniki in logi z jelšami, vrbami, topoli in hrasti. Zahodni del vasi pa leži na terasi, kjer so njive s peščeno prstjo, zelo ugodno za pridelovanje krompirja, koruze, pšenice, sladkorne pese, ajde in drugih poljščin.

Hajdoše so gosto naseljena vas s hišami, na obeh straneh ceste. Značilna je vaška arhitektura, kjer prevladujejo "hiše na vogel" in "stegnjeni domovi". Posamezni deli vasi se imenujejo: Poltar (je že staro ime, za kalerega mi ni uspelo izvedeti, kaj pomeni), Za cesti, Gmajna, Rožnata ulica, Trg revolucije, Na kugliči, Klončič, Berl.

Ob glavni cesti v sredini vasi stoji kapela, ki jo je v varno zavetje vzela mogočna stara lipa. Obe skupaj sta znameniti vaški simbol, čeprav je drevo z leti zaradi pomanjkanja talne vlage (asfaltna prevleka cestišča) in tudi uničujočih izpušnih plinov začelo hirati.

Kaj pravi o Hajdošah dr. Jože Koropec? V 5. ptujskem zborniku je na 346. strani poglavja Med Dravo in Dravinjo v 16. stoletju napisanih nekaj zanimivosti, ki pa so podobne tistim iz Draženc in Gerečje vasi, zato navajam le priimka Turk in Vavpotič, ki sta se iz tistih časov ohranila vse do današnjih dni.

ŠE POMNITE, HAJDOŠANI?

V našem razširjenem uredniškem odboru smo sklenili, da bomo delček zgodovine predstavili na podlagi živega pripovedovanja. Najstarejših občanov, Martina in Matilde Vidovič, ki bi verjetno segla najdlje v spominih, nismo ponovno nadlegovali (spoznali ste ju v lanskim decembrski številki), ker vemo, da sta pri zaviljivih letih najbolj srečna doma v svoji sobici, srečali pa smo se z nekaterimi malo mlajšimi od njiju in poklepetali o tem, česar se sami spomnijo in kar jim je ostalo po pripovedovanju staršev. Klepet je stekel v gasilskem domu, od leta 1974 osrednjem vaškem prostoru, ki gostoljubno nudi streho vsem, ki želijo početi karkoli koristnega za domači kraj.

"Diska še ni bilo," so najprej povedali naši sogovorniki, "zato smo se mladi v letih pred drugo svetovno vojno radi zbirali v Skorbi pri Koštomaju, čeprav je bila dobra gostilna tudi v domači vasi pri Repčevih. Pri Koštomaju je bila pogosto "muzika", igrali so sinovi Slavko, Zdenko in Silvo in mladi smo domov grede (od maše in opravkov na Hajdini ali Ptuju) zavili še na "špricar" ali "kraherl".

"Oča me niso nikamor pustili, zato me je Pepi dohitel, ko smo se dekleta vračale od pozne maše, me naložil na kolo in že sva "prišparala" nekaj minut, da sva potem lahko malo posedela ob pol litru domačega in kakšno rekla, včasih pa smo na hitro tudi zaplesali," se je strogih staršev v tistih časih spom-

nila Katarina Brodnjak, "Žnidarva" Kata, kot jo kličejo njene vrstnice. "Harmonikarjev, v glavnem samoukov, je bilo v Hajdošah še nekaj, med njimi je bila tudi Pulkova Micka, ki je znala dobro raztegniti meh, in živi sedaj v Majšperku," je povedala Kristina Repec.

Stanko Glažar st. se spominja kako so se v 60-ih letih učili plesati. Mladi, tam okrog 16-ih let, so se zbirali pri "Verzelovi Tiniki" na Gmajni. V njeni mali hiški je bilo nabito polno plesa željnih fantov in deklet. Z možem Matevžem, daleč okoli poznanim "brunmajstrom", ki je skopal na desetine studencev, sta jim rada dovolila, da so imeli pri njiju plesne vaje. Radia in gramofonov še ni bilo, v poštev je prišla le živa muzika, največkrat frajtonarica, ki jo je vzel v roke kateri od vaških muzikantov. Fantom je bilo od začetka nerodno, tako da so morala dekleta dati pobudo. Ampak polka in valček sta hitro zlezla v pete.

NAJVEČ JE BILO "KORPARJEV"

Tementova Frančka se spominja: "Brat Stanko se je v pletarni naučil pletti, potem pa je naučil mene, jaz pa sestre. Danes je med redkimi pletarji v vasi še Merčeva Tonika, ki je tudi otroke v šoli učila, kako nastanejo košare. Starejši ljudje so vedno pletli. Mladi pa smo se od njih učili. Tako se je znanje prenašalo iz roda v rod."

Antonija Merc je nadaljevala: "Lahko in dobro smo prodajali pletarske izdelke. S konjskimi vpregami smo vozili zvrhane vozove košar na sejme, ki so bili na Ptuju, v Slovenski Bistrici in v Slovenskih Konjicah. Seveda smo prodajali tudi na bližnjih tržnicah. Pa tudi po vaseh smo imeli svoje stalne stranke. Hčerko sem naučila tega, kar znam sama, a nima časa, ker je v službi. Suša je, za šibje je problem, saj ni več nasadov, ki smo jih imeli nekoč. Ponj se peljemo v sosednjo Hrvaško. Sem že v visokih letih, zato delam le še nekaj malega."

Za Stanka Glažarja st. pravijo, da je edini "učeni pletar". (Zadnje leto je tudi občinski kletar, op.p.). "Za nas doma še že kaj naredim, žal pa je to znanje, ki izumira, čeprav se je nekoč vsak, ki je prišel v vas, priučil pletarstva, saj obstoja podatek, da so skoraj pri vsaki drugi hiši znali pletti."

V vasi je bilo poleg "korparjev" tudi nekaj obrtnikov. Pri Marčinkovih so bili lončarji, pri Bezjakovih je bila kovačija, tudi kolarja so imeli svojega. To je bil Alojz Bombek.

Nekoč mnogo bolj z vodo bogata in deroča Drava je privabljal mnoge ribiče, pa tudi mladi hajdoški fantje so na paši velikokrat od živine pobegnili za Dravo, si nalovili rib, ki so jih potem spekli in si privoščili ribjo malico. Upam, da so kakšno odstopili tudi mlajšim pastirjem, ki so morali "starejšim" vedno skrbeti za živino.

TRGOVANJE PO HAJDOŠKO

Nekateri Hajdošani so se ukvarjali s špeharstvom. Ko je zmajkalo domačih prašičev, so jih kupovali na Hrvaškem, jih zaklali, nato pa z vozovi s konjsko vprego vozili v Maribor. Med potjo se je dogajalo marsikaj, včasih so jih v tezenskih gozdovih počakali tudi ravbarji. Meso je šlo, z njimi pa tudi zaslužek. Kako so hladili meso? "S "povezitinimi štriki" so ga spustili v studenec," sta Matilda Bedrač in Rozalija Krajnc pripovedovali o špeharjih in o tem, kako so nekateri Hajdošani dnevno s kole-

Ob kanalu je v vasi zgrajen kartodrom, ki ima mednarodno licenco in je vas in občino naredil razpoznavno ne le v Sloveniji ampak tudi v sosednjih državah. Na drugi strani so hajdoški športniki urejali svoj športni park.

vozili v Maribor mleko, ženske pa na trg jajca, fižolo in druge pridelke. Jajca so položili v cekarje, v katerih je bila pšenica.

Mnogi nekdanji vaški "raubšci", ki so streljali z doma izdelanimi puškami (najraje fazane in zajce) ter z njimi oskrbovali nekatere mariborske gostilne, so kasneje postali zelo skrbni "jagri".

Svojim sovaščanom se je pridružil tudi 87-letni Janez Pulko, ki jesen življenja preživlja v Dražencih. Hajdošani ga imajo v zelo dobrem spominu kot starega čebelarja, mizarja in sploh mojstra, ki se je znal lotiti vsakega dela. V vaško zgodovino se je med drugim zapisal tudi zato, ker je med 2. svetovno vojno leta 1943 s prijateljem Bombekom odstranil iz vaške kapele bronasti, več kot 50 kg težek zvon in ga tako varno skril, da so ga po temeljitom izkopavanju našli šele po osvoboditvi. Ampak pomembno je, da ni prišel v roke Nemcev, saj bi ga bili kar takoj pretopili v topovske krogle.

Janez Pulko je posegel še nekaj let nazaj: "Pri 'Repečki' smo zvečer 'pubeci' prišli skupaj in pili 'tuklo', saj je bilo vino predrago. Pa tudi nekaj odraslih moških je bilo rednih gostov. Marsikaj se je tam dogajalo. Enega so ubili, dva pa v bolnico peljali..."

Kako so izgledale hajdoške domačije nekoč, lahko vidite v ozadju te fotografije, na kateri so gasilski "kelnarji" iz leta 1955, ki so skrbeli za žejo in lakoto na 2. poletni gasilski veselici.

Franc Turnšek pa je nadaljeval: "Enega sem jaz peljal v bolnico. Prišli so žandari, takoj smo ga naložili na koleselj in pogljal sem konja v dir po makadamski cesti. Vso pot me je prosil, naj peljem počasi, ker ga je bolelo, a me je bilo preveč strah, da bi mi izkrmavel. Takrat namreč še ni bilo rešilnih avtomobilov. Hitro za tem sem moral leta 1942 kot prvi v vasi oditi na fronto. Takrat ni bilo poslovnih, kot smo jih vajeni dandanes. Fantje so mi zapeli tisto žalostno: 'Oj zdaj gremo...' Nihče me ni spremljal na postajo. Spomnim se matere, kako je jokala ob slovesu. Zelo mlad sem izgubil očeta, zato sem bil poleg sestre Anice edina delovna moč pri hiši. In komaj 21 let star sem moral na bojišče v tujino. Imel pa sem srečo, da sem se tudi prvi septembra 1944 vrnil domov. Ker po osvoboditvi nisem upal priznati, da sem bil celi dve leti v nemški vojski, sem moral za leto in pol na 'dosluženje' v jugoslovansko vojsko."

Hajdošani so bili seveda tudi zaposleni, saj se od kmetijstva niso mogli vsi preživljati. "Pri Pirihi na Ptujju jih je veliko delalo v usnjarni, nekaj jih je hodilo v pletarno. 'Zdi se mi, da nas je bilo v Mariboru več kot na Ptujju. Pred vojsko, še kot šolar, sem se poleg očeta učil 'tislarijo'. Prišla so leta, ko sem se zaposlil v Mariboru. Delal sem v podjetju, ki je imelo livarno, mizarstvo in ključavničarsko delavnico. V službo sem se dolga leta vozil s kolesom, potem pa z mopedom. Spomnim se, da sem za prvi 'bicikl' dal tri plače, koliko me je stal moped, pa ne vem več natančno. V letih pred drugo svetovno vojno smo bili mnogo bolj povezani z Avstrijo kot danes. Po dele za kolesa in stare mopede smo hodili v Avstrijo, pred nekaj desetletji pa smo od tam začeli uvažati najprej rabljene, kmalu za tem pa tudi nove traktorje," se je v povojne čase vrnil Janez Pulko.

V sproščenem klepetu so se spominjali, kako so bili Peskovi in Ornikovi tisti, ki so priskočili na pomoč, če je kdo nujno rabil prevoz z avtom. Prve traktorje so imeli pri Jerenkovih, "Znidarjih" in Ornikovih.

Pisalo se je leto 1961, ko so vaščani hodili na veliko gledat prvi televizijski program k "Fricu" in "Repečki Tinki".

Imeli pa so nekoč veliko več krav kot sedaj, ko jih imajo le še pri Jerenkovih — Kacijanovih. Tudi do sedem, osem "glav" govje živine se je našlo pri kmetih. Le redke so bile hiše, kjer ne bi imeli svojega mleka. S kravami so celo Pusta pokapali na pujskem pustnem karnevalu.

Mlatilnice ni imel nihče, zato pa so bile v vasi tri "treš mašine", ki jih je poganjala živina.

"Pri 26 hišah so se vozili s konjsko vprego," se je spominjal legendarni gasilec Janez Lipavšek, "danes pa ni več nobenega."

Hvala za sodelovanje Francu Turnšku, Jožetu Zajšku, Anici Kacjan, Matildi Bedrač, Katarini Brodnjak, Rozaliji Krajnc, Antoniji Merc, Anici Žumer, Frančki Tement, Janezu Lipavšku, Kristini Repec, Janezu Pulku, Stanku Glažarju ml., Antonu Repcu, ki stojijo od zgoraj navzdol ter Janezu Vidoviču in Stanku Glažarju st., ki sedita od leve proti desni.

Janez dobro ve, koliko "furmanov" je bilo v začetnih letih, ko je postal predsednik PGD in še ni bilo traktorjev kot danes. V dveh desetletjih predsednikovanja se je v času izgradnje obeh gasilskih domov izkazal kot skrben gospodar, ki je znal dobro organizirati delo in je vedel, kako se je potrebno gradnje lotiti in jo voditi. S svojim zanesenjaštvom je za seboj potegnil celo vas, saj skoraj ni bilo hiše, ki ne bi na nek način pomagala pri delu, bodisi s hrano, pijačo, prevozi, z lesom in mnogimi natančno evidentiranimi "udarniški urami". Gasilci so si od doma prinašali svojo pijačo, saj so vsak društveni dinar uporabili za nakup materiala in plačilo najnujnejših del, ki jih niso mogli narediti s svojimi vaškimi mojstri. Skupaj s poveljnikom Alojzom Bedračem sta bila dober vzgled naslednikom, da so se kasneje ob vselitvi v novi dom lahko še bolj posvečali gasilski dejavnosti (izobraževanju članstva, opremi, kulturnemu življenju na vasi, humanitarni dejavnosti itd.).

Ves čas sta se lahko opirala na Janeza Vidoviča, ki je bil med gasilci pobudnik za ustanovitev pevskega zbora in je skoraj od vsega začetka aktivno delal kot kulturni referent (nekaj let pa je bil tudi predsednik društva). Od zborovskega pevovodje Valentina Žumra je "podedoval" med drugim tudi smisel za natančno vodenje kronike o delu pevskega zbora. Nikoli mu ni žal časa (nabralo bi se ga za nekaj krepkih let), ki ga posveča gasilstvu v rojstni vasi. Poročil se je namreč v sosednjo Skorbo, a svojih korenin ne more zatajiti.

Namesto zaključka

Hajdoše so danes moderna vas, ki se lahko pohvali z uspešnimi in izvrjnimi podjetniki, mnogimi sposobnimi strokovnjaki, celo znanstveniki so med njimi, uspešnimi poslovniki, kulturniki, trgovci, gostinci ..., tudi hotel imajo (in to že četrto stoletje!), tako da še zdaleč nismo uspeli vsega predstaviti na straneh zelo zajetnega Hajdošana. Nekateri se vam danes predstavljajo v "oglasnem" delu, o drugih pa kaj več prihodnjič.

Tudi o Radoslavi Roškar, ki jo vidite na posnetku, ko sprejema darilo Šavrinke Rožane pred natanko dvema letoma. Šavrinke pupe en ragaconi si bodo Ptuj najbolje zapomnili po zasluženem počitku v Hotelu Roškar.

Šavrinke Rožana in Radoslava Roškar.

Pred nami je še veliko števil, zato bomo ob vaših pobudah poskrbeli, da spregovorimo tudi o tistih, ki jih morda tokrat upravičeno pogrešate. S. Brodnjak

Vaški odbor Hajdoše

ekipa, s kakršno je veselje sodelovati

Strani, namenjene Hajdošam, je pomagal ustvarjati petčlanski Vaški odbor, ki so ga razširili še z Anico Žumer, predsednico Društva žensk Hajdoše, Andrejo Glažar, predsednico Kulturnega društva Valentin Žumer Hajdoše, Janezom Vidovičem, kulturnim referentom pri PGD, Alfonzom Strnadom st., podpredsednikom Kulturnega društva in občinskim svetnikom, Alfonzom Strnadom ml., predsednikom Športnega društva ter Stankom Glažarjem st., kletarjem letnika 1999 in tudi zelo prizadevnim Hajdošanom. Iz njihovih prispevkov boste lahko razbrali, kako vsestransko je življenje v tej zanimivi vasi — tudi po njihovi zaslugi.

In kdo so člani Vaškega odbora?

Po nekaj srečanjih, med katerimi je bilo najbolj pristržno tisto, ko smo za isto mizo povabili tudi nekatere starejše Hajdošane, smo postali prav ustvarjalna ekipa, s kakršno je užitek delati. Vse tisto, kar nismo uspeli spraviti v Hajdošane, bomo postopoma predstavljali v ostalih številkah Hajdošana. Od leve proti desni sedijo: Metka Vidovič, Janez Vidovič, Anica Žumer, Andreja Glažar in Stanko Glažar st. Stojijo pa: Jože Zajšek, Ivan Glažar, Danijel Lipavšek, Stanko Glažar ml. in Franc Zagoranski.

Vodi jih **Stanko Glažar ml.**, univerzitetni dipl. org., zaposlen kot direktor Športnega zavoda Ptuj, v občini Hajdina pa je član Odbora za družbene dejavnosti in predsednik sveta staršev v OŠ Hajdina. V odboru je poleg koordinacije med posameznimi področji in društvu zadolžen še za izvajanje programov javnih del. Sicer pa je ta mladi oče treh otrok verjetno bolj malo doma. Kot bivši nogometaš in sodnik je postal delegat in kontrolor sojenja. Zaupana mu je funkcija prvega predsednika Športne zveze občine Hajdina, je predsednik Medobčinske nogometne zveze Ptuj, član IO nogometne zveze Slovenije in predsednik NO Športnega društva Hajdoše.

Prizadevanja Vaškega odbora Hajdoše je predstavil takole:

„Na osnovi ogleda vasi in opravljene analize stanja smo v sodelovanju s svetniki iz Vaške skupnosti Hajdoše pripravili okvirni plan dela po naslednjih področjih:

Na področju **cestne infrastrukture načrtujemo:** postavitev svetlobnih znakov „prehod za pešce“ (pri trgovini in kapeli), prometnega znaka „slepa ulica“ (na klancu 2X, pri zadrugi, v ulici pri Podgorelčevih, v ulici pri Žumrovih), zarisane talnih oznak (na klancu, pri kapeli, dovozu na glavno cesto, pri zadrugi, pri gostilni Sabina, v križišču na gmajni), postavitev stop znaka (pri kapeli), znaka za označevanje teže nosilnosti in prednosti vožnje (pri mostu), postavitev ogledal (v slepi ulici pri Pulkovih, v križišču z glavno cesto in v križišču pri Ediju Zajšku). Na prvi začetek in konec vasi je potrebno namestiti tudi oznako za vas Hajdoše.

V skladu z obstoječo projektno dokumentacijo nameravamo urediti **cestno razsvetljavo** od kapele do gostilne Sabina, v ulici za Petrolom in vse do Glodeževih, ob kolesarski poti, na malem nogometnem igrišču, v slepi ulici Vidovičevih, prestaviti elektro drogove (2x na klancu in A drog pri kapeli) ter urediti luči pri Janku Šilaku.

Precej dela bomo imeli tudi z **urejanjem cestišča**, saj načrtujemo asfaltno preplastitev naslednjih vaških cest (parkirišča pred gasilskim domom, slepe ulice na klancu in ulice pri gostilni Sabina, ki bi jo podaljšali do novogradnje za cca 50 m, prav tako pa bi želeli povezati z asfaltno cestišče od Edija Zajška do Skorbe. Sledila bo ureditev ceste ob kanalu in kompletnih bankin. Ker imamo še nekaj makadamskega cestišča, bomo gramozirali vaško cesto od Hajdoš do Gerečje vasi, cesto od kartodroma proti Dravi (levo in desno od križišča) ter vaško cesto v smeri od gostilne Sabina proti kanalu.

Zaradi **meteorne vode** bomo uredili jaške ali mulde na naslednjih krajih: cesta za Petrolom vhod v Gasilski dom, parkirni prostor pri trgovini, cesta po vasi, od kapele pri Brodnjaku in Zajšku ter parkirni prostor pri nogometnem igrišču.

Čaka nas **preureditev kompletne hidrantne mreže** v nadzemno izvedbo in sanacija vodnjakov ter ureditev pokrovov. Uredili bomo vodovodne mreže do nogometnega igrišča.

Kar zadeva **splošno ureditev kraja**, bomo polepšali okolico kapele ter skrbeli za stalno vzdrževanje kapele in vaških križev, uredili bomo postajališča, postavili oglasne table (Gasilski dom, klanec, kapela, ulica Pulko, pri Zadrugi, križišče na gmajni), uredili bomo vse potrebno za odkup zemljišča za kolesarsko stezo, poskrbeli za lastništvo „odpadne“ jame za Gabrovcem in lastništvo zemljišča ob gasilskem domu, pri Petrolu in pri kapeli.

Vaški odbor bo podpiral tudi vse projekte organizacij v vasi, ki imajo širši vaški pomen.

Danijel Lipavšek, strojni tehnik, zaposlen kot vodja službe vzdrževanja v JZ Zdravstveni dom Ptuj je podpredsednik Vaškega odbora, ki so mu zaupali vse, kar je v zvezi s komunalno, vodovodom, kanalizacijo, oskrbo s pitno vodo, ureditvijo in olepševanjem kraja (cvetje, table, sprehajalne poti...). Po svojem očetu Janezu Lipavšku, dolgoletnem prizadevnem predsedniku gasilskega društva, je nasledil ljubezen do gasilstva. Kot član tekmuje v B-desetini, precej zaslug pa ima tudi za uspešne tekmovalne dosežke hajdoških gasilk. Čeprav je zelo zaposlen, deluje tudi kot podpredsednik ŠD, je član župnijskega sveta, zanima pa ga vse, kar je povezano z zunanjo in notranjo urejenostjo stanovanjskih hiš in poslovnih prostorov. Za hobi se ukvarja z montažo notranje opreme. V vasi si želi še tesnejšega sodelovanja vaščanov in organizacij, ki delujejo. Prizadeval si bo, da bi ob izkopih za kanalizacijo in plinifikacijo položili v zemljo električno in telefonsko napeljavo, nujna pa bi bila tudi zamenjava dotrajanih vodovodnih cevi.

Avtobusni šofer **Jože Zajšek** čaka na upokožitev in čas, ko bi bil sicer za volanom, prizadevno namenja svojim sovaščanom, saj je prevzel v Vaškem odboru skrb za osnovno infrastrukturo (ceste, elektrika, telefon, KTV...) in prometno ureditev (signalizacija, dovozi, izvozi, omejevanje hitrosti...). Poleg tega, da je gospodar na športnem igrišču, poprime za vsako delo, ki je potrebno za to, da bi v njegovi družini in v vasi boljše živeli. Uživa v vrtnarstvu, zadnja leta pa se ukvarja tudi s kozjerejo. Hajdošani bi ga še posebej pogrešali pozimi, ko že sredi noči sedi na traktorju in pluži sneg po vaških cestah, da lahko zjutraj pravočasno pridejo na avtobus oz. se odpeljejo s svojimi avtomobili na delo. V vasi najbolj pogreša nočni mir, ki je nekoč vladal na Gmajni.

Prihodnost Hajdoš v "rokah" občinskih svetnikov

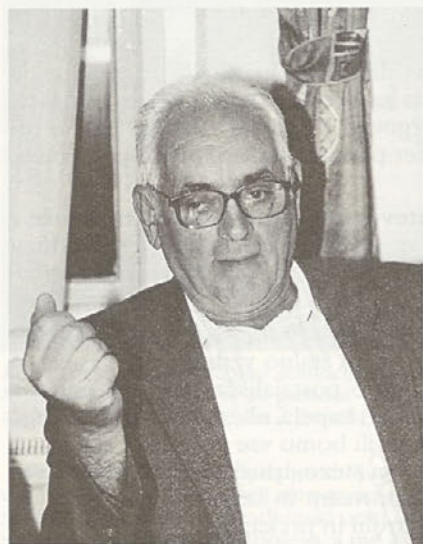
Hajdoškimi občinskimi svetniki smo postavili tri vprašanja:

Katere so tiste tri konkretne naloge, ki jih kot občinski svetniki želijo do konca mandata izpeljati v svoji vasi?

Kako ocenjujejo sodelovanje Vaškega odbora in Občinskega sveta?

Kako skrbijo za prenašanje informacij Vaškemu odboru s strani Občinskega sveta in obratno?

Uspeli smo dobiti odgovore treh od štirih svetnikov, ki vam jih predstavljamo.

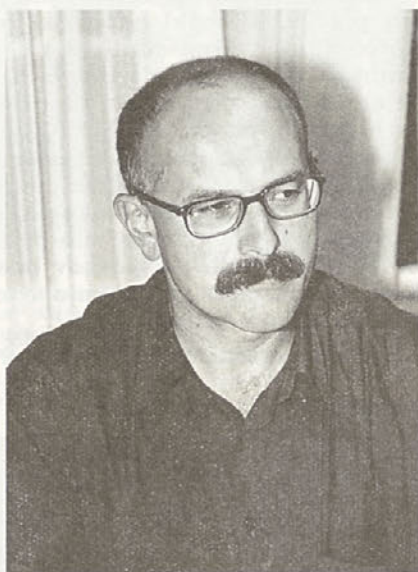
ALFONZ STRNAD "Želim združiti naše krajanke in vse organizacije ter društva v vasi, da bi bili eno, da bi lahko v prihodnje skupaj uspešneje delali. Želja imam mnogo, če pa omenim tri najpomembnejše, naj omenim, da si osebno želim "preživeti" mandat v občinskem svetu, potem izključiti politiko in se bolj aktivno vključevati v KD Valentina Žumra v Hajdošah. Na splošno pa imamo v Hajdošah še veliko za postoriti, letos smo nekaj del že opravili. Sodelovanje s svetniki v Občinskem svetu se mi ne zdi najboljšo, ker se vse preveč

vpleta politiko, mnogo boljše je z Vaškim odborom, prav tako pa tudi s krajan. Težko pa je vedno prisluhniti in izpolniti vsako željo v vasi, tudi za to je potrebno neko obdobje."

IVAN BRODNJAK "Hajdoše so znane kot zelo aktivna vas. Osnovni cilj je, da bo to vas zadovoljnih in srečnih ljudi, da bo vas urejena in da bo v njej bogato družabno življenje. Glede ureditve infrastrukture v Hajdošah pa si želim, da bi v bodoče vse kable spravili v zemljo, poleg tega pa tudi asfaltirali cesto od Hajdoš do ptujskih Term, torej bližnjico do Ptuja. Če osebno pogledam sodelovanje med občinskim svetom in vaškimi odbori, sem mnenja, da bi moral imeti VO večji vpliv na delo Občinskega sveta, predvsem na področju infrastrukture v vasi. Mislim pa, da svetniki iz posameznih naselij premalo enotno nastopamo v zagovarjanju interesov vasi v Občinskem svetu."

SLAVKO BURJAN "Do konca mandata si bom preko občinskega Odbora za komunalno infrastrukturo prizadeval:

- za asfaltiranje ceste od Slovenje vasi, skozi Hajdoše, do Skorbe in navezavo na cesto za Ptuj, s čimer bi zmanjšali gosti promet skozi vas. Vzporedno s to cesto pa bi bila izgradnja kolesarske steze;
- za izgradnjo javne razsvetljave ob kolesarski stezi skozi celotno vas Hajdoše ob magistralni cesti;
- za skorajšnji pričetek gradnje kanalizacije in sočasno zamenjavo starih, dotrajanih azbestnih vodovodnih cevi.

Sodelovanje Občinskega sveta z Vaškim odborom je po moji oceni zelo dobro, saj skušamo člani sveta in tudi raznih odborov prisluhniti in podpreti plane vaških odborov. Lažje bi bilo delati, če bi dobil od VO kritične pripombe, pobude ali vprašanja v pisni obliki. Informacije prenašam na VO in krajanke tako, da na sejah VO poročam o trenutnih dogajanjih in aktivnostih. S sovaščani se pogovarjam ob raznih prireditvah, naključnih srečanjih, nekateri krajan pa tudi sami povprašajo, kar jih zanima."

TM

Franc Zagoranski je kot klepar zaposlen na Farmi prašičev, ukvarja pa se tudi z dopolnilno kleparsko dejavnostjo. Ko ne poje pri Moškem pevskem zboru PGD Hajdoše ali pri MPZ Komunalnega podjetja Ptuj, skrbi za vaško javno razsvetlavo in odlagališča komunalnih odpadkov. Kot priseljeni Hajdošan najbolj pogreša kanalizacijo in plinovod.

Ivan Glažar, po poklicu strojni tehnik, zaposlen pri Kontroli kakovosti ADK v Mariboru, je predsednik PGD Hajdoše, ki aktivno sodeluje tudi v gasilski tekmovalni skupini. V Vaškem odboru je njegova skrb varstvo okolja in nevarnosti na tem področju, ukvarja pa se tudi s spremembo namembnosti in urejanjem prostora. Prizadeval si bo za večjo prometno varnost v vasi in za lepši videz vasi, kar bodo dosegli z nenehnim urejanjem okolja. Upa, da bo

sedaj, ko so v vasi kar štiri močna društva, ki vsako po svoje vključuje veliko število vaščanov, tudi več uspeha pri prizadevanjih za to, da bi se vaščani med seboj bolje poznali in sodelovali. Želi si, da bi se pripadnosti vasi začeli zavedati tudi tisti Hajdošani, ki so se vanjo priselili v zadnjih letih.

V pogovorih z ostalimi soustvarjalci Hajdošana sem začutila neko nalezljivo voljo do tega, da bi iz svoje vasi naredili kar največ. Ko stopijo skupaj gasilci, pa hajdoške ženske, nogometaši in pevci, potrebujejo samo še dobro podporo svojih štirih svetnikov in njihovi predlogi na sejah Občinskega sveta ter komisijah morajo biti slišani in mnogi tudi realizirani.

Samo tako naprej!

Besedilo in posnetek: S. Brodnjak

Na obisku pri kletarju letnika 1999

"Vinsko kapljico privoščim vsakemu prijatelju..."

Kmalu bo leto, odkar je bil v hajdinski farni cerkvi sv. Martina za kletarja letnika 1999 po odločitvi posebne "občinske" komisije izbran vinogradnik Stanko Glažar st. iz Hajdoš. Priznanja in lente je bil izredno vesel, kletarjevo zaobljubo pa poskuša izpolnjevati vse od lanskega novembra. Kako mu to uspeva, pa smo preverili kar pri Glažarjevih doma. Gospoda Glažarja smo zmotili v deževnem sobotnem dopoldnevu, ko je imel več časa za pogovor o kletarjenju, letošnji vinski letini ter nasploh o vinu, ki ga ceni kot dragoceno "božjo" kapljico.

Zaobljuba kletarja 1999
Stanka Glažarja st. je lansko leto bila takale: "Od strani velenjenih gospodskih veljakov, za kletarja krščene žlahtne kapljice imenovan, svečano zaobljubljam, da bom kapljico negoval, ljubil in vzgojil, da bom kot mati za dojenčka skrbel zanj in da bom kapljico vzgojeno vsem privoščil."

Zapisano ima na posebnem priznanju, ki ga je prejel na veliki Martinovi slovesnosti in pravi, da se zaobljube poskuša še kako držati. Celo leto je namreč skrbel in negoval vinsko kapljico, še posebej pa jo je privoščil vsakemu prijatelju, ki ve, kaj je dobro in kaj prija ob vsaki priložnosti. Letos ob Martinovem bo lento z velikim veseljem predal že novemu kletarju — novega letnika 2000 iz sosednje vasi.

Stanko Glažar st. o tem, kako je bilo lani ob Martinovem, pravi: "Zelo sem bil zadovoljen, da so me izbrali za kletarja leta v vasi Hajdoše, kjer nas je okrog 16 takih, ki se ukvarjamo tudi z vinogradništvom. Dejali so mi, da je to na nek način tudi priznanje za ves moj prispevek k razvoju vasi, nekaj pa so pripomogle tudi moja leta. Prav mladih kletarjev, pravijo, da ne izbira. Človek ima ob tem posebno zadovoljstvo, nič drugega, kot bi morda nekdo pomislil.

Vinogradništvo je moje ljubiteljsko delo, ki ga skupaj z ženo, s sinom Stankom in celo našo družino opravljamo nekaj zadnjih let. Šele pred desetletjem smo si uredili vinograd v Majskem Vrhu pri Vidmu. Najprej je

bila nad tem bolj navdušena moja žena. Doma smo imeli sicer malo "brajd", vinograd pa je bil zame nekaj novega, ampak s skupnimi družinskimi močmi nam je uspevalo vse do letos, ko se znova veselimo dobrega, še bolj pa kakovostnega letnika."

Za dobro vino potreben tudi Božji dar

V Glažarjevem vinogradu v Halozah raste blizu 450 trsov najrazličnejših sort. Največ je laškega rizlinga, burgundca, šipona in še nekaterih ostalih "sladkih" sort. Vinograd je majhen, pravi gospod Stanko, v njem pa zraste dobra vinska kapljica. Doda, da so lani imeli dobro vino. Letos imajo še posebej sladko in nadejajo se, da bo vino zato še bolj kvalitetno, še boljše. "Zelo pomembno je, da grozdje dozori, da je posoda čista, potem pa je še vse odvisno od

božjega daru. Vinogradniki se učimo vedno znova, vsak je lahko dober, osebno pa si pomagam tudi s knjigo Antona Skaze, kjer vinogradnik lahko najde marsikateri dober napotek," še dodaja **S. Glažar**.

Odločitev v rokah "Občinske" komisije

Sin Stanko je sicer v Hajdošah bolj znan kot predsednik vaškega odbora in vsestranski športnik, vendarle pa mu je vinogradništvo v posebno zadovoljstvo. Rad pomaga očetu v vinogradu in v kleti, še posebej vesel pa je dobrega vinskega pridelka. Lani je skupaj s člani vaškega odbora imel težko nalogo — izbrati kletarja leta v svoji vasi, kajti kar nekaj jih je bilo, ki bi si to morda zaslužili. **Stanko Glažar ml.** pravi, da je pomembno, da ima kletar svoj vinograd, da je malo starejši, tak, ki ima več zaslug v vasi in je aktiven na različnih področjih, predvsem pa da vestno skrbi za svoj vinograd in ima navsezadnje tudi dobro vinsko kapljico. Lani so se, denimo, pri Glažarjevih na vikendu oglasili vsi trije nekdanji kletarji, farni župnik, župan, občinski svetniki in člani vaškega odbora, da bi preverili, če si starejši Glažarjev resnično zasluži priznanje. Soglasno so se odločili, da mu naziv kletarja letnika 1999 podelijo ob Martinovem.

Vse skupaj nas še kako zanima, komu bo komisija letos podelila naziv kletarja leta. O tem se že malo govori, a naj v prihodnjih dneh to ostane še skrivnost, saj bomo izvedeli na praznični prireditvi. Do takrat pa **NA ZDRAVJE!** pravi gospod Stanko Glažar st., kletar letnika 1999.

TM

Stanko Glažar st. je ponosen na listino o slovesni zaobljubi kletarja. (foto: TM)

Gasilci 112

Nekega poletnega dne je vroče sonce sijalo z neba. Na trati pred našo hišo stoji hiška, v kateri stanuje babica. Nenadoma se je zaslišal oddaljen grom in blisk je prepral nebo. Tedaj se je zaslišalo samo tresk in bum in že so se zaslišali babičini klici na pomoč. Pogledala sem skozi okno in zagledala vso babičino hišo v plamenih. Stekla sem k telefonu in zavrtela številko 112. Telefon je zazvonil na poveljnikovi mizi. Povedala sem mu, kaj gori in hišno številko. Čez nekaj minut sem zaslišala sireno gasilskega avtomobila. Gasilci so pridrveli z vso hitrostjo, da bi rešili babico in dragoceno pohištvo, ki ga je imela v hiši. Hitro so razvili cevi in začeli gasiti gorečo hišo. Gasilec Jaka si je nadel masko ter odšel v hišo po babico in njene dragocenosti. Čez pol ure je bila hiša že pogašena. Gasilci so babici pomagali še pospraviti, potem so se odpeljali v gasilski dom. Tam so obesili mokre cevi, v gasilski avto pa dali suhe, tako da so vedno pripravljeni za požar. Babica je morala k sorodnikom, dokler ji niso obnovili hiše.

Polonca Glažar, 2.r. OŠ Hajdina

Prostovoljno gasilsko društvo Hajdoše

27. 1. 1954 so se fantje in moške iz Hajdoš zbrali na ustanovnem sestanku Gasilskega društva Hajdoše. Prvi predsednik društva je bil Štefan Šeruga, za njim je to funkcijo prevzel in dolga leta opravljal Janez Lipavšek, poveljnik pa je bil Alojz Bedrač. Za oba je značilno, da sta bila Hajdinčana, ki sta ob prihodu v Hajdoše sem prinesla tudi ljubezen do gasilstva, ki sta jo prenesla tudi na svoje naslednike.

Sestanke in kasneje tudi orodišče so imeli pri Peskovih, kjer sta prijazna gospodarja Franc in Alojzija odstopila prostor za potrebe društva. V sobici pri Peskovih so gostovali vse do leta 1958, ko so kupili parcelo in pričeli z gradnjo gasilskega doma na Pavrovem vrtu. Kljub gradnji so leta 1959 kupili tudi svoj prvi avtomobil Dodge, ki so ga potem s svojim prostovoljnim delom in zamislili preuredili v gasilске namene. Ves ta čas pa so se člani društva izobraževali in vzgajali mlade kadre, ki so jih pritegnili v svoje vrste. Da njihovo delo ni bilo zaman, povedo rezultati, ki so jih dosegali na tekmovanjih tudi v občinskem merilu.

V vseh letih delovanja društva se je izmenjalo več predsednikov in poveljnikov. Zaslužijo si, da jih poimenujemo in upam, da nismo preveč zamešali vrstnega reda.

Predsedniki

Štefan Šeruga
Janez Lipavšek
Janez Glažar
Janez Vidovič
Franc Zupanič
Franc Erlač
Ivan Brodnjak
Slavko Bedrač
Jože Majerhofer
Ivo Glažar

Poveljniki

Alojz Bedrač
Štefan Vidovič
Stanko Glažar st.
Franc Erlač
Drago Furek
Janko Žumer

Leta 1967 je gasilsko društvo razvilo svoj prapor, ki ga je uporabljalo na gasilskih prireditvah vse do danes. Zaradi velikega interesa za gasilске vrste ter pomanjkanja prostora za gasilsko tehniko so kupili leta 1970 novo, večjo parcelo in pričeli graditi novi gasilski dom. Novogradnja je po tisočerihi urah prostovoljnega dela bila leta 1974 predana v uporabo. Tega leta so ustanovili v okviru gasilskega društva pevski zbor, ki pod imenom Moški pevski zbor Gasilskega društva Hajdoše prepeva še danes. Člani društva so v tem času organizirali prvo samostojno krvodajalsko akcijo v bolnišnici Ptuj in s tem dokazali, da so humanitarna organizacija v pravem pomenu besede.

Kljub temu, da je bilo dela in skrbi pri vseh teh akcijah veliko, so gasilci še vedno vzorno skrbeli za svojo tehniko in podmladek v društvu. Svoj prvi novi avtomobil znamke TAM 2000 so kupili v društvu leta 1977, leto zatem pa še novo motorno brizgalno Rozenbauer.

Prvi večji uspehi na tekmovanjih so pokazali, da je bilo tudi delo z mladino uspešno in kvalitetno. Mladinci so postali leta 1980 jugoslovanski državni prvaki in se naslednje leto udeležili gasilске olimpiade v Beblingenu v Nemčiji, kjer so osvojili 4. mesto.

Leta 1986 so kupili novo vozilo – avtociстерno z visokotlačno črpalko. Leta 1987 so mladinke ponovile uspeh mladincev; postale so mladinske jugoslovanske državne prvakinje in tudi one so naslednje leto potovale na olimpiado, ki je bila na Poljskem v Varšavi, in dosegle 2. mesto. Vsi ti uspehi, rezultati in intenzivno delo s tekmovalci so bili vzrok, da je društvo organiziralo leta 1992 prvo tekmovanje pod imenom POKAL HAJDOŠ. Zaradi velikega odziva tako tekmovalcev kot tudi gledalcev postane to tekmovanje v naslednjih letih tradicionalno in tudi mednarodno gasilsko tekmovanje.

Uspehi naših tekmovalcev so se z leti kar vrstili. V letu 1996 so naše članice zmagale na 2. slovenskem gasilskem državnem tekmovanju. Uspešno so tekmovali tudi člani B in osvojili 4. mesto v državi. V letu 1997 so članice potovale na tretjo olimpiado v mesto Herning na Danskem. Ta

olimpiada pa prinese društvu največji uspeh. V kroniki društva za leto 1997 piše: "Članice prostovoljnega gasilskega društva Hajdoše so postale olimpijske prvakinje".

V društvu danes deluje 77 članov in 25 pionirjev. Imamo zadovoljivo gasilsko tehniko: dva avtomobila, avtociстерno TAM 110 in lažje vozilo za prevoze Peugeot Bokser. V času od ustanovitve pa do danes nismo nikoli pozabili na izobraževanje, tako da imamo danes v našem društvu visokega gasilskega častnika, 4 višje gasilске častnike, 13 častnikov, 12 nižjih gasilskih častnikov, 25 gasilcev in 10 gasilskih pripravnikov.

V prihodnosti si želimo posodobiti osebno opremo gasilcev in opremo za zaščito in reševanje, veliko bi radi naredili še na področju izobraževanja. Tudi 50 let delovanja našega društva bi želeli dostojno praznovati in ob tej priložnosti razviti nov prapor. Razmišljati bo potrebno tudi o zamenjavi kombiniranega vozila, ki je danes staro že 15 let. Naša velika želja ostaja še naprej, uspešno sodelovati z Občino, Vaškim odborom ter vsemi organizacijami v naši vasi.

Krvodajalci PGD Hajdoše

Gasilci se združujejo v društva, da s skupnimi močmi lažje pomagajo ljudem, ki jih je prizadela nesreča. Leta 1974 se je na pobudo predsednika društva in ob velikem

Udeleženci 8. krvodajalske akcije leta 1978 z dr. Jožico Vrečko, predstojnico Transfuzijskega oddelka Bolnice Ptuj (Foto: S.Kosi)

prizadevanju takratnega referenta za saniteto, tudi krvodajalca pri PGD Hajdoše, zbralo na njihovi prvi organizirani krvodajalski akciji šest članov društva in 9. septembra prvič organizirano darovalo kri.

Akcija zbiranja in darovanja krvi je imela vedno več privrženecv in gasilci iz Hajdoš smo darovali kri dva ali celo trikrat letno. Krvodajalskih akcij se je udeleževalo tudi 25 do 30 gasilcev. Po letu 1990 je udeležba sicer usihala, vendar si obetamo spet boljših časov.

Iz Tjentišta so se leta 1980 vrnila Hajdošani kot mladinski državni prvaki. Danes zmagujejo njihovi otroci.

Prostovoljno gasilsko društvo Hajdoše

Tekmovanja

Uspehi ženske desetine članic A iz Hajdoš se spet vrstijo. Letos so ubranile naslov na slovenskem gasilskem državnem tekmovanju v kategoriji članic A in si tako zagotovile nastop na kvalifikacijah za uvrstitev na gasilsko olimpiado, ki bo naslednje leto na Finskem.

Tekmovalni uspehi pa so se pričeli že mnogo prej. Leta 1980 so mladinci na petem jugoslovanskem gasilskem tekmovanju osvojili prvo mesto. V časopisu protipožarne varnosti (Vatrogasni savez Jugoslavije) piše: "Mladinska ekipa gasilskega društva Hajdoše ni poznana samo po uspešni protipožarni zaščiti, ampak tudi zaradi društveno-političnih aktivnosti med mladimi v svoji vasi in okolici." Pri tem imajo vzor pri starejših članih v društvu. Člani so sami zgradili gasilski dom, ki je postal center kulturno-zabavnega življenja vasi. Po celoletnem treningu in napornih vajah je ekipa mladincev odpotovala na gasilsko olimpiado v Nemčijo. Pod budnim očesom Stanka Glažarja st., ki je bil določen za jugoslovanskega trenerja mladincev, so ti dosegli 4. mesto. Veliko uspehov na tekmovanjih po Sloveniji in tujini so imeli člani A, ki pa jim žal ni uspelo veliki met, uvrstiti se na olimpiado.

Za las so jim leta 1981 ušle stopničke na mladinski olimpiadi v Nemčiji.

Leta 1987 pa se je začelo obdobje uspehov za žensko desetino. Tega leta so v Kopru osvojile naziv republiških prvakinja, ki jim je naslednje leto omogočil sodelovanje na jugoslovanskem državnem gasilskem tekmovanju v Zrenjaninu. Zmaga na tem tekmovanju jim je zagotovila odhod na gasilsko olimpiado na Poljskem v Varšavi, kjer so dosegle odlično 2. mesto. Leta 1994 so na državnem gasilskem tekmovanju za memorial Matevža Haceta v Kranju osvojile 1. mesto in naslov državnih prvakinja Republike Slovenije. Udeležba na državnem tekmovanju v Celju in osvojitve državnega naslova v ženski članski A konkurenci leta 1996 jim je omogočila udeležbo na olimpiadi na Danskem, kjer so dosegle največ, kar je možno. Postale so olimpijske prvakine.

30. 6. in 1. 7. letos je v Mariboru potekalo 3. slovensko gasilsko državno tekmovanje. Osvojile so prvo mesto in spet se jim ponuja možnost za udeležbo na gasilski olimpiadi. V tem obdobju so tretje leto zapored osvojile pokal Gasilske zveze Slovenije.

Ves ta čas so z njimi tekmovali tudi člani. Vendar so njihovi uspehi nekoliko v ozadju. Naj omenim le najpomembnejše. Člani B so leta 1996 na 2. slovenskem državnem gasilskem tekmovanju osvojili četrto mesto, letos pa so njihovo uvrstitev na državnem tekmovanju ponovili veterani.

Za vsemi temi uspehi se skriva veliko dela in "majhnih" tekmovanj, predvsem pa ljudi, ki so pripravljeni žrtvovati svoj prosti čas. Zelo pomembni pa so tudi tisti, ki znajo ekipe pripraviti. In teh je v našem društvu kar nekaj.

Metka Vidovič

Če bi se živeli, bi bili ponosni na svoj podmladek. Valentin Žumer, prvi zborovodja pojočih gasilcev, marljivi gospodar gasilskega doma Jože Novak in prvi poveljnik ter pobudnik za ustanovitev GD Hajdoše, Alojz Bedrač. Sedijo od leve proti desni.

Osmo mednarodno gasilsko tekmovanje v Hajdošah

Moči merile najboljše slovenske desetine

Prostovoljno gasilsko društvo Hajdoše je letos tretjič zapored pripravilo eno od sedmih večjih in odmevnih slovenskih gasilskih tekmovanj, ki je štel tudi za točke v gasilski ligi za pokal GZ Slovenije. Tekmovanje so Hajdošani pripravili 26. avgusta na domačem športnem igrišču, sicer pa je bilo to tudi 8. mednarodno gasilsko tekmovanje za pokal Hajdoše 2000 in najboljše tri ekipe so domov ponesle prehodni pokal. Udeležilo se ga je 28 ekip članov in članic, med temi tudi ekipi iz sosednje Hrvaške, izven konkurence pa je tekmovala poklicna gasilska enota iz Maribora.

Zadovoljstvo nad izredno dobro pripravljenim tekmovanjem v Hajdošah je izrazil Vinko Sentočnik, ki je bil tokrat v vlogi predstavnika GZ Slovenije. Vesel je bil tudi dobrih rezultatov slovenskih gasilcev in gasilk, ob tem pa izrazil upanje, da bodo nekateri gasilci v prihodnje zmogli bolj športno prenesti sodniško odločitev, ki jo je treba

navsezadnje tudi spoštovati. Gasilec je Sentočnik zaželel uspehov na naslednjih gasilskih tekmovanjih.

Z dobrodoščico in čestitko je gasilce v Hajdošah pozdravil tudi župan domače občine Hajdina Radoslav Simonič, ki je ob tem spomnil na uspešno delo in dokaj dobro razvitenost vseh petih PGD v hajdinski občini.

Gasilci so tudi tokrat merili moči in znanje v suhi gasilski vaji po mednarodnem CTIF programu ter na koncu odtekli še štafetni tek. O zmagovalcih so odločile skupne točke, končni rezultati pa so bili naslednji. Med članicami A so tokrat slavile gasilke PGD Loka, druge so bile domačinke – članice PGD Hajdoše in tretje gasilke iz PGD Tržec.

V moški konkurenci skupine A je tekmovalo kar 14 ekip, zato je bil boj za najboljša tri mesta kar trd, na koncu pa so 1. mesto osvojili člani PGD Štrekljevec, drugi so bili gasilci PGD Šmartno na Pohorju II. in tretji člani PGD Kebelj. V skupini članov B so na koncu zmagali gasilci PGD Šmartno na Pohorju, drugo mesto so zasedli člani PGD Ravne na Koroškem in tretje člani PGD Vuzenica.

Anketa – tokrat med uspešnimi hajdoškimi gasilkami

Z odličnimi rezultati v pričakovanju olimpiade

Ljubitelji gasilstva, še posebej gasilskih tekmovanj, bodo že vedeli, da je letošnja sezona tekmovanj končana. Konec septembra se je zaključila tudi za gasilke iz Hajdoš, ki so bile znova na vrhu; osvojile so naslov državnih prvakinja v članski vrsti A in ponovno prepričljivo zmagale v ligi gasilskih tekmovanj za pokal GZ Slovenije. Mentorja Ivan Brodnjak in Franci Zupanič se uspehov veselita z vsemi dvanajstimi dekleti (cela ekipa jih šteje kar 14). Tudi nas je zanimalo, kako vsaka posebej ocenjuje gasilsko sezono 2000 in zato smo tokrat z njimi pripravili posebno anketo za jesensko obarvanega Hajdinčana.

KRISTINA ZAJŠEK: "Državno tekmovanje in sezona sta za nami. Oboje smo zaključile uspešno in tako je bil poplačan naš trud celoletnega oziroma triletnega dela po olimpiadi na Danskem. Z zmago na državnem tekmovanju se nam je ponudila možnost, da se udeležimo še ene olimpiade na Finskem prihodnje leto. Zame bi to bila že tretja, vendar nas čakajo še kvalifikacije. Dala bom vse od sebe, da bomo uspele, saj nas vsaka nezbranost lahko popelje daleč stran od zelenega rezultata in mesta."

KLAVDIJA EKART: "Letošnja uspešna sezona je zame prva po enoletni prekinitvi, vendar upam, da sem se uspešno vrnila. Ni bilo lahko, saj sem morala redno trenirati, da sem spet pridobila kondicijo in moč. Ponovno smo zmagale na državnem tekmovanju in imamo možnost odpotovati na Finsko – zame že na drugo olimpiado. Vem, da bomo morale vse v ekipi trdo trenirati in se marsičemu odreči, da bomo dosegle naš cilj. Najprej pridobiti vozovnico za Finsko, kasneje pa morda tudi upati na čim višjo uvrstitev. Že sama uvrstitev na še eno olimpiado bi bila zame višek moje tekmovalne kariere, če pa bo pomenila konec, pa v tem trenutku še ne vem."

ANITA POLANEC: "Veliko pomeni že uvrstitev na državno tekmovanje in tam zmagati z dobrim rezultatom. Upam, da bomo lahko izvedle vajo tako dobro kot v Mariboru. Seveda so pred nami najprej kvalifikacije, potem pa Finska."

LIDIJA TERBULEC: "Gasilstvo nam vsem skupaj pomeni veliko, saj mu posvečamo ves prosti čas. Uspehi, ki jih dosegamo, pa kažejo, da delamo pravilno in uspešno. To nam daje moči, da bomo tudi v bodoče nadaljevale po tej poti. Ciljev in načrtov imamo precej, največji cilj je olimpiada. S trdim in dobrim delom se ne bojimo, da bi dobri rezultati

izostali. Z letošnjimi smo zadovoljne. Dosegle smo še en uspeh več – zmago na državnem tekmovanju in zmago v ligi, s tem pa si prislužile tudi kvalifikacije za olimpiado."

GABRIELA GALUN: "Z letošnjo sezono sem zelo zadovoljna, čeprav je k tem uspehom pripomogla cela ekipa. Skozi vse leto je bilo dosti odrekanih, predvsem pa pri vsem tem moraš imeti željo in cilj, priti do uspeha. Zmago na državnem tekmovanju sem osebno pričakovala, saj smo največ truda vložile ravno v te priprave. Želim, da na kvalifikacijah naredimo najboljšo vajo in se uvrstimo na olimpiado. To je moja največja želja v tem trenutku."

ALENKA METLIČAR: "Uspeh letošnje sezone je čudovit – po tihem pričakovana zmaga na državnem tekmovanju. Za prihodnje leto je moja največja želja uvrstitev na olimpiado, to bi bila moja druga zapovrstjo. Prepričana sem, da bomo vzdržale skupaj. Gasilstvo mi veliko pomeni, težko bi kar tako zapustila ekipo."

VESNA HREN: "Letošnjo gasilsko sezono smo zelo dobro zaključile, z obema zmagama pa dale piko na i. Zagotovile smo si pot na kvalifikacije, pot do nove olimpiade. To, da sem v tej ekipi, mi veliko pomeni, močno pa si v tem trenutku želim na gasilsko olimpiado. Trdo smo delale za te uspehe, se marsičemu odrekale in splačalo se je."

TANJA FUREK: "Nisem še tako dolgo v desetini, zato je bila to zame prva zmaga na državnem tekmovanju. Veliko mi pomeni, je pa tudi moj največji dosednji uspeh na tekmovanjih in nasploh v gasilstvu. Tudi vnaprej si želim čim boljše uvrstitve, predvsem na kvalifikacijah za gasilsko olimpiado, kamor si seveda vse zelo želimo odpotovati. Dobra ekipa smo."

PETRA BEDRAČ: "Zelo sem zadovoljna z uspehom na državnem tekmovanju, še posebej, ker smo že lani imele tak cilj. Uvrstile smo se na kvalifikacijsko tekmo. Želim, da se tam najbolje odrežemo. Vesela bom, če bom lahko del gasilske odprave na Finsko. Biti v gasilski ekipi Hajdoš mi osebno veliko pomeni, saj se dobro razumemo med seboj in to je tudi moj edini pravi hobi v prostem času. Tako, kot je bilo gasilstvo ljubezen mojega žal že pokojnega dedka Alojza Bedrača."

DUŠKA BRODNJAK: "Bile smo uspešne na tekmovanjih, želele smo si prvo mesto na državnem, uspele smo. Sedaj si želimo le še uvrstitve na olimpiado. Veliko treningov nas še čaka do kvalifikacij, potem bomo pa videle... Vseeno pa si že danes želim biti v olimpijski ekipi, in če bo šlo vse po sreči, tam s članicami doseči čim boljši rezultat. Prijetno je, ko ob skupnem druženju na številnih krajših in

kdaj tudi daljših potovanjih lahko pozabimo na trdo delo in priprave."

METKA VIDOVIČ: "Dosti ljudi me sprašuje, zakaj se ukvarjam z gasilstvom. Rekla bi le, da mi to dosti pomeni. Tukaj nas združuje prijateljstvo, skupaj smo eno, marsičemu se moramo v prostem času odreči in z delom smo tudi zelo uspešne. V letošnjem letu je bilo osvojeno prvo mesto na državnem tekmovanju naš največji cilj. Uspele smo. Zdaj je moja velika osebna želja le še uvrstitve na olimpiado, in če bo šlo vse po sreči, bom lahko na veliko tekmovanje potovala že tretjič. Zahvaljujem pa se vsem svojim domačim, da mi dajejo veliko podpore, kajti brez tega bi si vse to težko privoščila."

MOJCA VOGRINEC: "Letošnje leto je bilo za našo ekipo uspešno. Morda so rezultati malo slabši kot lani, vendar pa smo vseeno dosegale zelo dobre uvrstitve na glavnih tekmovanjih. V ekipi sem bila rezervna tekmovalka, tekmovala sem le na tekmi v sosednji Hrvaški. Resnično sem vesela, da sem lahko zraven, saj

se poleg vsega dobro razgibam in tako poskrbim za svojo kondicijo. Nekaj medalj že imam doma, na to sem ponosna, želim pa si, da se uvrstimo na gasilsko olimpiado, tam pa znova postanemo najboljša desetina. To je želja vseh nas."

IVAN BRODNJAK (trener): "Mnogi nas sprašujejo, kje je motivacija, kje so želje po tekmovanjih. Dosegamo uspehe na državnih tekmovanjih, tudi v tujini smo uspešni, vsako tekmo znova pa si želimo zmagati. Za doseganje vrhunskih izidov se vendarle mora sestaviti mnogo stvari: fizična sposobnost ekipe, veliko treningov in psihična pripravljenost tekmovalcev, da dajo v danem trenutku od sebe to, kar so se na treningih naučili. Če bo vzdušje v ekipi tako kot sedaj, bomo prav gotovo ponovno zastopali državo Slovenijo na olimpiadi."

FRANCI ZUPANIČ (trener): "Z zmago na državnem tekmovanju smo dosegli želeni cilj, ostale zmage, tudi v ligi, niso bile tako zelo pomembne. Zdaj nas čakajo kvalifikacije, saj smo v igri za državno gasilsko reprezentanco, ki bo v letu 2001 potovala na olimpijske igre. Že sedaj se pospešeno pripravljamo tako na individualnih treningih kot tudi na skupnih ob kon-

cih tedna, zato sem prepričan, da bomo v začetku aprila prihodnje leto v dobri formi. Zadovoljen sem z dekleti, ki same pridno vadijo in delajo, ni jih treba več preganjati, to je še en uspeh več. V ekipi bomo v glavnem v bodoče stopnjevali vzdržljivost, vadili bomo v fitnes centru, telovadnici in ob lepem vremenu tudi zunaj. Upam na najboljše, drugače sploh ne bi vadili. Z dolgoletnimi izkušnjami moraš vedno misliti realno – na zmago."

Tekst in fotografije: T. Mohorko

Jubilej pevskega zbora PGD Hajdoše

V lanskem letu smo člani pevskega zbora PGD Hajdoše praznovali visoki jubilej našega delovanja, zato bi se želeli predstaviti tudi bralcem Hajdinčana. Številke, podatki, datumi in sezname, ki so obvezni spremljevalci pregledov različnih obletnic in jubilejev, največkrat ne povedo vsega tistega, kar je za njimi skrito; koliko požrtvovalnosti, predanosti, zavzetosti in odrekanj posameznikov ter skupnosti. To je delo, ki se ga veselimo in smo nanj ponosni ne le pevci in gasilci, ampak prav vsi Hajdošani.

Pobuda za ustanovitev zbora je bila dana na 20. občnem zboru PGD Hajdoše, ko smo se člani prvič sestali v novem gasilskem domu. Po stari navadi smo zapeli, kot se to za prijatelje spodobi.

10. 4. 1999 se je na jubilejnem koncertu predstavil tudi Trio GD Hajdoše, katerega člani so bili pobudniki za ustanovitev Moškega pevskega društva. (Posnetek: Stane Žumer)

Rodil se je gasilski trio. Stanko Glažar je igral bugarijo, Franc Glodež kontrabas, Janez Vidovič pa diatonično harmoniko. Prvi nastop, posvečen hajdoškim ženam za njihov praznik, je bil nagrajen z bučnim aplavzom. Zaigrali smo tudi veteranom Gasilske zveze Ptuj, zbranim v hajdoškem gasilskem domu, ter še na nekaterih prireditvah. Ob nastopih smo vedno pogosteje razmišljali tudi o petju. Za pomoč smo prosili domačina, priznanega strokovnjaka za glasbo, Valetina Žumra, ki se je z veseljem odzval naši prošnji in postal naš prvi zborovodja. Začeli smo kot kvartet, a nismo imeli sreče pri izbiri prvega tenorja, zato smo na predlog Valetina Žumra 10. aprila 1974 ustanovili Moški pevski zbor Gasilskega društva Hajdoše. Naš instrumentalni trio in Valentin Žumer so bili pobudniki za ustanovitev zbora in po 27. letih delovanja vemo, da smo se pravilno odločili. V začetku si ni nihče mislil, da se bo zbor, ki je imel zelo slabe in težke pogoje za delo, tako dolgo obdržal na površju. Veliko pevcev, ki so v teh letih nastopali v zboru, se je tudi menjalo. Vseh sedaj ne bom našteval, predstavil pa bom našo sedanjo zasedbo, ki jo že nekaj let, vse od prerane smrti ustanovitelja Valentina Žumra, uspešno vodi zborovodja Jože Dernikovč iz Cirkulan. Prvi tenor predstavljajo: Ivan Brodnjak, Franc Zupanič, Ivo Glažar in Davorin Vidovič, drugi tenor: Stanko Glažar, Stanko Vogrinc in Anton Gabrovec, prvi bas: Janez Vidovič, Janez Glažar, Jelko Žumer st., Alojz Zabav in Stane Žumer, drugi bas: Franc Zagoranski, Zvonko Bedrač, Franc Repec, Anton Repec, Jelko Žumer ml. in Marjan Horvat.

Sodelovanje v našem pevskem zboru nudi edinstveno možnost vsakomur, da utrdi svojo samozavest in identiteto, da se začne zavedati, da ga ostali potrebujejo, da pripada k pevski družini, ki se ji ne sme izneveriti, četudi pride zvečer utrujen s polja ali službe. Zgodí se, da mu gre kakšen dan vse narobe, a v trenutku, ko sede na svoj stol v pevski sobi ali stopi na oder pred občinstvo, prestopi v drugi svet, v plemeniti svet glasbe.

Župan občine Hajdina Radoslav Simonič, nekateri mu rečemo kar "naš pevski boter", med govorom na proslavi ob našem srebrnem jubileju. (Posnetek: Stane Žumer)

Po zaslugi Valentina Žumra ima zbor od vsega začetka natančno evidenco o nastopih in prisotnostih na vajah. Občinstvu širom po Sloveniji smo se predstavili 313 krat. Nastopili smo tudi v oddaji nacionalne TV Po domače in radijski oddaji Iz vasi v vas. Z dolgoletnim delom si je zbor zaslužil številna priznanja in odlikovanja, prav tako pa tudi pevci kot posamezniki. Precej nas je, ki se lahko pohvalimo z Gallusovimi značkami, od bronastih do zlatih. To je dovolj zgovoren dokaz o našem trdem, neumornem delu, ki ga vsak po svoje vlagamo v petje, ki ga skoraj ne bi več mogli istovetiti s hobijem.

Gasilci – pevci pa smo požrtvovalni tudi na drugih področjih življenja in dela v vasi in občini. Z različnimi aktivnostmi in prireditvami si prizadevamo za krepitev humanih odnosov in širjenje prijateljskih stikov ne le med vaščani Hajdoš in občani občine Hajdina, ampak smo bili pred 16. leti tudi pobudniki za organizacijo vsakoletnega srečanja gasilskih pevskih zborov Slovenije. S takimi srečanji, dve smo organizirali tudi pri nas v Hajdošah, dokazujemo, da smo gasilci tako kot nekoč tudi dandanes veliki animatorji kulturnega življenja in da ne skrbimo samo za razvoj gasilske operative.

Za dirigentsko vodenje in dolgoletno sodelovanje se v imenu vseh pevcev zahvaljujem sedanjemu prizadevnemu zborovodji Jožetu Dernikoviču. V vseh nas pa bo ostal tudi neminljiv, hvaležen spomin na našega nepozabnega že pokojnega Valentina Žumra, po katerem smo v znak spoštovanja poimenovali naše novo nastalo kulturno društvo. Seveda ne bi bilo uspehov, če našega dela in prizadevanj ne bi razumelo in podpiralo vsakokratno vodstvo Gasilskega društva Hajdoše. K naši kvalitetni rasti in razvoju je mnogo pripomogla tudi poštena, objektivna kritika prof. Jožeta Gregorca. Zahvala velja tudi Zvezi kulturnih organizacij Ptuj, s katero smo uspešno sodelovali. Upam, da bo tako tudi z novo hajdinsko kulturno zvezo. Veseli smo, ker čutimo podporo s strani vodstva naše mlade občine Hajdina. Posebej hvaležni pa smo našemu županu Radoslavu Simoniču, za katerega smo se prepričali, da ceni petje, nas pri naših potrebah vsestransko razume in se, če le more, udeležuje tudi zborovskih nastopov.

In čisto na koncu še znak pozornosti vsem nam gasilec, pevcem in našim družinam. 20 moških, oblečenih v svečane uniforme iz iste vasi povezuje ljubezen do glasbe, ki je napolnila naša srca in srca vseh, bodisi izvajalcev ali poslušalcev. Hvaležni moramo biti drug drugemu, da smo predani istemu – glasbenemu poslanstvu, pri čemer nas druží trdno medsebojno prijateljstvo, v katerega smo uspeli vplesti tudi vezi z našimi domačimi.

Naj tako ostane tudi v bodoče!

Janez Vidovič, kulturni referent PGD Hajdoše

Kulturno društvo Valentina Žumra Hajdoše

Domačini iz Hajdoš so se kulturno udeleževali že v preteklosti, saj takrat ni bilo televizije, računalnikov in vseh sodobnih medijev, ki ljudi odvrčajo od druženja s prijatelji, sovaščani in sosedi. Ljudje so živeli drugače, predvsem pa je bilo več družabnega življenja, ki je bilo povezano z deli, kot so žetev, ličkanje koruze, luščenje bučnic ipd. Ob tem so si ljudje pripovedovali zgodbe, peli so, a ko so končali z delom, so tudi zaigrali na glasbila in zaplesali.

Hajdošani so se v prvih povojnih letih predstavili tudi na odrskih deskah.

Prva skupna fotografija za album iz leta 1954.

1. jugoslovanski festival mladinske glasbe leta 1957, na katerem so nastopili tamburaši iz Hajdoš in pevski zbor OŠ Hajdina.

To, kar mladim danes pomeni prvi avto, je leta 1939 pomenilo Valentinu Žumru kolo. Mnogo kilometrov je prevozil tudi zaradi svojega kulturnega poslanstva.

letih se je ukvarjal z vrsto dejavnosti. Pri cerkvenem zboru je pel in pisal note tudi drugim pevcem. Svoje igralske talente je izkazoval v takratnem ljudskem prosvetnem društvu. Zaigrali so kar nekaj iger. Njegova glasbena nadarjenost se je pokazala tudi, ko je leta 1950 ustanovil tambu-

Zakaj smo Kulturno društvo poimenovali po Valentinu Žumru?

Ker je bil skromen mož, ki je na področju kulture v naši vasi izjemno veliko storil. Skozi vse njegovo življenje se je prepletala glasba. Nekaj utrinkov družabnega in kulturnega življenja Hajdoš lahko razberemo iz njegovega življenjepisa, ki nam ga je opisala hčerka **Marjana Bone**.

Valentin Žumer se je rodil 5. 2. 1911. Osnovno šolo je obiskoval v Hajdini. Kasneje se je dve leti šolal na ptujski Gimnaziji. V mladih

Gmajnarice.

raški zbor, ki je deloval v okviru IZUD Stane Petrovič Hajdina celih 10 let. V tem času so uspešno nastopali v mnogih takratnih kulturno-prosvetnih dvoranah, pa tudi na gospodarskem razstavišču v Ptuj. Gostovali so tudi v drugih krajih Slovenije in posneli oddajo za radio Ptuj. Nato je nekaj članov zapustilo Hajdoše in tamburaški zbor je nehal delovati. Vendar se je Valentin Žumer še dalje ukvarjal z glasbo. Poučeval je mlade glasbenike doma in tudi v osnovni šoli Hajdina. Leta 1974 je na pobudo nekaterih moških v vasi začel voditi gasilski moški pevski zbor, ki mu je v zadnjih letih življenja pomenil vse.

Kruta bolezen, s katero se je boril celih sedem let, mu je prežgodaj prekinila še veliko neizpolnenih načrtov in želja. Petje in glasba sta ga spremljala celo življenje. Bil je samouk, zato je še bolj pozorno sprejemal kritike glasbenih pedagogov – naj omenim g. Jožeta Gregorca, ki mu je tudi strokovno svetoval. Spesnil je tudi nekaj pesmi, še več pa jih je priredil za gasilski pevski zbor, ki jih ta rad prepeva na raznih prireditvah, posebno pa ob obletnicah njegove smrti (umrl je 11.12.1986).

Gmajnarice

Leta 1978 je pod vodstvom Valentina Žumra prepevala tudi maloštevilna ženska skupina, ki pa zaradi drugih obveznosti pevk ni delovala prav dolgo. Od lani pa zdaj nekatere od njih spet pojejo v skupini **Gmajnarice**. Nastopajo na raznih prireditvah v bližnji okolici in povsod, kamor jih povabijo, njihova pesem prijetno zveni.

Kulturno društvo VŽ je bilo ustanovljeno lani poleti. V začetku septembra smo imeli 1. občni zbor. Pregledali smo delo preteklega leta in ugotovili, da smo bili v tem letu uspešni. Lani v novembru smo organizirali v sklopu prireditve občinskega praznika prireditev z naslovom PRAZNUJMO S PESMIJO, ki je bila uspešna in dobro sprejeta. O prireditvi smo objavili fotoreportažo v 2. št.

Monika Zajšek in njeni plesalci

Letos smo skupaj z drugimi društvi in Vaškim odborom organizirali proslavo v počastitev materinskega dneva. Med mnogimi mladimi nastopajočimi so bili tudi plesalci dveh skupin otrok, ki so na plesne ritme zaplesali pod vodstvom Monike Zajšek, ki jih je čez zimo naučila nekaj plesnih veščin.

Monika je uspešna plesalka standardnih in latinsko-ameriških plesov. Kako je sama začela bo verjetno najbolj zanimalo mlade bodoče plesalke.

Monika, kakšni so bili tvoji začetki pri plesu in kdaj si začutila, da bo ples tisto, kar bo krojilo tvoje življenje?

Že kot leto in pol stara punčka sem doma na dvorišču plesala takrat zelo popularne "račke". V vrtcu sta me starša vpisala k baletu. Tam sem ostala do 1. razreda, potem pa sem se pridružila mažuretkam. V četrtem razredu sem začela obiskovati plesni tečaj, kjer sem po enem letu dobila plesalca in začela s športnim plesom. Ker sem imela zelo veliko smolo s plesalci, sem odšla trenirat v Maribor.

Treningi ti vzamejo dosti časa. Čemu se moraš odpovedati?

"Ker sem imela in še imam treninge vsak dan, sem se morala odpovedati skorajda vsemu. Nimam časa za kakšno kavo s prijatelji ali sošolci. Ob vikendih ne hodim v diskoteke, ker se že na treningih dovolj naplešem in nimam želje zvečer še iti kam v zakajen prostor, saj takrat čakam le še posteljo. S starši se večinoma vidim le ob vikendih, ker me med tednom od jutra do večera ni doma zaradi šole, treningov in fitnesa. Pa še med vikendi hodim dostikrat na razna plesna tekmovanja."

Kje se začnejo tvoji uspehi? Naštej nekaj svojih največjih dosežkov. Kateri ti pomeni največ?

"V svoji plesni karieri sem dosegla veliko lepih uspehov, kot so npr. drugo mesto v Basanu (Italija), uvrstitev med prvih 24 v Kopenhagenu, zelo veliko prvih mest v Sloveniji in drugo. Največji uspeh zame pa je bila uvrstitev v finale na državnem prvenstvu v standardnih plesih."

Kakšni so tvoji načrti za naprej?

"Oktobra sem začela s študijem na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Istočasno pa nameravam obiskovati še študij za plesnega trenerja in plesnega sodnika v Ljubljani. Upam, da mi bo vse to uspelo uskladiti in uspešno dokončati."

Monika s svojim plesalcem.

Prva revija frajtonaric v Hajdošah

Dober glas seže v deveto vas, pravijo, dobra glasba pa preko meja (naše občine).

Tako je bilo tudi v soboto, 14. 10. 2000, v Hajdošah, ko se je družno predstavilo osemnajst mladih glasbenikov iz Podravja na frajtonaricah. Napolnili so dvorano Gasilskega doma Hajdoše in poželi ob aplavzu še lepe nagrade. Pod budnim očesom strokovne žirije, katere predsednik je bil Tine Lesjak, so podelili 1. mesto Primožu Kelencu iz Formina, 2. mesto Jasmini Ozmič iz Zg. Bistrice, 3. mesto pa Damjanu Kovačiču z Brega pri Majšperku. Posebno nagrado je po oceni harmonikarjev dobila Ljubica Špurej iz Brunšviga. Da je prireditelj uspela, ima posebne zasluge podpredsednik Kulturnega društva Hajdoše Alfonz Strnad, organizator in pobudnik revije. Predvsem pa je razveseljivo, da se prebujajo spet pozitiven odnos do te zvrsti glasbe in da se predvsem mladim daje možnost, da lahko svoje glasbeno znanje primerjajo in ponudijo v oceno strokovnjakom iz tega področja. V predprazničnem času naše občine je bila to še ena prireditev, ki bo ob tako prizadevnih organizatorjih lahko postala tradicionalna.

Silva Hajšek, Posnetek: M. Brodnjak

Prvo mesto občinstva je pripadlo mladi Hajdošanki Romani Teskač. Razen nje sta bila udeležena iz občine Hajdina še Slovenjevaščana Benjamin Sluga in Davorin Breg. Romano vidite na posnetku, ko so tekmovalci medsebojno ocenjevali nastope. V roki drži oceno 8, oblečena je v belo bluzico.

Pozimi si vodila pri plesu dve skupini otrok. Kakšne so tvoje izkušnje pri delu z otroki?

„Delo z otroki me zelo veseli in je zanimivo, še posebej če jih lahko učim plesati. Ravno zaradi tega bom nadaljevala s poučevanjem plesa. Zraven teh skupin pa nameravam voditi še eno v okviru kluba, pri katerem plesem.“

Obe skupini otrok sta nastopali na proslavi za materinski dan v Hajdošah.

Med poletnimi počitnicami si sodelovala tudi na Počitniških delavnicah v Hajdini. Kakšna pa je bila ta izkušnja?

„Letos sem vodila skupino šestih otrok, ki so si želeli svoje dejavnosti izpopolniti še s plesom. Med delom smo se zabavali, skratka bilo je prijetno. Preiskusila sem se malo tudi v vlogi učitelja in priznati moram, da mi je bilo všeč.“

V Hajdošah je mnogo ljudi z različnimi poklici, hobiji in željami. Upamo, da bomo v kulturnem društvu ustanovili še dramsko in likovno sekcijo. Vabimo vse, ki imate podobne želje, da se nam pridružite. Če ste vi tisti ali če poznate koga, ki bi lahko vodil katero od teh dejavnosti, nam to sporočite. Morda pa bi radi, da se dogaja še kaj drugega. Če imate kakšno idejo, na dan z njo. Vsi ste dobrodošli!

Andreja Glažar, predsednica PD Hajdoše
Fotografije iz družinskih albumov

Društvo žensk Hajdoše

Pred leti, ko smo bile na skupnem izletu pevskega zbora GD Hajdoše, smo začutile potrebo, da bi se ob četrtkih, ko so možje na pevskih vajah, družile tudi me, žene in dekleta. Idejo smo uresničile lansko leto, 9. februarja, ko smo se srečale na ustanovitvenem sestanku. Kar 18 se nas je zbralo in ustanovile smo Društvo žensk Hajdoše. Da je bila odločitev pravilna, priča sedanje število, saj imamo že 86 članic.

Začrtale smo si plan dela in sklenile, da se bomo sestajale vsak prvi četrtek v mesecu v prostorih Gasilskega doma v Hajdošah. Tako je sleherni mesec četrtkov večer naš. Sodelujemo z Vaškim odborom in z vsemi društvi v vasi in občini. Prirejamo poučne ekskurzije, najdemo pa tudi priložnosti za veselo druženje ob kakšnem prazniku ali okrogli obletnici, ko se razveselimo ob zvokih našega ženskega tria.

V lepem spominu nam je ostal tudi poletni pohod po Halozah, saj smo ga zaključile v vikendu ene izmed naših članic in ob tej priložnosti kar dvema udeleženkama čestitale ob Abrahamu. Pravo presenečenja za vse, ki smo jih srečevale, smo bile, ko smo se sredi avgusta odpravile v dolgi vrsti s kolesi na ptujski grad. Zanimiva je bila predvsem vožnja mimo golf igrišča in ptujskih Term ter naprej po mestu. Spraševali so se, od kod so te ženske, saj smo bile prav pisana družčina — mlade zares in mlade po srcu, vse tja do sedemdesetih let in več. Pozimi smo vsak petek prirejale v kuhinji gasilskega doma kuharske večere, na katerih smo se marsikaj naučile. Ko smo bile lani ob prvem občinskem prazniku gostiteljice v prireditvenem šotoru na Hajdini, nam je dotedanje druženje prišlo zelo prav zaradi lažje organizacije dela, prav tako pa smo odlično sodelovale med seboj tudi ob pripravi hrane na otvoritvi obnovljenega 1. mitreja na Spodnji Hajdini. Zelo poučen je bil tudi tečaj prve pomoči, ko smo z zanimanjem prisluhnile teoretičnemu predavanju in praktični predstavitvi nujenja prve pomoči, ki ga je za nas pripravila naša sovaščanka in članica društva, Vera Glažar.

Da smo si vsestransko razgibale svoja telesa in kosti, smo pozimi redno hodile k telovadbi v OŠ Hajdina. Kar 36 udeleženk je dvakrat tedensko obleklo trenirke in odšlo „na rekreacijo“, kot so rekli naši domači.

Še naprej se bomo redno dobivale ob četrtkih, se dogovarjale o tekočem delu, prirejale razne tečaje, izvedle poučno ekskurzijo po Sloveniji, pozimi hodile k telovadbi, vmes pa pripravile kakšen lep večer. Sodelovale bomo ob raznih prireditvah v vasi in tudi v občini.

Za vzpodbudo tistim, ki še oklevajo s članstvom, za konec še naš slogan: Pridi, vidi in se čudi, kar ti hajdoške ženske nudijo!

Predsednica Anica Žumer

Prednovoletni izlet na Dunaj je bil nepozaben.

Športno društvo Hajdoše

Nogometni klub Hajdoše je bil ustanovljen leta 1979 kot član tedanjega TVD Partizan Hajdina. Pozneje se je preoblikoval v Športno društvo Hajdoše. Ker igralci niso imeli svojega nogometnega igrišča, so nekaj časa igrali v Skorbi, pozneje pa na hajdinskem igrišču.

Iz smetiščne jame pred hajdoškim mostom so leta 1982 uredili prvo nogometno igrišče, ki je bilo sicer pre-majhno za igranje tekem v ligi, uporabljali pa so ga za treninge in prijateljska srečanja.

Leta 1984 so se z AMD Ptuj dogovorili za ureditev igrišča na lokaciji, kjer je še danes. Po ureditvi igrišča so začeli urejati garderobne prostore, ki so jih pričeli graditi leta 1986, končali pa 1987. leta. Zgradbo so večkrat prenavljali. Tako so leta 1990 uredili tudi kopalnico. Letos so s pomočjo občine Hajdina in veliko lastnega dela uredili še centralno ogrevanje in v celoti prenovili prostore. Zraven velikega nogometnega igrišča imajo urejeno asfaltno igrišče, ki je namenjeno igranju košarke in malega nogometa oziroma ostalim športnim aktivnostim. To

Pokalni prvaki MNZ Ptuj v sezoni 1987/88

uvrstitev v prvi razred, vendar je to povezano z velikimi kadrovskimi težavami in finančnimi sredstvi. Potrebna pa bi bila tudi dodatna ureditev prostorov.

Dela članom društva, ki jih je 80, ne bo nikoli zmanjkalo, saj v prihodnosti načrtujejo razsvetljavo okrog malega igrišča in žično ograjo okrog celotnega športnega parka. Radi pa bi postavili tudi igrala za otroke. Napeljati želijo še pitno vodo, saj uporabljajo sedaj vodo, ki pa ni pitna, iz lastnega studenca. Vendar to zahteva velika finančna sredstva.

Člane društva razveseljuje dejstvo, da igrišča uporabljajo veliko ljudi iz bližnje in daljne okolice. Tradicionalno pa je postalo sodelovanje med gasilci in nogometaši, ki si igrišča velikokrat delijo.

Velike zasluge za nemoteno delo so imeli prav gotovo predsedniki društva in sicer:

Članska ekipa NK Hajdoše s podmladkom (Posnetek: M. Brodnjak)

igrišče so odprli ob praznovanju dvajsetletnice športnega društva.

Vsa leta so delovali v društvu mlajši dečki, starejši dečki, kadeti, mladinci in člani. Člani so nastopali v vseh ligah MNZ od D, C, B pa vse do A. Največji uspeh so dosegli v sezoni 1987/1988, ko so postali pokalni prvaki MNZ Ptuj, kjer sta sodelovala tudi nogometna kluba Drava in Aluminij. Veliko zaslug za takšen uspeh je imel takratni trener Franc Panikvar.

Najboljša uvrstitev nogometašev iz Hajdoše je tretje mesto v prvem razredu MNZ Ptuj za Impolom-Slovenska Bistrica in Bočem iz Poljčan.

Zelo dobre rezultate so dosegli tudi starejši dečki v sezoni 1988/1989, ko so bili zmagovalci predtekmovanj, izgubili pa so v kvalifikacijah za prvaka Slovenije. Članska ekipa sedaj nastopa v drugi ligi MNZ Ptuj. Aktivni so tudi starejši dečki. Igralci redno trenirajo. Njihova želja je

Da vsi hajdoški otroci ne bodo nogometaši, sta avgusta letos s Šolo tenisa poskrbela Teniški klub Skorba in vaditelj Gorazd Gojčič.

Edi Zajšek, Stanko Glažar st., Slavko Burjan, Dominik Poznič, Jože Zajšek, sedaj pa uspešno predsednikuje Alfonz Strnad ml.

Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili tudi vsem bivšim in sedanjim trenerjem, svojim sodelavcem, zvestim navijačem in simpatizerjem društva ter vsem, ki kakorkoli podpirate njihovo delo.

Športno društvo Hajdoše ima veliko načrtov, ki jih želi uresničiti v prihodnosti. Predvsem je veliko tega povezanega z denarjem in prostovoljnim delom članov. Upam, da jim ne bo zmanjkalo ne enega ne drugega, da bodo vse svoje želje lahko udejanjili.

Pljunili so v roke in rezultati dela so rasli iz dneva v dan

Metka Vidovič

Znani in manj znani Hajdošani

Živan Vrabl, dr. med., je Hajdošan

V Hajdošah živi kar nekaj posameznikov, ki bi jih bilo dobro predstaviti bralcem in kaj povedati o njihovem življenju ter delu. Mnoge od teh Hajdošani poznajo, nekateri pa so taki, ki jih domačini bolj redko srečujejo. Mednje sodi tudi Živan Vrabl, dr. med., specialist anesteziolog in reanimatolog. Našli bi ga v bolnišnici v Mariboru, doma pa le tu in tam. V Hajdoše ga je pred 28. leti pripeljala ljubezen, saj je njegova žena Marija Hajdošanka. V kraju sta si zgradila dom, v katerem živi Vrablova družina z dvema odraslimi sinovoma. Sovaščani ga poznajo kot zdravnika, ki jim pomaga pri lajšanju bolečin, saj nikomur ne odkloni pomoči. Njegov delovni dan je natrpan do zadnjega kotička, doma je bolj redko, saj pravi, da preživi med belimi zidovi tudi 300 ur mesečno, zato smo se šele po nekaj dneh uspešni dogovorili za kratek pogovor.

Kakšne se vam zdijo Hajdoše in kakšni Hajdošani? Kako so vas sprejeli medse?

„Mislim, da dobro. Od začetka so me malo čudno gledali, ko sem prijel za grablje ali za gnojne vile in pomagal ženinih staršem. Tudi v hlevu sem poprijel za delo in to jim ni šlo v račun, da bi se lahko nekdo, ki ima tak poklic, spoznal še na kako domače orodje. Ščasoma so se navadili.“

Zanima me, če se večkrat kdo oglasi pri vas doma?

„Prej, ko sem bil še zasebnik, so ljudje veliko prihajali, zdaj pa se oglašuje v glavnem znanci in prijatelji, pa tudi sosedje, če je kaj nujnega.“

S čim vse se ukvarjate – to namreč sprašujem v imenu vseh tistih, ki vas ne poznajo prav dobro?

„Moja zdravniška specializacija je anesteziologija. To je stroka, ki se ukvarja z oživiljanjem, narkozo in intenzivnim zdravljenjem. Veliko časa posvečam terapiji bolečine, kar je moja ožja specializacija. Oboje se ves čas prepleta. Ko nekoga oživljamo, moramo paziti, da ga nič ne boli. Med operacijo in tudi po njej moram poskrbeti za lajšanje bolečin. Stroka je zelo pomembna in multidisciplinarna. Delo je zelo zanimivo in tudi zelo odgovorno. Pretežno opravljam delo anesteziologa na Oddelku za plastično in rekonstruktivno kirurgijo Splošne bolnišnice Maribor, kjer zdravimo poškodovance z zahtevnimi poškodbami rok in nog, kjer so prizadete vezi, živci, žile, kjer so razgledane mišice zaradi manjkajoče kože, presajamo tkiva, itd. V stroko plastične kirurgije spadajo transplantacijska in

Živan Vrabl, dr. med. „Ob vsej vloženi energiji in zagnanosti v stroki mi je v veliko oporo razumevajoča soproga Marija. Večino težav in problemov, ki so se pojavljali v družini v zvezi z zdravjem sinov Boštjana in Aleša, z lastnim zdravjem in zdravjem naših bližnjih, je herojsko obvladovala sama, medtem ko sem bil jaz odsoten od doma – bodisi zaradi specializacije oz. v času, ko sem delal v tujini. Od tod tudi rek, da za vsakim uspešnim strokovnjakom stoji tudi čvrsta in uspešna (pa tudi potrpežljiva) žena.“

reinplantacijska kirurgija, estetska kirurgija in zdravljenje opeklin.

Ko se pogovarjamo o uspešnih operacijah, si znamo najbolje predstavljati delo kirurga. Ostali nepogrešljivi sodelavci v operacijski dvorani mnogokrat ostanejo zapisani le v zapisnikih o opravljenih posegih. Opišite nam prosim vašo vlogo.

Skrbim za to, da so pacienti optimalno pripravljeni na poseg in da tudi po operaciji dobro prenašajo pooperativno obdobje. Delo anesteziologa, ki mora skrbeti za vsakega bolnika med posegom je zelo pomembno – prav tako kot delo kirurga. Anesteziolog ustvarja pogoje, da kirurg nemoteno dela in da bolnik preživi. Vsak bolnik ima svoje natančno in individualno prilagojeno nadzorovanje in vodenje med celotnim posegom – od budnosti do odgovarjajoče globine narkoze med posegom in do ponovnega prijetnega predramljenja brez bolečin. Stanje v narkozi mora biti enako stanju pri zavesti s to razliko, da operiranec ne čuti nobenih bolečin in da so vse funkcije stabilne, drugače lahko človek tudi umre zaradi bolečinskega

stresa. Seveda pa ne pomeni anestezija samo splošne anestezije, temveč celo vrsto možnosti izključitve prevajanja bolečin, ki omogočajo poškodovancu in bolniku optimalno počutje med posegom – preobsežno bi bilo podrobno naštevati vse možnosti, saj ta razgovor ni namenjen samo temu.“

Kje ste sedaj zaposleni?

„Delam v Splošni bolnišnici Maribor na Oddelku za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin. To je oddelk, ki nudi usluge drugim oddelkom (predvsem operativnih strok), da lahko funkcionirajo.“

Razen tega imam enkrat tedensko ambulantno za terapijo bolečin. Zdravim bolnike z rakastimi, pooperativnimi bolečinami, s hrbtenično bolečino, z bolečino težkih okvar živčnih poti, z glavoboli, s Sudekovo boleznijo – skratka zdravim bolnike in jim lajšam težave pri specialnih zapletenih stanjih, kjer jim kronična bolečina uničuje in zmanjšuje kvaliteto življenja. Z natančnimi posegi v telo je možno prekiniti ali olajšati bolečinske dražljaje, ki bolniku grenijo vsakdanjik.“

Poklic zdravnika mu daje posebno zadovoljstvo

Se lahko v vaši „protibolečinski“ ambulanti oglašijo vsi bolniki ali morajo imeti kakšno posebno napotnico svojega zdravnika?

„V ambulantno za terapijo bolečin SBM lahko pridejo vsi, ki imajo napotnico svojega osebnega zdravnika ali specialista, ki zahteva v tej ambulanti pregled. S seboj morajo imeti vsaj laboratorijske izvide, ki so potrebni za razjasnitev ali izključevanje določenih stanj in RTG – če gre za bolečine v okostju, za glavobole...“

Kaj pa delovnik?

„Preobsežen, povprečno med 270 in 300 urami na mesec“

Kdo vas je navdušil za poklic?

„Sam (odločno). Do takrat, ko sem začel razmišljati, kaj bi počel v svojem življenju, sem bil sedemnajstkrat poškodovan. Sestra in brat, ki sta starejša 10 oziroma štiri leta, sta me s svojo zagnanostjo in veseljem do medicine prav tako pomagala prepričati v pravilnost odločitve in usmeritve v ta študij.“

Sestra je stomatologinja, brat pa je splošni kirurg in travmatolog – končal je študij medicine 4 leta pred mano. Vsi smo zajadrali v te vode – čeprav prej ni bil nobeden od sorodnikov v medicini – razen dedka, ki je bil v prvi svetovni vojni v sanitetni ekipi. V Galiciji je skrbel za ranjence kot pomožni bolničar. Oče (starosta ptujskih novinarjev, že pokojni Jože Vrabl, op. ured.) in mama (izjemno spoštovana učiteljica strojepisja, op. ured.) sta bila oba vesela, da smo se sami odločili za zdravniški poklic.“

Se vam zdi, da ste v vseh teh letih našli ta smisel, ki ste ga iskali na začetku svoje poklicne kariere? Je to tisti poklic, ki vam daje veselje?

"Sploh si ne znam predstavljati, da bi lahko opravljal še kakšen drugi poklic."

Niste nikoli razmišljali drugače?

"Mislim, da ne. Če bi delal kaj drugega, potem bi bil mogoče gradbenik. Ti si postavljajo spomenike že za časa življenja. Gradbenik postavi hišo in potem, ko je starejši, pravi: — Glejte, tukaj pa sem še jaz temelje delal. Velikokrat srečujem tiste, ki sem jih "za nohte vlekel" iz kake izredno težke situacije. In potem si rečem: "To je ta pravi občutek — zadovoljstvo; to je najlepši občutek — rešiti življenje!"

Opazate, da je pacientov z bolečinami in najrazličnejšimi težavami vedno več v naši družbi pa tudi v ambulantni za zdravljenje bolečin?

"Obremenitev je konstantna oziroma naraščajoča z obsegom in številom posegov v enem letu. V enem letu se nabere ogromno obveznosti. Teči je začelo 24. leto delovne dobe. Če bi na leto pregledal in zdravil 1200 pacientov (približno tak je normativ), bi bilo to že okrog 30.000 ljudi. Bolnikov pa je bilo na leto včasih tudi čez 2000."

Ste pa tudi sodni izvedenec?

"Sem sodni izvedenec za anesteziologijo, intenzivno medicino in terapijo bolečin. V raznih poškodbenih in odškodninskih sodnih zadevah z medicinskega strokovnega stališča ocenjujem posledice, ki so nastale zaradi poškodb ali življenjsko ogrožajočih stanj."

Delate kakšne posebne raziskave?

"V okviru podiplomskega študija iz klinične nevrologije obdelujem podatke o bolečinski terapiji in jih bom objavil v obliki magistrske naloge. Razen tega sem objavil preko 40 strokovnih člankov. Predavam po Sloveniji in Evropi — letos sem bil tudi v San Franciscu. Predavam o svojih izkušnjah in metodah, ki jih uporabljam in s katerimi omogočam olajšanje najtežjih bolečinskih stanj pri naših bolnikih."

Vam bo v družini morda kdo poklicno sledil?

"Ne. Imam dva sinova; starejši — Boštjan študira na Pravni fakulteti v Mariboru, mlajši — Aleš pa je absolvent na Ekonomsko poslovni fakulteti v Mariboru in se pripravlja na diplomsko nalogo po zaključnih vseh izpitih. Menim, da ni toliko važno slediti neki tradiciji, kot je pomembno biti kovač svoje lastne sreče in zadovoljstva v poklicu in življenju."

Ali se ukvarjate s kakšnimi posebnimi hobiji?

"Za hobijske ostane zelo malo časa. Dokler sem bil specializant, sem slikal. Potem pa, več ko imaš obveznosti in odgovornosti, manj imaš časa zase. Imamo pa doma dve psički, ptice in muce, za katere v glavnem skrbi žena Marija, saj so kot družinski član — naši ljubljenci. Žena je ekonomist, ki mi je kot zdravstveni delavec — maser pomagala v zasebni ambulanti, sedaj pa se ukvarja s proučevanjem tradicionalnih metod zdravljenja in z zeliščarstvom, z alternativnim zdravljenjem in bioenergijo, z radiestezijskim proučevanjem okolja in pomaga ljudem z nasveti o zdravem življenju in izboljšanjem načina življenja ter spremembi navad in razvad. Ob tem, ko

zna žena dobro pomagati z akupresuro, znam jaz dobro uporabljati laser pri laserski terapiji težav, akupunkturi in pri lajšanju težav tudi pri nekaterih težavah pri živalih. Obvladam klasično in ušesno akupunkturo, ki mi predstavlja učinkovito sredstvo pri diagnostiki in prvi pomoči pri lokomotornih težavah."

Kako se vključujete v življenje na vasi?

"Slabo, saj mnogokrat sploh ne vem, kaj se dogaja. Od doma grem zjutraj v temi in tako se običajno tudi vračam zvečer. Ko pa sem doma, imam rad umirjeno glasbo, lepo branje in občasno zmorem še toliko energije, da delam z računalnikom, kjer vnašam zanimive rezultate dosežkov, ki jih bom kmalu objavil."

Je bilo včasih drugače?

"Ne bi mogel reči. Mislim, da je vključevanje v širšo skupnost to, da si družbeno-politično aktiven, da si član pevskega zbora ali da hodiš na gasilske vaje. Zase bi lahko rekel, da v službi živim, doma pa dežuram, takšno je moje življenje. Ne zaradi svoje želje, ampak zaradi narave dela in zato, ker je premalo zdravnikov. Zelo smo obremenjeni in v anesteziologiji nimamo dovolj podmladka, ki bi ga vzgajali v naši stroki, da bi lahko delali drugače, saj nam na vseh koncih primanjkuje denarja."

Kaj rečete, ko vas vprašajo, od kod prihajate?

"Da sem Hajdošan. Po tolikih letih že!"

Zahvaljujem se Hajdošanu, prizadevnemu zdravniku Živanu Vrblu za pogovor, po katerem bomo vsaj malo spoznali njegovo delo in življenje.

Metka Vidovič

Prihodnost je v tehniki, soglašata hajdoška doktorja znanosti dr. Srečko Glodež in dr. Gorazd Štumberger

Ko sem po telefonu povabila na razgovor Srečka Glodeža, mladega hajdoškega doktorja znanosti, mi je takoj povedal, da ni edini v vasi s tem nazivom in da na Gmajni živi še njegov kolega, s katerim sta bila leta 1996 skupaj na podelitvi doktorata, sicer pa se poznata le s ceste. Srečali smo se pod našo lipo in v troje prijetno prebili led spoznavanja.

Če je domačin Srečko na nek način vzornik sedanje mlade generacije, ki ga občuduje zaradi njegove dostopnosti in vsestranske športne aktivnosti, je Gorazd Štumberger, Destrničan po rodu, v vasi še velika neznanka, čeprav živi med Hajdošani že od 1993. leta. Upam, da mi ne bosta zamerila, če ju v tistem delu pogovora, ki se nanaša na njuno privatno življenje, imenujem samo z imeni.

Oba sta ponosna očeta. Srečka in njegovo življenjsko sopotnico Ma-

rijo osrečuje triletni Tine, Gorazdu pa je žena Nataša rodila dve hčerki. Gabriela ima 28, Nina pa 8 mesecev.

Dnevno se vozita na delo v Maribor. Srečko na Pedagoški fakulteti predava strojne elemente in mehaniko, v manjšem obsegu pa predava tudi na Fakulteti za strojništvo. Zadolžen je v pedagoškem poklicu, saj ostaja zvest strojništvu in tehniki, ki sta ga mikala že v osnovni šoli. Ko se je njegova sestra dvojčica, Danica, odločala za ptujsko Ekonomsko šolo, se je sam vpisal v Strojno tehnično, nato pa diplomiral na Strojni fakulteti, kjer je kot mladi raziskovalec nadaljeval študij za magistriranjem in ga zaključil z doktoratom. Pred tem je bil še dobra štiri leta zaposlen v bivšem TAM-u, kjer si je pridobil za svojo stroko zelo pomembne praktične izkušnje.

Naš drugi sogovornik Gorazd dela na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko. Čeprav je

izvoljen v docenta in ima naziv univerzitetnega učitelja, dela kot asistent, ker trenutno ni na voljo ustreznega delovnega mesta. Njegova pot do učenosti se je začela na OŠ Destrnik. Po ptujski Gimnaziji se je usmeril v elektrotehniko in doktoriral iz energetike. Po njegovih stopinjah je šel tudi mlajši brat Bojan.

Glavno področje dela, s katerim se znanstveno ukvarjata?

Dr. Srečko Glodež: "Po doktoratu sem se začel ukvarjati predvsem z gonili, glavno pozornost pa sem usmeril na zobniška gonila, ki so v vsakdanji praksi tudi najbolj pogosta. Na tem področju spremljam najnovejšo razvojno dosežke, sam pa tudi na podlagi rezultatov lastnih raziskav dodam ustrezne predloge za nadaljnje delo s področja gonil. Svoje delo redno predstavljam v domačih in tujih znanstvenih revijah ter se redno udeležujem tudi simpozijev na to temo."

Dr. Srečko Glodež

"Jaz se ukvarjam z modeliranjem, vodenjem in konstruiranjem elektromehanskih pretvornikov ter vodenjem in zaščito elektroenergetskih sistemov. Danes ni več dovolj, da elektromotor samo priklopimo na omrežje. Poglejmo na primer varjenje avtomobilске karoserije z robotom. V robota je vgrajenih več elektromotorjev in vsakega od njih je potrebno koordinirano voditi tako, da se vrh robota z varilnim orodjem pomika po natanko določeni poti na karoseriji avtomobila", je svoje delo na kratko opisal **dr. Gorazd Štumberger**.

Vajina srečanja s tujino?

Dr. Srečko Glodež: "8 mesecev sem bil na Univerzi v Leobnu v Avstriji in 4 mesece v Münchnu, kjer sem tudi zaključil svojo doktorsko disertacijo. Iz obeh omenjenih univerz sem imel tudi komentorja, ki sta mi pri svojem delu dala številne koristne napotke s področja, s katerim se ukvarjam. Za razliko od naših, slovenskih razmer, ko večina doktorjev znanosti po študiju ostane na fakulteti, gredo v tujini vsi v podjetja. Doktorat pripravljajo tudi 5 do 6 let. V industriji dobijo mnogo večje plače in imajo dobre možnosti napredovanja. Pri nas pa je vse to trenutno obrnjeno na glavo. Želim si, da bi v Mariboru imeli vsaj dve, tri močne tovarne, da bi lahko študenta s fakultete poslali v industrijo, kjer bi svojo teorijo oplemenitili s prakso, hkrati pa s svojim znanjem pomagal praktikom."

Dr. Gorazd Štumberger: "Pol leta sem živel v Madisonu, Wisconsin, ZDA in dvakrat po tri mesece v Leuvenu v Belgiji, kjer sem na tamkajšnjih univerzah opravljal post-doktorski študij. V Ameriki sem delal na projektu vodenja linearnega motorja, v Belgiji pa sem konstruiral in optimiral aktivne magnetne ležaje. V Ameriko sem odšel z nalogo, da napišem pro-

gram za vodenje linearnega motorja na signalnem procesorju. Kasneje se je izkazalo, da je potrebno izdelati tudi vso strojno opremo za povezavo signalnega procesorja z napetostnim pretvornikom. Sem pa pridobil še nekaj praktičnih izkušenj s tega področja. Na ameriških univerzah (vsaj na elektrotehnikah) je navada, da vsak skoraj vse naredi sam, končni rezultat pa je vedno vsaj delujoč prototip. Na tak način skušam delati tudi s svojimi študenti in diplomanti in za enkrat mi to tudi uspeva."

Kako bi kot strokovnjaka vplivala na šolski sistem, da bi tehnika in inženirstvo v njem spet dobila tisto mesto, kot ga imata v svetu?

Dr. Srečko Glodež: "Na Pedagoški fakulteti imamo nekaj več informacij o tem, kako v osnovnih šolah predstavljajo študij na tehničnih smereh. Največ zavisi od učiteljev. Tehnika je bila že v mojih osnovnošolskih letih napačno gledana. Marsikje še vedno učijo kadri, ki nimajo ustrezne smeri študija. Tudi v računalništvu je potrebno s pravimi učitelji usposabljanje mladino. Če bi imeli na vseh osnovnih šolah računalniške krožke, (ne le za igranje iger), bi učenci prihajali v srednjo šolo opismenjeni in bi lahko takoj začeli nadgrajevati njihovo znanje."

"Bojiva se, da samo učitelj tehnike ne more dovolj vplivati na učence pri odločitvi za izbiro srednje šole. Morali bi se vključiti tudi drugi, predvsem matematiki, fiziki, kemiki, saj so to vede, ki se pojavljajo v vseh šolah kot temeljna naravoslovna znanja. Verjetno pa je odklonilno stališče tudi posledica nezavidljive situacije v naši industriji in strojegradišnji", sta bila soglasna hajdoška strokovnjaka, ki sta ob tem imela v mislih tudi bodoči podmladek na hajdinski devetletni osnovni šoli.

Dr. Gorazd Štumberger: "Učitelji naravoslovja so tisti, ki lahko premaknejo jeziček na tehtnici pri odločanju. Če hočeš otroke navdušiti za tehniko, je treba z njimi delati eksperimente, jim jasno, nazorno in enostavno razložiti zakonitosti in jim pustiti, da sami prihajajo do zaključkov. Ni zanemarljivo, da tudi v tujini zanimanje za tehniko nasploh upada. Tisti pa, ki se za njo odločijo in so tudi dovolj sposobni, so v tujini tudi primerno nagrajeni, kar pa žal v Sloveniji ne drži. In še nečesa se moramo v Sloveniji še posebej zavdati: blaginja, ki so je v povprečju deležni prebivalci posamezne države, je v največji meri odvisna od njene tehnološke in tehnične razvitosti. (Povprečni standard prebivalca v zahodni Evropi ali ZDA je višji kot v deželah, ki so bogate z nafto, čeprav

Dr. Gorazd Štumberger

imajo le-te večji bruto nacionalni prihodek — večje razlike med sloji.). Torej ali v Sloveniji želimo imeti majhno elito bogatašev in množico revežev ali pa višji povprečen standard za vse prebivalce?"

Kaj bi kot strokovnjaka naredila za občino, v kateri imata stalno bivališče?

Dr. Srečko Glodež: "Kaj storiti v naši občini? Še v mnogo večjem Mariboru je za posameznika tehnične usmeritve težko najti ustrezno mesto pod soncem, saj so z razpadom ali bistvenim zmanjšanjem proizvodnje velikih podjetij (TAM, Metalna itd.) usahnili tudi številni razvojni oddelki. Na tem mestu moram poudariti, da se v zadnjem času položaj vendarle nekoliko izboljšuje. Če pa gledam, kaj bi iz tehnične stroke lahko naredili v domačem okolju, bi morda izhajal iz druge skrajnosti. Iz obrti. Nema lokrat slišimo tudi iz medijev številne pozitivne perspektive glede obrti in malega gospodarstva. Poznam npr. mojstra kovača iz Skorbe, ki je znan daleč naokoli po svojem hobiju, umetnem kovaštvu. Njega in njemu podobne izjemno nadarjene ljudi bi bilo treba stimulirati, saj bi kljub letom lahko glas vasi in občine razširili po Sloveniji. Pa hajdoški pletarji, dati bi jim bilo treba možnost, da bi svoje znanje prenesli na mlajše. Ko vidimo, da nekdo dobro dela, a nima izkušenj, da bi se uveljavil, bi mu bilo treba ponuditi možnost, da se predstavi. Če hodimo v Prekmurje tudi zaradi lončarstva, zakaj pa ne bi ob obisku Ptuj z okolico prišli v Hajdoše k našim pletarjem pa v Skorbo k mojstru kovaštvu... Če jim bomo ob tem znali ponuditi še ogled evropsko znanega Mitreja na Sp. Hajdini, golf igrišče, Terme, jahanje, naša arheološka in druga najdbišča, udobno bivanje v našem hotelu Rožkar..., bomo namesto industrije povečevali turizem, ki pa je druga najpomembnejša panoga".

“Prodajati moramo začeti znanje, ne le rok,” pravi Danilo Gojkošek

“Gremo k polnočnicam, da vidimo, kakšne bodo letos Danilove jaslice,” se pred božičnim večerom pogovarjajo mnogi, tudi taki, ki sicer ne zahajajo prepogosto v cerkev. Že petič jih bo letos ob pomoči prijateljev ter veroučne mladine s Hajdine in ostalih vasi postavil v hajdinski cerkvi. Jaslice, ki so narejene tako, da si ob nenehnem gibanju ovčk, gorenju ognja, žuborenju vode, zvonjenju v cerkvenem zvoniku, vrtenju mlinkega kolesa in zibanju deteta v hlevčku, lahko nazorno predstavljamo, kako je bilo pred 2000 leti ob Jezusovem rojstvu.

Danilo Gojkošek, 27-letni strojni tehnik, zaposlen pri Komunalnem podjetju Ptuj kot strojni vzdrževalec, je svojo osnovnošolsko željo po znanju elektrotehnike zaradi sprejemnih izpitov zatrl in se vpisal v Strojno tehnično šolo na Ptuj, kjer je najbolj užival pri praktičnem pouku. “Kot otrok sem vedno nekaj ‘prčkal’, pravita mama in ata. Vedno me je zanimalo, kako naprava ali stroj deluje, kaj jo poganja. Bil sem še osemletkar, ko sem na avstrijski televiziji videl jaslice v gibanju in ta podoba me je

spremljala vse do 1995. leta, ko sem za nas doma izdelal prve jaslice. Razstavil sem jih v garaži, kjer jih je videl g. župnik Pavel Pucko. Predlagal je, da bi jih postavili v cerkvi na Hajdini. Iz prvotne oblike so iz leta v

Pred Danilom je še dolgo, uspešno življenje, polno ustvarjalnega nemira. Jaslice pa si ogledajte v decembrski številki, še bolje pa bo, če se odpravite k polnočnicam in se sami prepričate o njihovem delovanju.

leto nastajale nove zamisli, predvsem kako dodatno narediti še kakšen element, ki je nadgradil dotedanji prikaz. Iz sobnih jasic smo prešli na velikost, ki zavzame celotno stransko kapelo v cerkvi.”

“Kako vse to deluje?” sem bila radovedna.

“Pred tremi leti smo izdelali poseben kovinski montažni oder, ki ga podeskamo, da dobi obliko sedanjih jasic. Pokrijemo ga z mahom (kar eno traktorsko prikolico ga naberejo mladi člani veroučne skupine). S spodnje strani je vidna le gmota kablov in električna omara. Vgrajenih je 20 časovnih relejev, ki krmilijo – uravnavajo gibanja, da se vse ne dogaja istočasno, ampak po nekem časovnem zaporedju.

Delovanje sem razdelil na 6 sklopov in vodo, ki se pretaka v treh gibljivih, med seboj povezanih poliesterskih koritih. Zaradi višinske razlike med koriti prihaja med pretakanjem vode do zvočnega efekta, ki ga zaznamo kot žuborenje. Vodo poganjata dve črpalki pralnega stroja, tok vode vrti mlinsko kolo, v katerem je zobniški prenos, ki omogoča tudi presipa-

Dr. Gorazd Štumberger: “Dokler bomo v Sloveniji delali ‘lon-posle’, brez lastnega znanja in razvoja, ne vidim nobene možnosti za napredek. Če bomo začeli prodajati znanje tako kot Švicarji, bomo lahko z unikati in maloserijskimi izdelki, v katerih bo veliko znanja in malo materiala, zaslužili več kot s sedanjo masovno proizvodnjo. V našem laboratoriju smo skupaj z zelo uglednim slovenskim proizvajalcem elektromotorjev začeli razvijati takšen izdelek – aktivne magnetne lažaje, ki omogočajo brezkontaktno in s tem skoraj brezizgubno uležanje zelo hitro tekočih elektromotorjev (uporabljajo se v obdelovalnih strojih). Med tem so tujci prevzeli omenjeno podjetje. Ves razvoj sedaj poteka v tujini, pri nas je ostala le proizvodnja. Tujcev projekt, ki je v sklepi fazi, ne zanima. Namesto z izdelkom, bomo projekt zaključili z laboratorijskim prototipom, ki ga bomo izdelali sami.

Jaz bi prodajal domače znanje in tehnološko zahtevne izdelke. Mogoče bi pa kdo ustanovil tako firmo (tudi v Hajdošah), če je le sposoben najti trg. Velikoserijska proizvodnja ali unikatni proizvodi? To je odvisno od usmeritve podjetnika in njegove sposobnosti, da najde trg. Za drugo varianto je potrebno ogromno znanja. In tudi

tega v Sloveniji imamo, samo izkoristiti ga ne uspemo.”

Kje že oz. bi bila v bodoče pripravljena sodelovati v občini?

Dr. Srečko Glodež: “Poleg športnega udejstvovanja, ki mi pomeni sprostitev, sem član Odbora za traso bodoče avtoceste. Stališča, s katerimi se srečujemo pri delu, so zelo različna in težko je najti tisto rešitev, ki ne bi nikogar prizadela in bi bila za vse ugodna. Zaradi znanih političnih razmer imamo v zadnjem času na to temo zelo malo aktivnosti, kljub temu pa iskreno upam, da bomo kmalu zares dobili avtocesto in da bo njena trasa takšna, s katero bo večina občanov zadovoljna.”

Dr. Gorazd Štumberger: “Trenutno nisem še nikjer vključen, to pa ne pomeni, da ne bi bil pripravljen sodelovati pri kakšnem projektu. Kaj bi v Hajdošah lahko izboljšali? Imamo kabelsko omrežje, zakaj ga ne bi nadgradili z internet priključki. Mariborski kabelski operaterji tako storitev že ponujajo. Prednosti? S plačilom ustrezne KTV naročnine si upravičen 24 ur dnevno uporabljati Internet in ne plačuješ dragih telefonskih impulzov, hitrosti prenosa pa so bistveno višje kot pri telefonskih linijah. Vključevanje naših turističnih in drugih informacij na spletne strani pa pomeni pro-

mocijo Slovenije in občine Hajdina po celem svetu.

Pa še nekaj bi ob tem kritično pripomnil. Na kabelski TV je premalo angleških programov. Čeprav je naša sosedna nemško govoreča država, moramo misliti širše, da je angleščina tisti jezik, ki ga uporabljajo večina tehničnega in poslovnega sveta.”

Naš pogovor se je ob koncu vrtel še okoli pitne vode. Pri Štumbergerjevih vode iz vodovoda ne pijejo, ampak uporabljajo ustekleničeno. Oba sogovornika težko čakata začetek izgradnje kanalizacije in intenzivne ukrepe za zaščito tal okrog črpališča v Skorbi.

Upam, da po branju teh vrstic Gorazd ne bo več samo znani znanec iz avtomobila, ampak bo začutil utrip vasi, v kateri ima njegova mlada družina lep in prijazen dom. Ko ga je Srečko na koncu vprašal, kam bi prestavil hišo, če bi bila na kolesih, je rekel dobesedno tako: “Lepo mi je povsod, kjer je z menoj moja družina, zato bi ostal kar v Hajdošah, le za kakih sto metrov bi se umaknili hrupu, ki nam zaradi bližine gostinskega lokala mnogokrat ne pusti mirno spati.”

S. Brodnjak

vanje moke. Eno steno mlina, ki tehta v celoti 12-13 kg, sem začel zidati jaz, toliko da sem nastavil sistem, dokončal pa ga je ata Danilo. Hlevček – tam, kjer je zibka – je sezidan iz apnenca, ki sem ga prinesel z morja. Cerkev ima zvonik, vendar zvon ne oddaja zvoka, ki ga slišimo, ampak istočasno, ko dobi motorček napajanje 12 V, začne nihati zvon, hkrati pa se vklopi tudi avtoradio, v katerem je kasetna s posnetkom zvonjenja pravih zvonov.”

“Ideja ni bila dovolj. Od kod si črpal znanje?”

“V ptujski študijski knjižnici sem si izposodil vso razpoložljivo literaturo o obliki jaslje nekoč. Iz starih knjig sem fotokopiral vse jaslice, ki so bile doslej izdelane na Slovenskem. Orientiral sem se izključno po starih mojstrih jaslje. Današnje sodobne jaslice so nekaj čisto drugega. Opažamo že ceste, vinograde, njive. Ljudje smo različni in vsak vidi v njih drugi smisel.”

“Ali opraviš vso montažo sam?”

“Ne, zamisel je v celoti moja, potem pa pritegnem kolege in prijatelje, da mi naredijo posamezne dele, ki jih medsebojno časovno uskladimo in spravimo v gibanje. Za celotno konstrukcijo je potrebno imeti veliko različnega znanja in ustreznega orodja, od strojniškega, električarskega, mizarskega, kovaškega. Posebej sem moral naročiti izdelavo figuric iz mavca. Zadnja leta zelo dobro sodelujeva tudi z Jožetom Feslom, bratom našega g. župnika Marjana, ki je samostojno izdelal tri segmente. Priprave na božič se v naši garaži začnejo že sredi leta.”

“Si se predstavil tudi kje drugje?”

“Lahko bi bil šel na razstavo jaslje v Nemčijo. Ker nisem bil siguran, če bo tehnika tudi po transportu v celoti delovala, se nisem odločil. Če bi me sedaj povabili, bi šel, saj sistem deluje brezhibno, razen morebitnih nepredvidenih malih okvar. Kaj večjega se skoraj ne more več zgoditi.”

“Izdeluješ jaslice tudi po naročilu?”

“Doslej sem izdelal le dva kompleta, eden je v Kopru, drugi v Oplotnici, v zasebni lasti. Ker imam trenutno zelo dosti dela z uvajanjem nove dejavnosti (servisiranje gasilskih aparatov, op.a.), mi zmanjkuje časa za vse drugo.”

Ni izključeno, da to ne bo nekoč del Danilove dejavnosti, ki bi mu lahko prinesel tudi zaslužek. Sedaj je nanirč največje plačilo za neštete ure in dneve, prebite pri ustvarjanju projekta, pogled na zadovoljne obiskovalce, ki si radovedno ogledujejo vsakoletne jaslice. In Danilo je človek, ki mu njegova nemirna žilica ne da miru. Njegov moto je:

“Prodajati moramo začeti znanje, ne le rok!”

Ko bi le bilo še veliko njemu podobnih!

Silvestra Brodnjak

Vnuk najstarejših občanov občine Hajdina se je vrnil s poti onkraj “velike luže”

Pravkar se je iz štiritedenske odprave po Južni Ameriki vrnil Hajdošan **Uroš Vidovič**. S kolegi geografi je odkrival geografske, zgodovinske in naravne znamenitosti. Uroš je univ. dipl. geograf in prof. zgodovine, sedaj pa že redni študent 2. letnika magistrskega študija geografije. S seboj je prinesel preko 180 barvnih diapozitivov, ki bi jih bil pripravljen pokazati tudi vsem tistim, ki si želimo potovati, pa teh možnosti nimamo. Uroša poznamo tudi kot izjemno dobrega planinca, zato bo srečanje z njim, ki si je svet tokrat ogledal tudi z našimi očmi, sigurno zelo poučno in zanimivo. Obljubil pa je tudi krajšo reportažo za našega Hajdinčana.

Uroš Vidovič (desno) s kolegom Dejanom Zorcem na terasi dvorca Maximiliana Habsburžana v 22 milijonskem mestu Mexico City

V hvaležen spomin

UMRLI od 30. 06. do 25. 10. 2000

- Marjeta ŠAGADIN, Gerečja vas 63
- Boris BUŠLJETA, Zg. Hajdina 129
- Julijana PULKO, Slovenja vas 44
- Majda MALINGER, Gerečja vas 79
- Feliks SKRBIŠ, Hajdoše 9
- Franc GOJČIČ, Slovenja vas 45
- Julijana ŠMIGOC, Zg. Hajdina 105
- Terezija KAMENŠEK, Draženci 49
- Alojzij POLAJŽER, Skorba 46/b
- Marija MEGLIČ, Skorba 23
- Janez EMERŠIČ, Zg. Hajdina 147
- Felicita KANCLER, Sp. Hajdina 38
- Stanislav PLETERŠEK, Slovenja vas 38
- Franc ŠTUMBERGER, Zg. Hajdina 111
- Terezija CAFUK, Slovenja vas 54

HAJDINČAN je glasilo Občinskega sveta občine Hajdina. Odgovorna in tehnična urednica: Silvestra Brodnjak. Uredniški odbor: Andreja Drevenšek, Tatjana Mohorko, Valerija Šamprl, Metka Vidovič. Lektoriranje: Silva Hajšek. Oblikovanje in tisk: Ptujška tiskarna, d.o.o., Zagrebška cesta 46a, 2250 Ptuj, telefon: 062 788 02 10. Naslov uredništva: Občina Hajdina, Zgornja Hajdina 45, 2288 Hajdina, telefon: 062 788 30 30, fax: 062 788 30 31. Glasilo občine Hajdina je vpisano v evidenco javnih glasil, ki jo vodi Ministrstvo za kulturo RS pod zaporedno številko 1639. Na osnovi 25. člena Zakona o davku na dodano vrednost, Uradni list RS št. 89/98, je glasilo Hajdinčan uvrščeno med proizvode, od katerih se obračunava in plačuje 8% davek.

Fotografija na naslovnici: Ivan Cimerman.

KNAUF**RIGIPS****Armstrong**
SPUŠČENI STROPOVI

Okna, vrata in zimske vrtove

FINSTRAL

- IZDELAVA MANSARD
- SPUŠČENIH STROPOV
- PREDELNIH STEN
- SUHI ESTRIHI

Trgovina in storitve **SenTes**
Bojan Štumberger s.p.

Zg. Hajdina 157, 2251 PTUJ,

Telefon: 02 781 31 10, Fax: 02 788 31 11, GSM: 041 675 972

PREHRANA ŽIVALI
ROMAN GLAŽAR s.p.

Hajdoše 36

Telefon: 02 783 08 21

GSM: 041 669 686

PRODAJA:

- KRMNA KORUZA
- KRMNI JEČMEN
- SEMENSKA KORUZA
- OTROBI

PIZZERIJA KATARINA**NOVO!**
PIZZANICA V
PTUJU**PIZZE VELIKANKE**

za rojstne dneve in različne praznike

Hajdoše 70, Telefon: 02 782 24 51

Da bo pot od doma
v Zgornji Hajdini
bolj svetla
in varna...

"GIPSI"

Montaža gradbenih elementov
sten in stropov,
suhi estrihi, suhi ometi,
mansarde, napušči

ARMSTRONG KNAUF
RIGIPS DAMPA

Branko Glažar s.p.

Hajdoše 106

Tel./fax: 02 788 56 50

GSM: 041 629 069

PODJETJE ZA GOZDNE GRADNJE IN HORTIKULTURO d.o.o.

Kosarjeva ulica 4, 2000 MARIBOR,

Telefon: 02 234 25 70

Fax: 02 234 25 80

GOSTILNA Sabina

Vanja Gojkovič

Hajdoše 1,

2251 PTUJ

Tel.: 02 783 29 31

vabi v svoj ZIMSKI VRT zaključene družbe (50 ljudi)
za praznovanje rojstnih dni, birm, obhajil...

Slavljenec ima kot darilo zastoj kosilo.

Za samo 1000 SIT si privoščite nedeljsko kosilo s štirimi različnimi menuji.

Prijazno vabljeni!

Ne veste, kje bi najbolje zavarovali svoje
premoženje in življenje?
Lahko Vam svetujemo, saj smo zavarovalni
zastopnik za vse vrste zavarovanj:

- Zavarovalnice Maribor,
- Zavarovalne družbe Prima in
- Zavarovalnice Triglav.

ZAVAROVALNA AGENCIJA d.o.o.

2000 Maribor, Pajkova 9, tel./fax: 02 320 34 46

Obiskal Vas bo naš zastopnik

PRIMOŽ BRODNJAK

Pokličite tel.: 02 782 01 91,

GSM: 040 258 369

Uporabite e-mail: primozbrodnjak@hotmail.com**ZAVAROVANJE JE SREČA V NESREČI**

nizke gradnje ptuj d.d.
2250 PTUJ, Slomškova 3, Tel.: 778 83 31

Z izgradnjo podpornega zidu smo razširili križišče in izboljšali prometno varnostne razmere v Skorbi

PODJETJE OPRAVLJA NASLEDNJE DEJAVNOSTI:

- izgradnja in rekonstrukcija cest
- izgradnja vodovodnih in namakalnih sistemov
- izgradnja kanalizacijskih sistemov
- ureditev stanovanjskih okolij
- hortikultura ureditev parkov in naselij
- strojne in prevozne storitve
- trgovina z živilskimi in neživilskimi proizvodi
- strojne storitve z gradbenimi stroji

DOSTAVA KURILNEGA OLJA

- * nad 1.000 litrov
- * brezplačna dostava
- * plačilo na 6 čekov
- * za gotovino popust

POKLIČITE!

tel 743 08 10

tel 743 08 15

NAROČILA OD 6. DO 22. URE

